

गणना

मोशे इमाएल लोकांची शिरणती करतो

- 1 इमाएल लोक मिसर देशातून निघाल्यावर दुसऱ्या
वर्षाच्या दुसऱ्या महिन्याच्या पहिल्या दिवशी सीनाय
रानातील दर्शनमंडपात परमेश्वर मोशेशी बोलला; तो
म्हणाला,² “सर्व इमाएल लोकांची शिरणती कर; प्रत्येक
पुरुषाचे नाव, त्याचे कूळ आणि त्याच्या वाडवडिलांचे
घराणे ह्यांच्यासह त्यांच्या नावांची यादी कर.” ³वीस वर्षांचे
किंवा त्याहून अधिक वयाचे जितके पुरुष युद्धास लायक
असतील त्या सर्वांची त्यांच्या दलाप्रमाणे तू आणि अहरोन
मिळून गणती करा.⁴ प्रत्येक वंशातला एकजण तुम्हाला
मदत करील तो त्या वंशाचा प्रमुख असेल. ⁵तुमच्याबरोबर
राहून तुम्हाला मदत करणाऱ्यांची नावे ही:
- 6 रजबेन वंशातला शेदेयुराचा मुलगा अलीसूर;
7 शिमोन वंशातला सुरीशादैचा मुलगा शलूमियल;
8 युहुदा वंशातला अमीनादावाचा मुलगा नहशोन;
9 इस्साखार वंशातला सुवाराचा मुलगा नथनेल;
10 जबुलून वंशातला हेलोनाचा मुलगा अलीयाब;
11 योसेफ पुत्राच्या वंशात म्हणजे एफ्राइम वंशातला
अमीन्हादाचा मुलगा अलीशामा, आणि मनशे
वंशातला पदाहसुराचा मुलगा गमलीयेल.
12 बन्यामीन वंशातला गदेनीचा मुलगा अबीदान;
13 दान वंशातला आमीशहैचा मुलगा अहीएजर;
14 आशोर वंशातला आकानाचा मुलगा पापायेल;
15 गाद वंशातला दगुवेलाचा मुलगा एल्यासाप;
नफताली वंशातला एनानाचा मुलगा अहीरा.”

¹⁶ हे सर्कजण आपापल्या घराण्याचे प्रमुख होते, लोकांनीही
त्यांना आपापल्या कुळाचे सरदार म्हणून निवडले.¹⁷ प्रमुख
म्हणून निवडलेल्या ह्या सर्वांनी मोशे व अहरोन ह्यांनी
आपल्याबरोबर घेतले;¹⁸ आणि त्यांनी सर्व इमाएल लोकांना
एकत्र जमविले; मग त्यांच्या कुळाप्रमाणे व त्यांच्या
घराण्यांप्रमाणे त्यांची नोंद करण्यात आली. वीस किंवा
त्यापेक्षा जास्त वय असलेल्यांची यादी करण्यात आली.¹⁹
परमेश्वरने मोशेला आज्ञा दिली होती अगदी त्याप्रमाणे
त्याने सीनाय रानात त्यांची गणती केली.

²⁰ इमाएलाचा ज्येष्ठ पुत्र-थोरला मुलगा-रजबेन ह्याच्या
वंशाचे लोक म्हणजे त्यांची कुळे व त्यांच्या वाडवडिलांची

घराणी त्यांची गणना करण्यात आली. ह्याप्रमाणे जितके
पुरुष वीस वर्षांचे व त्यापेक्षा अधिक वयाचे असून सैन्यात
दाखल होण्यास लायक होते त्यांची यादी करण्यात आली;
त्यांची यादी घराणी आणि कुळे ह्यांच्याप्रमाणे करण्यात
आली.²¹ ती मोजदाद एकूण शेहेचाळीस हजार पाचशे
भरली.

²² शिमोन वंशातील लोक म्हणजे त्यांची कुळे व त्यांच्या
वाडवडिलांची घराणी ह्याप्रमाणे जितके पुरुष वीस वर्षांचे
व त्यापेक्षा अधिक वयाचे असून सैन्यात दाखल होण्यास
लायक होते त्यांची यादी करण्यात आली;²³ ती मोजदाद
एकूण एकूणसाठ हजार तीनशे भरली.

²⁴ गाद वंशातील लोक म्हणजे त्यांची कुळे व त्यांच्या
वाडवडिलांची घराणी ह्याप्रमाणे जितके पुरुष वीस वर्षांचे
व त्यापेक्षा अधिक वयाचे असून सैन्यात दाखल होण्यास
लायक होते त्यांची यादी करण्यात आली;²⁵ ती मोजदाद
एकूण पंचेचाळीसहजार सहाशे पन्नास भरली.

²⁶ युहा वंशातील लोक म्हणजे त्यांची कुळे व त्यांच्या
वाडवडिलांची घराणी ह्याप्रमाणे जितके पुरुष वीस वर्षांचे
व त्यापेक्षा अधिक वयाचे असून सैन्यात सेवा करण्यास
लायक होते, त्या सर्वांची नोंद करण्यात आली;²⁷ ती
मोजदाद एकूण चौन्याहत्तर हजार सहाशे भरली.

²⁸ इस्माखार वंशातील लोक म्हणजे त्यांची कुळे व
त्यांच्या वाडवडिलांची घराणी ह्याप्रमाणे जितके पुरुष वीस
वर्षांचे व त्याहून अधिक वयाचे असून सैन्यात सेवा करण्यास
लायक होते त्या सर्वांची नोंद करण्यात आली;²⁹ ती मोजदाद
एकूण चोपन्न हजार चारशे भरली.

³⁰ जबुलून वंशातील लोक म्हणजे त्यांची कुळे व त्यांच्या
वाडवडिलांची घराणी ह्याप्रमाणे जितके पुरुष वीस वर्षांचे
व त्याहून अधिक वयाचे असून सैन्यात सेवा करण्यास
लायक होते त्या सर्वांची नोंद करण्यात आली;³¹ ती मोजदाद
एकूण सतावन्न हजार चारशे भरली.

³² योसेफ पुत्रांपैकी एफ्राइम वंशातील लोक म्हणजे त्यांची
कुळे व त्यांच्या वाडवडिलांची घराणी ह्याप्रमाणे जितके
पुरुष वीस वर्षांचे व त्याहून अधिक वयाचे असून सैन्यात
सेवा करण्यास लायक होते त्या सर्वांची नोंद करण्यात
आली;³³ ती मोजदाद एकूण चाळीस हजार पाचशे भरली.

³⁴ मनशे वंशातील लोक म्हणजे त्यांची कुळे व त्यांच्या
वाडवडिलांची घराणी ह्याप्रमाणे जितके पुरुष वीस वर्षांचे

व त्याहून अधिक वयाचे असून सैन्यात सेवा करण्यास लायक होते त्या सर्वांची नोंद करण्यात आली; ³⁵ती मोजदाद एकूण बतीस हजार दोनशे भरली. ³⁶बन्यामीन वंशातील लोक म्हणजे त्यांची कुळे व त्यांच्या वाडवडिलांची घराणी ह्याप्रमाणे जितके पुरुष वीस वर्षांचे व त्याहून अधिक वयाचे असून सैन्यात सेवा करण्यास लायक होते त्या सर्वांची नोंद करण्यात आली; ³⁷ती मोजदाद एकूण पस्तीस हजार चारशे भरली.

³⁸दान वंशातील लोक म्हणजे त्यांची कुळे व त्यांच्या वाडवडिलांची घराणी ह्याप्रमाणे जितके पुरुष वीस वर्षांचे व त्याहून अधिक वयाचे असून सैन्यात सेवा करण्यास लायक होते त्या सर्वांची नोंद करण्यात आली; ³⁹ती मोजदाद एकूण वासष्ट हजार सातशे भरली.

⁴⁰आशेर वंशातील लोक म्हणजे त्यांची कुळे व त्यांच्या वाडवडिलांची घराणी ह्याप्रमाणे जितके पुरुष वीस वर्षांचे व त्याहून अधिक वयाचे असून सैन्यात सेवा करण्यास लायक होते त्या सर्वांची नोंद करण्यात आली; ⁴¹ती मोजदाद एकूण एकवाचीस हजार पाचशे भरली. ⁴²नफताली वंशातील लोक म्हणजे त्यांची कुळे व त्यांच्या वाडवडिलांची घराणी ह्याप्रमाणे जितके पुरुष वीस वर्षांचे व त्याहून अधिक वयाचे असून सैन्यात सेवा करण्यास लायक होते त्या सर्वांची नोंद करण्यात आली. ⁴³ती मोजदाद एकूण त्रेपन्ह हजार चारशे भरली. ⁴⁴मोशे, अहरोन आणि इम्राएलांच्या प्रत्येक घराण्यातील एक प्रमुख असे बारा नेते, ह्यांनी ही मोजदाद केली. ⁴⁵त्यांनी वीस वर्षांचे व त्याहून अधिक वयाचे असून सैन्यात सेवा करण्यास लायक होते त्या सर्वांची नोंद करण्यात आली. ⁴⁶ती मोजदाद एकूण त्रेपन्ह हजार चारशे भरली.

⁴⁷इम्राएल लोकांबरोबर लेवी कुळांच्या दलातील लोकांची गणती करण्यात आली नाही. ⁴⁸परमेश्वराने मोशेला सांगितले होते की, ⁴⁹“लेवी कुळांच्या दलातील लोकांची गणती करू नको किंवा इतर इम्राएल लोकांच्या गणतीत त्यांचा समावेश करू नको; ⁵⁰लेवी लोकांना सांग की आशापटाच्या पवित्र निवास मंडपाबद्दल ते जबाबदार आहेत; पवित्र निवासमंडप व त्याबरोबर त्यातील सर्व सामानाची त्यांनी काळजी छ्यावी. पवित्रनिवास मंडप व त्यातील सर्व सामान त्यांनी वाहून न्यावे. त्यांनी आपले तंबू पवित्र निवास मंडपाभोजती ठोकावेत आणि त्यांची निगा राखावी. ⁵¹जेब्हा जेब्हा पवित्र निवास मंडप हलवायाचा असेल तेब्हा तेब्हा तो लेवी लोकांनीच उत्तरावा व तो उभारताना लेवी लोकांनीच तो उभा करावा; त्याची निगा राखणे हे त्यांचेच काम आहे; लेवी कुळांपैकी नपलेला कोणी जर पवित्रनिवास मंडपाच्या सेवेचा प्रयत्न करू लगालू तर त्याला जिवे मारावे. ⁵²इम्राएल लोकांपैकी प्रत्येकाने आपापले तंबू आपापल्या दलाप्रमाणे आपापल्या छावणीत आपापल्या कुळांच्या निशाणाजवळ ठोकावेत.

⁵³परंतु लेवी लोकांनी आपले तंबू पवित्रनिवास मंडपाच्या सभोजती ठोकावेत; त्यांनी आज्ञापट असलेल्या पवित्र निवासमंडपाचे रक्षण करावे म्हणजे इम्राएल लोकांवर संकट येणार नाही.” ⁵⁴परमेश्वराने मोशेला आज्ञा दिल्याप्रमाणे इम्राएल लोकांनी सर्व काही केले.

छावणीची व्यवस्था

2 परमेश्वर, मोशे व अहरोन यांना म्हणाला, ²“इम्राएल लोकांनी दर्शनमंडपाभोजती आपापले तंबू ठोकावेत; प्रत्येक दलाला आपले स्वतःचे निशाण असावे आणि प्रत्येकाने आपापल्या दलाच्या निशाणाजवळ आपला तंबू ठोकावा.

³“युद्धावंशाच्या छावणीचे निशाण उगवत्या सूर्याच्या दिशेला म्हणजे पूर्व दिशेला असावे. युद्धावंशातील सर्व लोकांनी आपली छावणी त्या निशाणाजवळ ठोकावी. अम्मीनादाबाचा मुलगा नहशोन हा युद्धावंशाचा प्रमुख सरदार असावा. ⁴त्याच्या दलात चौंयाहतर हजार सहारे लोक होते.

⁵“इस्साखार वंशाच्या लोकांनी युद्धावंशाच्या छावणी शेजारी आपली छावणी ठोकावी. सुवाराचा मुलगा नथनेल हा इस्साखारवंशाचा प्रमुख सरदार असावा. ⁶त्याच्या दलात चौंपन्ह हजार चारशे लोक होते.

⁷“जबुलून वंशाच्या लोकांनीही युद्धावंशाच्या छावणीनंतर जवळच आपली छावणी उभारावी. हेलोनाचा मुलगा अलीयाब हा जबुलून वंशाचा प्रमुख सरदार असावा. ⁸त्याच्या दलात सतावन्ह हजार चारशे लोक होते.

⁹“युद्धावंशाच्या छावणीत एकूण एक लाख शहाएंशी हजार चारशे लोक होते. ते त्यांच्या कुळांप्रमाणे विभागलेले होते. इम्राएल लोकांनी एका ठिकाणाहून दुसऱ्या ठिकाणाकडे प्रवास करिताना युद्धावंशाच्या दलाने सर्वात पुढे चालावे.

¹⁰“पवित्रनिवास मंडपाच्या दक्षिण बाजूस रक्जेन वंशाच्या छावणीचे निशाण असावे. प्रत्येक गटाने आपापल्या निशाणाजवळ आपली छावणी उभारावी. सुदेउराचा मुलगा अलीसूरहा रक्जेन वंशाचा प्रमुख सरदार असावा. ¹¹त्याच्या दलात शेहेचालीस हजार पाचशे लोक होते.

¹²“शिमोन वंशातल्या कुळांनीही रक्जेन वंशाच्या छावणी शेजारी आपली छावणी उभारावी. सुरीशादैचा मुलगा शलूमीयेल हा शिमोन वंशाचा प्रमुख सरदार असावा. ¹³त्याच्या दलात एकोणसाठ हजार तीनशे लोक होते.

¹⁴“गादवंशाच्या कुळांनीही रक्जेन वंशाच्या छावणी जवळ आपली छावणी उभारावी. रगुवेलाचा मुलगा एल्यासाप हा गाद वंशाचा प्रमुख सरदार असावा. ¹⁵त्याच्या दलात पंचेचालीस हजार सहारे पन्नास लोक होते.

¹⁶“रक्जेनच्या छावणीत कुळांप्रमाणे एकंदर एक लाख एकाकन्न हजार चारशे पन्नास लोक होते. इम्राएल लोकांचा

मुक्काम हलविताना रजबेनच्या दलातील लोकांनी दुसऱ्या क्रमांकावर चालावे.

१७“त्यानंतर इम्हाएलचे लोक हालल्यावर लेवीच्या लोकांनी मुळे प्रमाणे हलवाचा (यहूदा आणि रजबेन नंतर) दर्शनमंडप त्यांच्याबरोबर असावा व तो इतर छावण्याच्या लोकांच्या मध्ये असावा. प्रवास करताना छावण्या ज्या क्रमाने निघतात त्याच क्रमाने मुक्काम करताना त्यांनी आपल्या कुळाच्या निशाणाजवळ राहावे.

१८“एफ्राइम वंशाच्या छावणीचे निशाण पश्चिम बाजूस असावे व त्याच्या कुळातल्या लोकांनी आपली छावणी तेथे उभारावी. अम्हीहुदाचा मुलगा अलीशामा एफ्राइम वंशाचा प्रमुख सरदार असावा. १९त्याच्या दलात चाळीस हजार पाचशे लोक होते.

२०“मनशेशेवंशाच्या दलाने एफ्राइम वंशाच्या छावणी शेजारी आपली छावणी ठोकावी. पदासुराचा मुलगा गमलीयेल हा मनशेशेवंशाचा प्रमुख सरदार असावा. २१त्याच्या दलात बतीस हजार दोनशे लोक होते.

२२“बन्यामीन वंशाच्या दलानेही एफ्राइमाच्या दलाशेजारी आपली छावणी ठोकावी. बन्यामीन वंशाचा प्रमुख सरदार गिदेनीचा मुलगा अबीदान हा असावा. २३त्याच्या दलात पस्तीस हजार चारशे लोक होते.

२४“एफ्राइम वंशाच्या छावणीत एकूण एक लाख आठ हजार शंभर लोक होते. इम्हाएल लोकांचा मुक्काम हलविताना एफ्राइम वंशाचा तिसरा क्रमांक असावा.

२५“दान वंशाच्या छावणीचे निशाण उत्तरेकडील बाजूस असावे. त्यांच्या कुळातल्या लोकांनी आपल्या दलाची छावणी तेथे उभारावी. अम्हीशाईचा मुलगा अहीयेजर हा दानवंशाचा सरदार असावा. २६त्याच्या दलात बासाट हजार सातशे लोक होते.

२७“आशेर वंशाच्या दलाने दान वंशाच्या छावणी शेजारी आपली छावणी उभारावी. आक्रानाचा मुलगा पगीयेल हा आशेर वंशाचा सरदार असावा. २८त्याच्या दलात एकेचाळीस हजार पाचशे लोक होते.

२९“नफताली वंशाच्या कुळांनीही दान वंशाच्या छावणीजवळ आपली छावणी उभारावी. एनानाचा मुलगा अहीरा हा नफताली वंशाचा पुढारी असावा. ३०त्याच्या दलात त्रेपन हजार चारशे लोक होते.

३१“दान वंशाच्या छावणीत एक लाख सतावन्न हजार सहाशे लोक होते. इम्हाएल लोकांचा तळ ठिकठिकाणाहन हलविताना दानवंशाच्या कुळांनी सर्वांत शेवटी चालावे. प्रत्येक माणसाने आपल्या कुळाच्या निशाणाजवळ राहावे.”

३२अशी ही इम्हाएल लोकांची मंडळी होती. त्यांच्या वंशात त्यांच्या कुळाप्रमाणे व त्यांच्या बाडवडिलांच्या घराण्याप्रमाणे त्यांची गणती केली तेहा त्यांची एकूण संख्या सहा लाख तीन हजार पाचशे पन्नास होती. ३३मोशेने परमेश्वराच्या

आप्नेप्रमाणे इम्हाएल लोकांबरोबर लेवी लोकांची गणती केली नाही.

३४तेहा परमेश्वराने मोशेला दिलेल्या आज्ञाप्रमाणे सर्वकाही इम्हाएल लोकांनी केले. प्रत्येक दलाने आपल्या निशाणापाशी तळ दिला आणि प्रत्येक जण आपापल्या कुळात व आपापल्या बाडवडिलांच्या घराण्यांच्या छावणीत राहिला.

अहरोनाचे कुटुंब याजक घराणे
३ परमेश्वर सीनाय पवित्रावर मोशेशी बोलला त्याकाळीची

अहरोन व मोशे ह्यांची वंशावळ अशी:

२“अहरोनाला चार मुलगे होते. नादाब हा थोरला मुलगा, त्यानंतरचे अबीहू, एलाजार व इथामार. ३अहरोनाचे हे मुलगे याजक ह्यांना नात्याने परमेश्वराची पवित्र सेवा करण्यासाठी निवडले होते व त्यांचा अभियेक करण्यात आला होता;

४परंतु नादाब व अबीहू परमेश्वराची सेवा करिताना सीनाय रानात मरण पावले. त्यांनी परमेश्वराकरिता यश अर्पण केला परंतु त्यासाठी त्यांनी परमेश्वराला मान्य नसलेल्या प्रकारे अग्नीचा उपयोग केला. त्यांना मुलगे नव्हते म्हणून एलाजार व इथामार हे आपला बाप अहरोन हयात असताना याजक होऊन परमेश्वराची सेवा करीत असत.

लेवी याजकांचे मदतनीस

५परमेश्वर मोशेला म्हणाला, “लेवी वंशातील सर्व लोकांना अहरोन याजकाकडे आण म्हणजे ते त्याचे मदतनीस होतील. ७अहरोन दर्शनमंडपात सेवा करताना लेवी लोक त्याला मदत करतील आण इम्हाएल लोक परमेश्वराची सेवा करण्यास दर्शनमंडपात येतील तेहा त्या लोकांना मदत करतील. ८इम्हाएल लोकांनी दर्शनमंडपातील सर्व वस्तूचे रक्षण करावे. ते त्यांचे काम आहे. परंतु त्या वस्तूची निगा राखण्यामुळे लेवी लोक इम्हाएल लोकांची मदत करतील. पवित्रनिवास मंडपात त्यांनी ह्याप्रकारे सेवा करावी.

९“लेवी लोकांना अहरोन व त्याचे मुलगे ह्यांच्या ताव्यात दे. त्यांना सर्व इम्हाएल लोकांनी अहरोन व त्याचे मुलगे ह्यांची मदत करण्यासाठी निवडले आहे.

१०“अहरोन व त्याचे मुलगे ह्यांची याजक म्हणून नेमणीकू कर. त्यांनी याजक म्हणून आपले सेवेचे काम करावे. कोणी दुसरा पवित्र वस्तूच्याजवळ येऊन सेवा करण्याचा प्रयत्न करू लागला तर त्याला जिवे मारावे.”

११परमेश्वर मोशेला आणखी म्हणाला, १२“इम्हाएल लोकांतील प्रथम जन्मलेल्यांच्या ऐवजी मी आता माझी सेवा करण्यासाठी लेवी वंशातील लोकांना निवडून घेत आहे. लेवी माझेच असतील तेहा आता इतर इम्हाएल

लोकांना त्यांचे प्रथम जन्मलेले मुलगे मला द्यावे लागणार नाहीत.

¹³“जेव्हा तुम्ही मिसर देशात होता तेव्हा त्या मिसरच्या लोकांचे प्रथम जन्मलेले मुलगे मी मारुन टाकले. त्याच दिवशी इम्हाएल लोकांतील पुरुषांपैकी व पशुपैकी प्रथम जन्मलेले सर्व मी आपणासाठी घेतले. ते माझेच आहेत. परंतु तुमची प्रथम जन्मलेली मुले तुमचीच राहतील व फक्त लेवी माझे होतील. मी परमेश्वर आहे.”

¹⁴परमेश्वर सीनाय रानात पुन्हा मोशेशी बोलला. तो म्हणाला, ¹⁵“लेवी वंशातील जितक पुरुष व एक महिन्याचे किंवा त्याहून अधिक वयाची मुले असतील त्यांची त्याच्या कुळप्रमाणे व त्यांच्या वाडविलांच्या घराण्याप्रमाणे गणती कर.” ¹⁶म्हणून मोशेने देवाची आज्ञा मानून त्यांची गणती केली.

¹⁷लेवीला गेर्णेन, कहाथ व मरारी नांवाचे तीन मुलगे होते. ¹⁸प्रत्येक मुलगा अनेक कुळांचा पुढारी होता. गेर्णानाचे मुलगे त्यांच्या कुळप्रमाणे; लिभ्नी व शिमी.

¹⁹कहाथाचे मुलगे त्यांच्या कुळप्रमाणे हे: अग्राम, इसहार, हेब्रोन व उजीयेल. ²⁰मरारीचे मुलगे त्यांच्या कुळप्रमाणे हे: माहली व मूशी. ही लेवी कुळातील घराणी होत.

²¹गेर्णानापासून लिभ्नी व शिमी ही कुळे चालू झाली ही गेर्णानी कुळे. ²²ह्या दोन कुळात एक महिन्याचे व त्याहून अधिक वयाचे मुलगे व पुरुष मिळून सात हजार पाचशे होते. ²³गेर्णानी कुळांनी त्यांना सांगितल्याप्रमाणे पश्चिमेच्या बाजूस पावत्र निवासस्थानाच्या मागो आपले डेरे ठोकले. ²⁴लायेलाचा मुलगा एस्यासाप हा गेर्णानी घराण्याचा सरदार होता.

²⁵दर्शन मंडपातील पवित्र निवास मंडप, बाह्य मंडप, आणि आच्छादन यांची निगा राखण्याचे काम गेर्णानी लोकांबर सोपविण्यात आले. दर्शन मंडपाच्या प्रवेश द्वारावरील पडव्याचीही निगा त्यांच्यावर सोपवली होती. ²⁶पवित्र निवास मंडप व केवी ह्यांच्या सोरोंवांतीच्या अंगणाचे पडदे, अंगणाच्या दाराचा पडदा, त्यांच्यासाठी लागणारे तणावे व इतर सामान ह्यांची निगा राखण्याची जबाबदारी त्यांनी घेतली.

²⁷कहाथापासून अग्राम, इसहार, हेब्रोन व उजीयेल ही कुळे चालू झाली; ही कहाथी कुळे. ²⁸ह्या कुळात एक महिन्याचे व त्याहून अधिक वयाचे मुलगे व पुरुष आठ हजार सहाशे होते. पवित्रस्थळातील वस्तूची निगा राखण्याचे काम कहाथी कुळांना देण्यात आले. ²⁹त्यांना पवित्र निवास मंडपाचा दक्षिणेकडचा भाग देण्यात आला, तेव्हा तेथे त्यांनी आपली छावणी उभारली.

³⁰उजीयेलाचा मुलगा अलीसापान हा कहाथी घराण्याचा पुढारी होता. ³¹पवित्र कराराचा कोश, मेज, दीपवृक्ष, वेदा, पवित्र मंडपात सेवेसाठी असलेली पाणी, पडदा व इतर सर्व सामान ह्यांची देखभाल करण्याची जबाबदारी त्यांनी घेतली.

³²अहरोनाचा मुलगा एलाजार याजक हा लेवी लोकांच्या पुढच्यांचा पुढारी होता. पवित्र वस्तूचे रक्षण करण्याचे काम ज्यांच्यावर सोपविले होते त्या सर्वांवर देखेरेख करणारा तो प्रमुख होता.

³³मरारीपासून माहली व मुशी ही घराणी चालू झाली ही मरारी कुळे. ³⁴ह्या कुळात एक महिन्याचे व त्याहून अधिक वयाचे मुलगे व पुरुष सहा हजार दोनशे होते.

³⁵अबीहईलाचा मुलगा सूरीएल हा मरारी घराण्याचा पुढारी होता. ह्या कुळांना पवित्र निवास मंडपाच्या उत्तरेकडचा भाग दिला होता तेव्हा त्यांनी तेथे आपली छावणी ठोकली.

³⁶मरारीवंशातील लोकांना पवित्र निवास मंडपाच्या फळ्याचे व त्यांचे सर्व अडसर, खांब व उथळ्या आणि पवित्र निवास मंडपाच्या फळ्यांची निंगडीत अशा सर्व सामानाची निगा राखण्याचे काम देण्यात आले; ³⁷तसेच पवित्र निवास मंडपाच्या अंगणासभोवतीचे सर्व खांब, त्यांच्या बैठका-उथळ्या-मेखा आणि ताणाव्याचे दोर ह्यांची ही देखभाल करण्याचे काम त्यांनी घेतले.

³⁸मोशे, अहरोन व त्याचे मुलगे ह्यांची छावणी दर्शनमंडपाच्या समोर असलेल्या पवित्र निवास मंडपाच्या पूर्वेस होती. इम्हाएल लोकांच्यावतीने पवित्र निवासस्थानाच्या रक्षणाचे काम त्यांना देण्यात आले. सर्व इम्हाएलाकरिता त्यांनी हे काम केले. कोणी दुसरा पवित्र निवासस्थानाजवळ आल्यास त्याला जिवे मारावे असा त्यांना आदेश होता.

³⁹लेवी वंशातील एक महिन्याचे व त्याहून अधिक वयाचे मुलगे व पुरुष ह्यांची गणती करण्यास परमेश्वराने मोशे व अहरोन ह्यांना सांगितले, तेव्हा पुरुष लेवीयांची एकूण संख्या बाबीस हजार भरली.

लेवी लोक इम्हाएलांच्या प्रथम जन्मलेल्या मुलांची जागा घेतात

⁴⁰परमेश्वर मोशेला म्हणाला, “इम्हाएल लोकांपैकी जितके प्रथम जन्मलेले, एक महिन्याचे व त्याहून अधिक वयाचे मुलगे व पुरुष असतील त्यांच्या नांवाची एक यादी तयार कर; ⁴¹आता मी इम्हाएलाचे प्रथम जन्मलेले मुलगे व पुरुष घेणार नाही, त्या ऐकजी मी परमेश्वर, लेवी वंशाचे लोक धर्बैन, तसेच इम्हाएल लोकांच्या प्रथम जन्मलेल्या पश्चांच्या ऐकजी लेवी लोकांच्या पश्चांचे प्रथम जन्मलेले घेईन.”

⁴²तेव्हा मोशेने परमेश्वराच्या आज्ञेप्रमाणे केले. त्याने इम्हाएल लोकांच्या प्रथम जन्मलेल्या सर्वांची गणती केली.

⁴³मोशेने प्रथम जन्मलेले एक महिन्याचे व त्याहून अधिक वयाचे जे इम्हाएल मुलगे व पुरुष होते त्यांच्या नांवांची यादी केली. त्या यादीत बाबीस हजार दोनशे त्याहत्तर नावे होती.

⁴⁴परमेश्वर मोशेला आणखी म्हणाला, ⁴⁵“मी परमेश्वर तुला अशी आज्ञा देतो की इम्हाएलांच्या प्रथम जन्मलेल्या

ऐकजी तू लेवी लोक घे; आणि इम्हाएलंच्या पशु ऐकजी मी लेवी लोकांचे पशु घेऊ, कारण लेवी माझे लोक आहेत.

⁴⁶लेवी लोक बाबीस हजार आहेत आणि इम्हाएल लोकांच्या कुळात प्रथम जन्मलेले बाबीस हजार दोनशे त्र्याहत्तर आहेत. म्हणजे इम्हाएलातील प्रथम जन्मलेल्यांपैकी दोनशे

त्र्याहत्तर मुलगे अधिक शिल्लक राहातात. ⁴⁷त्यांना सोडवृन घेण्यासाठी प्रत्येकाकडून पवित्र स्थानातील अधिकृत चलनाप्रमाणे पाच शेकल चांदी प्रत्येकी ²⁷³ जणांसाठी घे. (एक शेकेल म्हणजे बीस गेरा) इम्हाएल लोकांकडून ही चांदी घे, ⁴⁸व ती अहरोन व त्याच्या मुलांना दे. इम्हाएल लोकांनी सोडविलेल्या दोनशें त्र्याहत्तर प्रथम जन्मलेल्या लोकांनी दिलेले ते सोडवणुकीचे पैसे होत.”

⁴⁹तेव्हा मोशेने त्या दोनशे त्र्याहत्तर लोकांकडून पैसे गोळा केले. ह्या दोनशें त्र्याहत्तर लोकांची जागा घेण्यास लेवी लोकाकडे कोणी उरले नव्हते. ⁵⁰इम्हाएलंच्या प्रथम जन्मलेल्या ह्या लोकांकडून अधिकृत पवित्र स्थानातील चलनाप्रमाणे मोशेने एकण एक हजार तीनशें पासष्ट शेकेल चांदी गोळा केली. ⁵¹परमेश्वराने सांगितलेले मोशेने ऐकले व त्याच्या आशेप्रमाणे त्याने ती चांदी-ते पैसे-अहरोन व त्याच्या मुलांना दिले.

कहाथी कुळाची कामे

4 परमेश्वर मोशे व अहरोन यांना म्हणाला, ²लेवी लोकांपैकी कहाथी कुळांच्या लोकांची त्यांच्या वाडविलांच्या घराण्याप्रमाणे गणती कर. (हे लोक लेवीच्या कुळापैकीची होते) ³सैन्यात सेवा केलेल्या तीस ते पन्नास वषांच्या पुरुषांची दर्शनमंडपात सेवा करण्यासाठी गणती कर. ⁴दर्शनमंडपातील परमपवित्र वस्तूची त्यांनी काळजी घ्यावी.

⁵इम्हाएल लोक आपला तळ नवीन जागी हलवितील तेव्हा अहरोन व त्याच्या मुलांनी दर्शनमंडपात जाऊन अंतरपट खाली काढावा व त्याने पवित्र कराराचा कोश झाकावा. ⁶मग त्यांनी ह्या सर्वावर तहशाच्या कातड्याचे आच्छादन घालावे व त्यावर संपूर्ण निळ्या रंगाचे कापड पसरावे व मग कराराच्या कोशाला दांडे लावावे.

⁷“मग त्यांनी पवित्र मेजावर निळ्या रंगाचे कापड पसरावे व त्यावर तबके, धूपात्रे, वाढ्या व पेयारपै ओतण्याचे पेले ठेवावे; त्याचप्रमाणे पवित्र भाकरही त्यावर ठेवावी. ⁸मग त्या सर्वावर किरमिजी रंगाचे कापड पसरावे व नंतर ते सर्व तहशाच्या उत्तम कातड्याने झाकून टाकावे; त्यानंतर मेजाला दांडे बसवावे. ⁹मग त्यांनी दीपवृक्ष आणि त्यावरील दिवे, तसेच दिवे सतत तेवेत ठेवण्याकरिता लागणारी सर्व उपकरणे चिमटे, ताटल्या- आणि दिव्यासाठी लागणाऱ्या तेलाची सर्व पात्रे ही सर्व निळ्या कापडाने झाकावी. ¹⁰मग ह्या सर्व वस्तू त्यांनी तहशाच्या उत्तम

कातड्याने लपेटून घ्याव्यात आणि हे सर्व वाहून न्यावयाच्या खांबावर त्यांनी ठेवावे.

¹¹“त्यांनी सोन्याच्या वेदीवर निळे कापड पसरावे. ते तहशाच्या उत्तम कातड्याने झाकावे व मग वेदीला वाहून नेण्याचे दांडे बसवावे.

¹²“मग पवित्र स्थानातील उपासनेसाठी लागणारी सर्व उपकरणे त्यांनी गोळा करावीत व ती निळ्या कापडात गुंडाळावीत; त्यावर तहशाच्या उत्तम कातड्याचे आच्छादन टाकावे आणि मग हे सर्व त्यांनी वाहून नेणाऱ्या चौकटीवर ठेवावे.

¹³“मग त्यांनी वेदीवरील सर्व राख काढून ती स्वच्छ करावी व तिच्यावर जांभळ्या रंगाचे कापड पसरावे. ¹⁴नंतर त्यांनी वेदीच्या सेवेची सर्व उपकरणे म्हणजे अग्निपत्रे, काटे, फावडी क टक्टोरे हे वेदीचे सर्व सामान गोळा करून ते वेदीवर ठेवावे; मग तिच्यावर तहशाच्या उत्तम कातड्याचे आच्छादन घालावे व मग तिला वाहून नेण्याचे दांडे बसवावेत.

¹⁵“अहरोन व त्याचे मुलगे ह्यांनी पवित्रस्थानातील सर्व पवित्र वस्तूवर आच्छादन टाकण्याचे पूर्ण करावे; मग कहाथी लोकांनी आत जावे आणि त्या वस्तू वाहून नेण्याचे काम सुरु करावे; अशा प्रकारे ते पवित्र वस्तूना स्पर्श करणार नाहीत आणि मरणार नाहीत.

¹⁶“पवित्र निवासमंडप व त्यातील सर्व सामान व उपकरणे म्हणजे पवित्रस्थान व त्यातील दिव्यांना लागणारे तेल, सुंगंधी धूप, रोजची अन्नार्पणे व अभिषेकाचे तेल ह्या सर्वांची जबाबदारी अहरोन याजकाचा मुलगा एलजार ह्यांनी घ्यावी.”

¹⁷“परमेश्वर मोशे व अहरोन ह्यांना म्हणाला, ¹⁸“सावध राहा! कहाथी लोकांचा नाश होऊदेऊ नका; ¹⁹तुम्ही ही कामे करावीत म्हणजे मग कहाथी लोक परम पवित्र स्थानजवळ जातील तेव्हा ते मरणार नाहीत; अहरोन व त्याचे मुलगे ह्यांनी परमपवित्रस्थानात जाऊन कहाथी लोकांतील एकेका माणसाला त्याने कोणकोण्यावस्तू वाहून न्याव्यात ते सांगावे व ते दाखवावे. ²⁰जर तुम्ही असे करणार नाही तर मग कहाथी लोक कदाचित आत जातील व पवित्र वस्तू त्यांच्या नजरेस पडतील आणि त्यांनी तसे क्षणभर जरी पाहिले तरी ते मरतील.”

गेर्षेनी कुळाची कामे

²¹परमेश्वर मोशेला म्हणाला, ²²“गेर्षेन वंशातील पुरुषांची गणना कर आणि त्यांची कुळे व त्यांच्या वाडविलांची घराणी ह्यांच्याप्रमाणे त्यांची यादी कर;

²³म्हणजे तीस ते पन्नास वर्ष वयाच्या ज्ञा लोकांनी सैन्यात सेवा केली आहे अशा लोकांची गणती कर; दर्शनमंडपाची देखभाल करण्याचे काम त्यांच्याकडे राहील.

²⁴“गेर्षेनी कुळांनी करावयाची सेवा व वाहावयाची ओळझी ही अशी; ²⁵त्यांनी पवित्र निवासमंडपाचे पडवे, दर्शनमंडप

व त्याचे आच्छादन आणि तलमशा उत्तम कातड्याचे आच्छादन तसेच दर्शनमंडपाच्या प्रवेशद्वाराचा पडदा, ²⁶पवित्रनिवासमंडप व वेदी ह्यांच्या भोंकतीच्या अंगणाच्या कनातीचे पडदे, तसेच अंगणाच्या प्रवेश दाराचा पडदा, सर्व तणावे व त्यांच्याबरोबर लागानारी उपकरणे, हे सर्व सामान गेर्हेनी कुळांनी वहावे; आणि ह्या सामानासंबंधी जे काही काम पडेल ते त्यांनी करावे; ²⁷अहरोन आणि त्याचे मुलगे यांनी झालेल्या सर्व कामाची पाहणी करावी. त्यांनी गेर्हेनी लोक जे जे वाहून नेतील आणि इतर जे काही काम करतील त्यावरही नंजर ठेवावी. तुम्ही त्यानी वाहावयाच्या वस्तूची कल्पना त्याना यावी. ते वाहन नेत असलेल्या वस्तूची जबाबदारी त्यांच्यावर आहे असै त्याना सांगावे ²⁸गेर्हेनी कुळातील लोकांची दर्शनमंडपातली ही सेवा आहे. अहरोन याजकाचा मुलगा इथामार ह्याच्यावर त्यांच्या कामाची जबाबदारी राहील.”

मरारी कुळाची कामे

²⁹“मरारी वंशजांचीही, त्यांची कुळे व त्यांच्या वाडविलांची घराणी ह्या प्रमाणे गणती कर. ³⁰म्हणजे तीस ते पन्नास वर्षेच्या वयाच्या दलात सेवा केलेल्या पुरुषांची गणती कर. हे लोक दर्शनमंडपातील विशेष सेवा करतील. ³¹तुम्ही जेव्हा पुढील प्रवासासाठी निघाल तेव्हा दर्शनमंडपाचा सांगाडा वाहून नेण्याचे काम त्यांनी करावे. ³²तसेच सभोंकतीच्या अंगणाचे खांब, उथळ्या, तंबूच्या मेखा, तणावे आणि अंगणाच्या खांबासाठी लागाणारी इतर उपकरणे, इत्यादी सर्वासामान वाहून नेण्याचे काम मरारी लोकांचे आहे. त्या माणसांच्या नावांची यादी करा व प्रत्येकाने नेमके काय वाहून न्यायचे ते त्याला सांगा. ³³दर्शनमंडपाची कामे करिताना मरारी कुळातील पुरुषांनी ही सेवा करावी त्यांच्या कामासाठी अहरोन याजकाचा मुलगा इथामार हा जबाबदार राहील.”

लेवी वंशाची कुळे

³⁴मोशे, अहरोन व इम्राएल लोकांचे पुढारी ह्यांनी कहाथी लोकांची, त्यांची कुळे व वाडविलांची घराणी ह्याप्रमाणे गणती केली. ³⁵त्यांनी, सैन्यात सेवा केलेल्या तीस ते पन्नास वर्षे वयाच्या पुरुषांची गणती केली. दर्शनमंडपासाठी त्यांना खास काम दिले गेले होते.

³⁶हे काम करण्यास दोन हजार सातशे पन्नास कहाथी लोक पात्र ठरले. ³⁷तेव्हा त्यांना दर्शनमंडपात पवित्र सेवा करण्याचे काम देण्यात आले. मोशे व अहरोन ह्यांनी, परमेश्वराने मोशेला सांगितल्याप्रमाणे हे केले. ³⁸त्याप्रमाणे मरारी वंशजांचीही, त्यांची कुळे व त्यांच्या वाडविलांची घराणी ह्याप्रमाणे गणती करण्यात आली. ³⁹म्हणजे सैन्यात सेवा केलेल्या तीस ते पन्नास वर्षे वयाच्या सर्व पुरुषांची गणती करण्यात आली. त्यांना दर्शनमंडपासाठी करण्यासाठी विशेष काम दिले गेले होते. ⁴⁰तेव्हा

दर्शनमंडपात काम करण्यास दोन हजार सहारें तीस गेर्हेनी लोक पात्र ठरले. ⁴¹तेव्हा त्यांना दर्शनमंडपात पवित्र काम देण्यात आले. मोशे व अहरोन ह्यांनी, परमेश्वराने मोशेला सांगितल्याप्रमाणे हे केले. ⁴²त्याप्रमाणे मरारी वंशजांचीही, त्यांची कुळे व त्यांच्या वाडविलांची घराणी ह्याप्रमाणे गणती करण्यात आली. ⁴³म्हणजे सैन्यात सेवा केलेल्या तीस ते पन्नास वर्षे वयाच्या सर्व पुरुषांची गणती करण्यात आली. ⁴⁴तेव्हा तीन हजार दोनशे मरारी लोक दर्शनमंडपात काम करण्यास पात्र ठरले. ⁴⁵तेव्हा त्यांना त्यांचे विशेष काम देण्यात आले. मोशे व अहरोन ह्यांनी, परमेश्वराने मोशेला सांगितल्याप्रमाणे हे केले. ⁴⁶तेव्हा मोशे, अहरोन व इम्राएलचे पुढारी ह्यांनी सर्व लेवी लोकांची गणती, त्यांची कुळे व वाडविलांची घराणी ह्याप्रमाणे केली.

⁴⁷तीस ते पन्नास वर्षे वय असलेल्या व सैन्यात सेवा केलेल्या पुरुषांची गणती करण्यात आली; त्यांना दर्शनमंडपासाठी खास काम देण्यात आले. इम्राएल लोकांचे प्रवासात दर्शनमंडप वाहन नेण्याचे विशेष सेवेचे काम त्यांना देण्यात आले. ⁴⁸त्यांची एकूण संख्या आठ हजार पांचशे ऐशी होती.

⁴⁹तेव्हा परमेश्वराने मोशेला आज्ञा दिल्याप्रमाणे प्रत्येक माणसाची गणती करण्यात आली; प्रत्येक माणसाला त्याने स्वतः करावयाचे काम नेमून देण्यात आले व त्याने काय वाहून न्यायवाचे ते सांगण्यात आले. हे सर्व परमेश्वराने आज्ञा दिल्याप्रमाणे करण्यात आले.

स्वच्छतेसंबंधीचे नियम

5 परमेश्वर मोशेला म्हणाला, ²“इम्राएल लोकांनी आपली छावणी आजारापासून रोगराईपासून स्वच्छ ठेवावी अशी मी आज्ञा देतो: त्यांना सांग की कोणी महारोगी, कोणाला कसल्याही प्रकारचा स्त्राव होत असेल व कोणी प्रतेला शिवल्यामुळे अशुद्ध झालेला असल्यास अशा लोकांना त्यांनी छावणीच्या वाहेर घालवून दयावे; ³मग तो पुरुष असो किंवा ती स्त्री असो त्यांना छावणीच्या वाहेर काढावे म्हणजे मग छावणी आजार व विटाळापासून शुद्ध स्वच्छ राहील; कारण मी छावणीत तुमच्याबरोबर राहात आहे.”

तेव्हा परमेश्वराने मोशेला आज्ञा दिल्याप्रमाणे इम्राएल लोकांनी परमेश्वराची आज्ञा मानून त्या लोकांना छावणी वाहेर काढून टाकिले.

अपराधाची भरपाई

⁵परमेश्वर मोशेला म्हणाला, ⁶“इम्राएल लोकांना हे संग की एखादा पुरुष वा स्त्री दुसऱ्याचा अपराध करील तर खरे पाहता तो परमेश्वराविरुद्धच याप करील व म्हणून तो दोषी ठरेल. ⁷तेव्हा त्या माणसाने आपला अपराध कबूल करावा. मग ज्याचा त्याने अपराध केला आहे त्याची त्याने पूर्णपणे भरपाई करावी व त्या भरपाईत

आणखी एक पंचमांशाची भर घालन ज्याचा त्याने अपराध केला आहे त्याला ती सर्व दयावी. ⁸पण ज्याच्यावर अपराध घडला आहे तो मेला आणि अपराधावहूलची भरपाई घेण्यास त्याचे जवळचे कोणी नातलग नसतील तर त्या अपराधी माणसाने ती भरपाई परमेश्वराला अर्पण करावी. त्याने ती पूर्ण भरपाई याजकाकडे द्यावी. याजकाने त्या अपराधाच्या प्रायश्चित्तसाठी प्रायश्चित्ताचा मेंदा अर्पण करावा परंतु राहिलेली भरपाई याजकाने ठेवावी.

⁹जर कोणी इम्हाएल परमेश्वराला समर्पित करण्याकरिता काही विशेष देणारी याजकाकडे देईल तर ती याजकाने ठेवून घ्यावी; ती त्याचीच होईल. ¹⁰कोणी अशा देणग्या द्याव्यात असे नाही परंतु जर त्याने त्या आणिल्या तर त्या याजकाच्या होतील.”

संशयी नवरे

¹¹मग परमेश्वर मोशेला म्हणाला, ¹²“इम्हाएल लोकांना असे सांग की एखाद्या माणसाच्या बायकोने त्याचा विश्वासघात केला. ¹³म्हणजे तिने दुसऱ्या माणसाशी कुकर्म केले व ही गोष्ट तिने आपल्या नवन्यापासून लपवून ठेविली तर कोणी साक्षीदार नसल्यामुळे हे कुकर्म तिच्या नवन्याला कधीच कल्पणार नाही; ती स्वतः तर आपल्या नवन्याला ही गोष्ट सांगाऱाच नाही; ¹⁴परंतु आपल्या बायकोने आपल्या विरुद्ध पाप केले आहे अशी शंका कदाचित तिच्या नवन्याला येऊ लागेल व तो तिचा द्वेष करील; ती शुद्ध नाही व आपल्याशी विश्वासू नाही असे त्याला वाटू लागेल; ¹⁵जर असे झाले, तर त्या माणसाने आपल्या बायकोला याजकाकडे घेऊन जावे. तसेच त्याने अर्पण म्हणून आठ बाढ्या-एक दशांश एफा-जवाचे पीठ घेऊन जावे; त्या पिंडावर त्याने तेल ओतू नये किंवा धूप ठेवू नये; हे जवाचे पीठ म्हणजे परमेश्वराकरिता अन्नार्पण होय. हे द्वेषामुळे त्या माणसाने परमेश्वराला दिले आहे. आपली बायको आपल्याशी विश्वास राहिली नाही असा त्याचा विश्वास आहे असे ह्या अन्नार्पणामुळे विसेल.

¹⁶“याजकाने त्या खीला परमेश्वरासमोर उभे करावे. ¹⁷मग याजकाने मातीच्या पात्रात पवित्र पाणी घ्यावे व पवित्र निवास मंडपाच्या जमिनीवरील थोडीशी धूळू त्यात टाकावी. ¹⁸याजकाने त्या खीला परमेश्वरासमोर उभे रहाव्यास सांगावे. मग त्याने तिच्या डोक्याचे केस सोडावे, आणि द्वेषामुळे अर्पण करण्यासाठी आणिलेले सातूचे पीठ तिच्या हातावर ठेवावे. त्याचवेळी त्याने पवित्र पाण्याचे पात्र आपल्या हातात घ्यावे; स्त्रिला पीडा देऊ शकणारे असे ते विशेष प्रकारचे पाणी आहे.

¹⁹“मग त्या याजकाने त्या खीला खोटे न बोलण्यावहूल सुचना द्यावी. तसेच तिने खेरे सांगण्याचे वचन द्यावे. याजकाने तिला म्हणावे; ‘तू लग्न झालेल्या तुझ्या नवन्याविरुद्ध पाप करून दुसऱ्या पुरुषावरोबर कुकर्म केले नसेल तर मग ह्या अतिशय पीडा देणाऱ्या पवित्र

पाण्यापासून तुला काही अपाय होणार नाही. ²⁰परंतु तू जर तुझ्या नवन्या विरुद्ध पाप केले असेल-तू दुसऱ्या पुरुषावरोबर संबंध केला असशील तर मग तू शुद्ध नाहीस. ²¹म्हणून तू हे पाणी पिशील तेव्हा तुला अनेक प्रकारचा त्रास होईल तुला मूळ होऊ शकणार नाही; तू गरोदर असशील तर तुझे मूळ मरुन जाईल; तुझे लोक तुला बाहेर टाकतील व तुझी निंदा करतील.”

“मग याजकाने त्या स्त्रीला परमेश्वरापुढे विशेष शपथ घ्याव्यास सांगावे; तिने जर लबाडी केली तर ह्या सर्व वाईट गोष्टी तिच्यावर येतील असे तिने कबूल करावे; ²²याजकाने म्हणावे, ‘तुला त्रास देणारे हे पाणी तू प्यालीच पाहिजेस; जर तू पाप केले असशील तर तुला मुले होऊ शकणार नाहीत आणि जर तुझ्या उदरात मूळ असेल तर ते नम्यापूर्वीच मरुन जाईल.’ मग त्या खीले निंदा म्हणावे ‘आमेन’ म्हणजे आपण म्हणता तसे मला होवो.

²³“मग याजकाने दिलेल्या सुचनेचे शब्द आणि त्या स्त्रीने उच्चारलेल्या शपथेचा शब्द गुंडाळी कागदावर लिहावेत व गुंडाळीवरील ते शब्द त्या पाण्यात धुवावेत.

²⁴मग पीडा देणारे ते शापित पाणी त्या खीले निंदा व्यावे. हे पाणी तिच्या पोटात जाईल आणि ती अपराधी असेल तर त्या पाण्यामुळे तिला खूप त्रास व दुःख सोसावे लागेल.

²⁵“नंतर याजकाने ते (देषावहूलचे अन्नार्पण) त्या खीलीच्या हातातून घ्यावे व परमेश्वरासमोर उंच धरावे आणि मग ते वेदी जवळ घेऊन जावे. ²⁶मग त्यातील मूळभर अन्नार्पण घेऊन ते वेदीवर ठेवावे व त्याचा होम करावा. त्या नंतर याजकाने त्या खीला वे पाणी पिण्यास सांगावे—²⁷जर त्या खीले निंदा आपल्या नवन्याविरुद्ध पाप केले असेल तर त्या पाण्यामुळे तिला खूप त्रास व दुःख सोसावे लागेल. ते तिच्या पोटात जाईल आणि तिला खूप त्रास होईल. तिच्या पोटात मूळ असेल तर तें जन्म्यापांच मरेल आणि तिला कधीही मुले होणार नाहीत. सर्व लोक तिला शाप देतील. ²⁸परंतु त्या स्त्रीने आपल्या नवन्याविरुद्ध पाप केले नसेल व ती शुद्ध असेल तर ती खीली अपराधी नाही असे याजकाने तिला सांगावे. मग ती पूर्वीसारखीच होईल व गर्भधारणेस पात्र ठरेल. ²⁹तेव्हा द्वेषासंबंधी हा नियम आहे. एखाद्या खीले आपल्या नवन्याविरुद्ध जर पाप केले तर तू ही अशी कारवाई करावी. ³⁰किंवा एखाद्या पुरुषाने आपल्या बायकोने आपल्या विरुद्ध पाप केले आहे असा संशय व द्वेष धरला तर त्या माणसाने अशी कारवाई करावी; याजकाने त्या खीला परमेश्वरासमोर उभे करावे व संगितलेल्या नियमाप्रमाणे तिच्याविरुद्ध कारवाई करावी.

³¹मग नवरा अधर्म करण्यापासून मुक्त होईल परंतु जर खीले* पाप केले असेल तर तिला त्रास भोगावा लागेल.”

जर स्त्रीने नवन्याविरुद्ध काही पाप केले नसेल, तर त्याचा द्वेष पाप मानला जाणार नाही.

नाजीरसंबंधी नियम

६ परमेश्वर मोशेला मह्णाला,^२ इझाएल लोकांस असे सांग की कोणा पुरुषाने किंवा स्त्रीने आपाणास इतरापासून वेगळे होऊन काही काळ्यर्थीत पूर्णपणे परमेश्वरास वाहून घ्यावयाचा नवस केला तर त्याने किंवा तिने सर्वकाळ परमेश्वराच्या सेवेसाठी वाहून घ्यावे. त्यांना नाजीर महणावे. ^३त्या काळात नाजीराने द्राक्षारस किंवा मद्य पिक नये; द्राक्षारसाचा किंवा कडक मध्याचा शिरकाही पिऊ नये; द्राक्षाचा कसलाही रस पिऊ नये; तसेच ताजी किंवा सुकी द्राक्षेही खाऊ नयेत. ^४त्या वेगळेपणाच्या विशेष काळात त्याने द्राक्षापासून बनविलेला कोणताच पदार्थ खाऊ नये. एवढेच नव्हे तर त्याने द्राक्षाच्या बिया किंवा द्राक्षाचे सालपट देखील खाऊ नये.

^५स्वतःला वेगळे केलेल्या त्या काळात नाजीराने आपले केस कापू नयेत. त्याच्या नवसाचा काळ संपेपर्यंत त्याने पवित्र राहावे. त्याने आपले केस लांब वाढू द्यावेत; ते केस त्याने देवाला केलेल्या विशेष नवसाची खूण आहे. स्वतःला वाहून घेतलेल्या नवसाचा काळ संपेपर्यंत त्याने आपले केस लांब वाढू द्यावेत.

^६वेगळेपणाच्या त्या काळात नाजीराने परमेश्वराला वाहून घेतल्यामुळे प्रेताजवळ जाऊ नये. ^७त्याचा स्वतःचा बाप, आई, भाऊ किंवा बाहींग ह्यातून कोणी मरण पावल्यास त्याने त्यांनाही शिवू नये; तो शिवेल तर तो अपवित्र होईल. आपण पूर्णपणे परमेश्वराच्या सेवेसाठी स्वतःला वेगळे केले आहे, हे त्याने दाखवावे ^८व वेगळे राहण्याचा पूर्णकाळ त्याने परमेश्वराला संपूर्णपणे वाहून घ्यावे. तोपरंत त्याने परमेश्वराचीच सेवा करावी.

^९एखादा वेळी असे होईल की नाजीराबोरावर असलेला एखादा माणसू एकाएकी मरण पावला; आणि जर नाजीराने त्याला स्पर्श केला तर तो अशुद्ध होईल जर असे झाले तर नाजीराने आपल्या नवसाची खूण असलेल्या आपल्या डोक्याचा केसांचे मुंडण करावे. ते मुंडण त्याने सातव्या दिवशी करावे करारण त्या दिवशी तो पवित्र होईल. ^{१०}आठव्या दिवशी त्याने दोन होले किंवा पारव्याची दोन पिले आणून दर्शनमंडपाच्या दारापाशी ती याजकाला द्यावेत. ^{११}मग याजकाने एकाचा पापार्पण महणून व दुसऱ्याचा होर्मार्पण करावा. हे पापार्पण महणून त्याच्या पापाबद्दलचे प्रायशिंचत होय; कारण तो प्रेताजवळ गेला होता. त्याचवेळी त्या नाजीराने पुऱ्हा नव्याने देवाची सेवा करण्यासाठी विशेष नवस महणून आपल्या डोक्याचे केस देवाला अर्पण करावेत. ^{१२}याचा अर्थ त्या माणसाने परमेश्वराच्या सेवेसाठी वेगळे होण्यासाठी स्वतःला परमेश्वराला द्यावे. त्याने एक वर्चंचा मेंडा दोषार्पणसाठी आणून द्यावा. तरी पण त्याचे नाजीरपणाचे आधीचे दिवस बाबा जातील. त्याने आता नव्याने नवस करून नाजीरपणाचा वेगळा वेळ द्यावा कारण नाजीरपणाच्या पहिल्या काळात त्याचा प्रेताला स्पर्श झाला. होता.

¹³“मग त्याच्या नाजीरपणाच्या नवसाचे दिवस पूर्ण झाल्यावर त्याने दर्शनमंडपाच्या दारापाशी जावे. ^{१४}तेथे त्याने पुढीलप्रमाणे अर्पणे करावीत.

त्याने एक वर्षाचा निर्दोष मेंडा होमबली महणून आणावा; एक वर्षाची निर्दोष मेंडी पापबली महणून आणावी; आणि शांत्यार्पणसाठी एक दोषीहीन मेंडा आणावा.

^{१५}एक टोपलीभर बेखीमीर भाकरी महणून आणावी; मल्लेल्या मैदाच्या पोऱ्या व बरुन तेल लाकिलेल्या चपात्या त्याच प्रमाणे त्या बरोबर अर्पणाचा भाग महणून अन्नार्पणे व पेयार्पणे आणावीत.

^{१६}“मग ही सर्व अर्पणे याजकाने परमेश्वराला अर्पण करावीत; त्याने पापबली व होमबली परमेश्वराला अर्पवित; ^{१७}तशीच बेखीमीर भाकरीची टोपलीही परमेश्वराला अर्पण करावी; मग शांत्यार्पणसाठी परमेश्वराकरिता मेंडा अर्पवा व त्या बरोबरचे अन्नार्पण व पेयार्पण अर्पण करावे.

^{१८}“मग नाजीराने निवास मंडपाच्या दारापाशी जावे; तेथे त्याने परमेश्वरासाठी नवस महणून बाढविलेल्या आपल्या केसाचे मुंडण करावे. ते केस त्याने शांत्यार्पणाच्या खाली असलेल्या जावावर टाकावेत.

^{१९}“नाजीराने आपल्या केसाचे मुंडण केल्यावर याजकाने त्याला मैद्याचा शिजविलेला फरा व टोफलीतून एक बेखीमीर पोऱ्या व एक बेखीमीर चपाती द्यावी. ^{२०}मग याजकाने ते ओवाळणीचे अर्पण महणून परमेश्वरासमोर ओवाळावे. हे सर्व पदार्थ पवित्र आहेत व ते याजकासाठी आहेत. त्याच प्रमाणे मैद्याचे ऊर व मांडीही परमेश्वरासमोर ओवाळावी; हे सर्व पदार्थ पवित्र आहेत व ते याजकासाठी आहेत. त्या नंतर नाजीर झालेला होता तो माणसू द्राक्षारस पिण्यास मोकळा आहे.

^{२१}“जर एखादा माणसू नाजीर होऊन परमेश्वराची सेवा करण्यास वेगळा होण्याचा नवस करावाचे ठरवील तर त्याने ही सर्व अर्पणे परमेश्वरासाठी अवश्य द्यावीत; पण एखादा माणसू ह्याही पेक्षा अधिक अर्पणे देऊ शकत असेल तर त्याने काही अधिक द्यावाची शपथ घेतली असेल तर मग त्याने एपली शपथ पूर्ण करावी. नाजीर होण्याच्या नवसाची शपथ घेण्याविषयी हा नियम आहे.”

याजकांनी द्यावाचे आशीर्वाद

^{२२}परमेश्वर मोशेला महणूला, ^{२३}“अहरोन व त्याच्या मुलांना इझाएल लोकांना ह्याप्रमाणे आशीर्वाद देण्यास सांग; त्यांनी महणावे:

^{२४}परमेश्वर तुला आशीर्वाद देवो व तुझे संरक्षण करो;

^{२५}परमेश्वर आपला मुख प्रकाश तुजवर पाडो व तुजवर दया करो;

^{२६}परमेश्वर आपले मुख तुजकडे करो व तुला शांति देवो.”

२७मा परमेश्वर म्हणाला, “इप्राएल लोकांना आशीर्वाद देताना अहरोन व त्याच्या मुलांनी अशा प्रकारे माझ्या नंतराचा उपयोग करावा; म्हणजे मी त्यांना आशीर्वाद देईन.”

पवित्र निवास मंडपाचे समर्पण

७ मोशेने पवित्र निवास मंडप उभा करण्याचे काम संपविले व त्याच दिवशी परमेश्वराला तो समर्पित केला. त्याने पवित्र निवास मंडप, त्यातील सर्व सामान तसेच वेदी व तिच्या सोबत वापरावयाची उपकरणे ही सर्व तेलाच्या अभिषेकाने पवित्र केली. त्यावरुन त्या वस्तू फक्त परमेश्वराच्या उपासनेकरिताच वापरावयाच्या आहेत हे दिसले.

३त्यानंतर जे इप्राएल लोकांचे आपापल्या वंशाचे प्रमुख व कुळांचे पुढारी होते त्यांनी अर्पणे आणिली; हेच लोक शिरगणीतीच्या कामात प्रमुख होते. ^३त्यांनी परमेश्वरासाठी झाकलेल्या सहा गाड्या भरुन व बारा बैलांनी त्या ओढीत आणिलेली आपापली अर्पणे आणिली. प्रत्येक पुढांन्याने एक बैल दिला व दोघांनी मिळन एक गाडी दिली. ही अर्पणे परमेश्वराला देण्यासाठी त्यांनी पवित्र निवास मंडपासमोर आणिली.

४परमेश्वर मोशेला म्हणाला, ^५“तू त्यांच्या देण्याघे; दर्शनमंडपाच्या कामासाठी त्यांचा उपयोग होईल; त्या लेवी लोकांना दे. त्यांच्या कामात त्यांची मदत होईल.”

६मोशेने त्या गाड्या व बैल घेऊन लेवी लोकांना दिले. ^७त्याने दोन गाड्या व चार बैल गेर्बोनी वंशाच्या लोकांना दिले; त्यांच्या कामासाठी त्यांना त्यांची गरज होती. ^८त्याने चार गाड्या व आठ बैल मरारी वंशाच्या लोकांना दिले; त्यांच्या कामासाठी त्यांना त्यांची गरज होती. अहरोन याजकाचा मुलगा इथामार हा ह्या सर्व लोकांच्या कामाबद्दल जबाबदार होता. ^९मोशेने कहाही वंशाच्या लोकांना बैल किंवा गाड्या दिल्या नाहीत; कारण पवित्र वस्तू आपल्या खांद्यावर वाहन नेण्याचे काम त्यांना देण्यात आले होते.

१०मोशेने वेदीचा तेलाने अभिषेक केला. त्याच दिवशी इप्राएल लोकांच्या प्रमुखांनी वेदीला समर्पण करण्यासाठी आपली अर्पणे आणिली; त्यांनी आपली अर्पणे परमेश्वराला वेदीपाशी दिली.

११परमेश्वराने मोशेला सांगितले, “प्रत्येक दिवशी एका प्रमुखाने आपले अर्पण वेदीला समर्पण करण्यासाठी आणावे.”

१२-१३बारा प्रमुखापैकी प्रत्येकाने ह्याप्रमाणे अर्पणे आणिली; प्रत्येक प्रमुखाने पवित्रस्थानाच्या चलनाप्रमाणे एकशे तीस शेकेल वजनाचे चांदीचे एक ताट व सत्तर शेकेल वजनाचा चांदीचा एक कटोरा आणिल. ती दोन्ही धान्यार्पणाकरिता उपयोगी असलेल्या, तेलात मळलेल्या मैद्याच्या पिठाने भरलेली होती. तसेच प्रत्येकाने धुपाने भरलेले दहा शेकेल वजनाचे एक मोठे सोन्याचे धूपपात्र आणिले. प्रत्येक प्रमुखाने एक गोऱ्हा, एक मेंडा, एक

वर्षाचे नर असलेले एक कोकरुं ही होमार्पणासाठी, तसेच पापार्पणासाठी एक बकरा; शांत्यापर्णासाठी दोन बैल, पाच मेंडे, पाच बकरे आणि एक वर्षाची नर असलेली पाच कोंकरे आणिली. पहिल्या दिवशी युहुवा वंशाचा प्रमुख अम्मीनादाबाचा मुलगा नहशोन ह्याने आपली अर्पणे आणिली.

१४त्याच दिवशी इस्साखार वंशाचा सूवाराचा मुलगा नथनेल ह्याने आपली अर्पणे आणिली.

१५त्याच दिवशी जबुलून वंशाचा प्रमुख हेलोनाचा मुलगा अलीयाब द्याने आपली अर्पणे आणिली.

१६त्याच दिवशी रुक्केवै वंशाचा प्रमुख शदेयुराचा मुलगा अलीसूर ह्याने आपली अर्पणे आणिली.

१७त्याच दिवशी शिमोन वंशाचा प्रमुख सुरीशदैचा मुलगा शलुमियेल ह्याने आपली अर्पणे आणिली.

१८त्याच दिवशी गाद वंशाचा प्रमुख दगुवेलाचा मुलगा एल्यासाप ह्याने आपली अर्पणे आणिली.

१९त्याच दिवशी एफ्राईम वंशाचा प्रमुख अम्मीहुदाचा मुलगा अलीशामा ह्याने आपली अर्पणे आणिली.

२०त्याच दिवशी मनश्शे वंशाचा प्रमुख पदाहमुराचा मुलगा गमलीयेल ह्याने आपली अर्पणे आणिली.

२१त्याच दिवशी बन्यामीन वंशाचा प्रमुख गिदेनीचा मुलगा अबीदान ह्याने आपली अर्पणे आणिली.

२२त्याच दिवशी दान वंशाचा प्रमुख अम्मीशदैचा मुलगा अहीएजर ह्याने आपली अर्पणे आणिली.

२३त्याच दिवशी आशेर वंशाचा प्रमुख आक्रानाचा मुलगा पगीयेल ह्याने आपली अर्पणे आणिली.

२४त्याच दिवशी नफताली वंशाचा प्रमुख एनानाचा मुलगा अहीरा ह्याने आपली अर्पणे आणिली.

२५त्येक चांदीच्या ताताचे वजन एकशेतीस शेकेल व प्रत्येक चांदीच्या कटोर्याचे वजन सत्रर शेकेल होते. पवित्र स्थानाच्या चलनाप्रमाणे चांदीची ताटे व चांदीचे कटोरे मिळन त्यांचे एकण वजन जवळ जवळ ‘दोन हजार चार शे’ शेकैल होते. ^{१६}अधिकृत वजनाप्रमाणे, प्रत्येकी चार औंस वजन असलेले, धुपाने भरलेले १२ सोन्याचे चमचे त्या १२ चमच्यांचे एकूण वजन सुमारे ३ पौऱ्ह होते.

२७होमार्पणासाठी बारा गोऱ्हे, बारा मेंडे व एक एक वर्षाची बारा नर असलेली कोंकरे एवढे पशु होते; आणि त्यांच्या बरोबर अर्पिण्यासाठी अन्नार्पणही होती; आणि परमेश्वराला पापार्पण वाहण्यासाठी बारा बकरे होते;

२८इप्राएलंच्या प्रमुखांनी शांत्यापर्णासाठीषी पश अर्पण केले त्यांची एकूण संख्या, चोवीस गोऱ्हे, साठ मेंडे, साठ बकरे व एक एक वर्षाची साठ नर असलेली कोंकरे एवढी होती. मोशेने वेदीला तेलाचा अभिषेक केल्यावर त्यांनी अशा प्रकारे समर्पणे केली.

⁸⁹मोशे परमेश्वराशी बोलण्यासाठी दर्शनमंडपात गेला त्यावेळी त्याने परमेश्वराची वाणी त्याच्याशी बोलताना ऐकली. ती, पाणी आज्ञापटाच्या कोशावरील पवित्र दयासनावरुन दोन करुब दूतांच्या दरम्यान असलेल्या भागातून येत होती. अशा प्रकारे देव मोशेवरोबर बोलला.

दीपवृक्ष

⁸ परमेश्वर मोशेला म्हणाला, ²“मी तुला दाखविलेल्या जागेवर सात दिवे ठेवण्यास अहरोनास सांग, म्हणजे त्याचा प्रकाश दीपवृक्षास समोरच्या जागेवर पडेल.”

³परमेश्वराने मोशेले दिलेली आज्ञा अहरोनाने मानून त्याने तसे केले; त्याने त्या दिवांची तोडे योग्य दिशेकडे करुन ते योग्य ठिकाणी ठेविले, त्यामुळे दीपवृक्षासमोरील भागावर त्यांचा उजेडे पडला. ⁴परमेश्वराने मोशेला दाखविल्याप्रमाणे दीपवृक्ष त्यांच्या बैठकीपासून तर त्याच्या सोनेरी पानापर्यंत घडीव सोनाच्या केला होता.

लेवी लोकांचे समर्पण

⁵परमेश्वर मोशेला म्हणाला, ⁶“लेवी लोकांना इतर इम्हाएल लोकांपासून वेगळे कर; व त्यांना शुद्ध कर. ⁷त्यांना शुद्ध करण्यासाठी पापार्पणातील पवित्र पाणी त्यांच्यावर शिंपंड म्हणजे त्या पाण्यामुळे ते शुद्ध होतील. मग त्यांनी आपल्या अंगावरील केस काढावेत आणि आपले कपडे धुवावेत; त्यामुळे ते शुद्ध होतील.

⁸“लेवी लोकांनी एक गोऱ्हा घ्यावा; त्या सोबत अर्पितल्यासाठी तेलत मळलेल्या पिठाचे अनन्यार्पण घ्यावे; मग त्यांनी पापार्पणासाठी आणखी एक गोऱ्हा घ्यावा. ⁹तू लेवी लोकांना दर्शनमंडपासमोरील अंगणात आण व मग सर्व इम्हाएल लोकांना तेथे एकत्र जमव ¹⁰भग लेवी लोकांना परमेश्वरासमोर आण; तेव्हा इम्हाएल लोकांनी त्यांच्या डोक्यावर आपले हात ठेवावे. ¹¹नंतर अहरोनाने त्यांना परमेश्वराला समर्पित करावे. अशा रितीने लेवी लोक पवित्र परमेश्वराची सेवा कराण्यास पात्र होतील.

¹²“भग लेवी लोकांना आपले हात गोऱ्हांच्या डोक्यावर ठेवण्यास सांग एक गोऱ्हा परमेश्वरासाठी पापार्पण म्हणून व दुसरा होमार्पण म्हणून होईल. ह्या अर्पणामुळे ते लेवी लोक शुद्ध होतील. ¹³भग लेवी लोकांना अहरोन व त्याचे मुलगे द्यांच्या समोर उभे राहण्यास सांग. मग त्यांचे ओवाळणीचे अर्पणा प्रमाणे ते परमेश्वराला अर्पण कर. ¹⁴त्यामुळे ते लेवी पवित्र होतील. ते इतर इम्हाएल लोकांपेक्षा वेगळे असरील, व ते माझे लोक होतील.

¹⁵“तेव्हा तू लेवी लोकांना शुद्ध कर आणि ओवाळणीचे अर्पणा प्रमाणे परमेश्वराला त्यांना समर्पित कर. त हे केल्यानंतर त्यांनी दर्शनमंडपात येऊन आपले काम करावे. ¹⁶इम्हाएल लोकांनी लेवी

लोक मला घ्यावेत. ते माझे होतील. पूर्वी मी प्रत्येक इम्हाएलास सांगितले होते की प्रत्येक घरातून प्रथम

जन्मलेला मुलगा मला घ्यावा. परंतु आता इतर इम्हाएलातील प्रथम जन्मलेल्या मुलांच्या ऐवजी मी लेवी लोक घेत आहे. ¹⁷इम्हाएलात प्रथम जन्मलेला प्रत्येक नर माझा आहे; मग तो माणसांपैकी असो किंवा पशुपैकी असो, तो माझाच आहे; कारण मी मिसर देशातील सर्व प्रथम जन्मलेली मुले व पशु मारुन टाकिले आणि म्हणून प्रथम जन्मलेले मुलगे मी माझ्याकरता निवडून घेतले. ¹⁸परंतु आता इम्हाएल लोकातील सर्व प्रथम जन्मलेल्या ऐवजी मी लेवी लोक घेतले आहेत. ¹⁹इम्हाएल लोकातून मी लेवी लोक निवडले आहेत आणि अहरोन व त्याचे मुलगे द्यांना मी ते दान म्हणून देत आहे. दर्शनमंडपात लेवी लोकांनी सर्व इम्हाएल लोकाकरिता काम करावे अशी माझी इच्छा आहे. ते इम्हाएल लोकांसाठी असलेली प्रायाशिताची अर्पणे करतील त्यामुळे इम्हाएल लोक शुद्ध होतील. मग इम्हाएल लोक पवित्रस्थानाजवळ आले तरी त्यांना भारी आजार किंवा त्रास होणार नाही.”

²⁰तेव्हा मोशे, अहरोन आणि सर्व इम्हाएल लोकांनी परमेश्वराची आज्ञा मानून परमेश्वराने मोशेला सांगितल्याप्रमाणे त्यांनी लेवी लोकाकरिता सर्वकाही केले. ²¹लेवी लोकांनी स्नान केले व, आपले कपडे धुतले. तेव्हा अहरोनाने त्यांना ओवाळणी च्या अर्पणाप्रमाणे परमेश्वराला अर्पिले, आणि त्यांच्या पापाबद्दल प्रयश्चित्त करून त्याने त्यांना शुद्ध केले.

²²त्यानंतर लेवी लोक सेवा करण्यास दर्शनमंडपात आले. अहरोन व त्यांच्या मुलांनी त्यांच्यावर देखरेख केली; कारण ते लेवी लोक करीत असलेल्या सेवेबद्दल जबाबदार होते. परमेश्वराने मोशेकडून अहरोन व त्याचे मुलगे द्यांना सांगितल्याप्रमाणे त्यांनी लेवी लोकांचे सर्व काही केले.

²³भग परमेश्वर मोशेला म्हणाला, ²⁴“लेवी लोकांसाठी विशेष आज्ञा अशी आहे की पंचवीस वर्षे किंवा त्यापेक्षा अधिक वयाच्या प्रत्येक लेवी माणसाने दर्शनमंडपातील सेवा करण्यात भाग घ्यावा. ²⁵परंतु लेवी माणस पनास वर्षांचा होईल तेव्हा त्याने आपल्या सेवेतून मोकळे व्हावे; त्याने सेवा करण्याची गरज नाही. ²⁶त्या वर्षाच्या अथवा त्याहून मोठे असलेल्या लेवी माणसांनी पहिजे तर दर्शनमंडपात सेवा करणाऱ्या आपल्या बंधूना त्यांच्या कामात मदत करावी; परंतु त्यांनी स्वतः सेवा करू नये. लेवी लोकांना सेवा करण्यास निवडून घेताना तू हा नियम पाळावा.”

वल्हांडण सण

⁹ मिसरमधून इम्हाएल लोक बाहेर आल्यानंतर दुसऱ्या रानात मोशेवरोबर बोलला. परमेश्वर म्हणाला, ²“इम्हाएल लोकांना ठरलेल्या वेळी वल्हांडण सण पालण्यास सांग. ³ह्या महिन्यात चौदाव्या दिवशी सूर्य मावळ्यानंतर अंधार

पडण्या अगोदर-संधी प्रकाशात-त्यांनी वल्हांडण सणाचे भोजन करावे. त्यांनी ते ठरलेल्यावेळी आणि वल्हांडण सण पाळण्याच्या नियमप्रमाणे करावे.”

^५तेव्हा मोशेने इम्प्राएल लोकांना वल्हांडण सण पाळवयास संगितले. ^६तेव्हा परमेश्वराने मोशेद्वारे दिलेल्या आज्ञेप्रमाणे इम्प्राएल लोकांनी सीनान्यथ्या वाळवंटात संधीप्रकाशात पहिल्या महिन्याच्या चौदाव्या दिवशी हा सण पाळला; परमेश्वराने मोशेकडन दिलेल्या आज्ञेप्रमाणे इम्प्राएल लोकांनी सर्वकाही केले.

“परंतु काही लोकांना त्या दिवशी वल्हांडण सण पाळता येईना कारण प्रेताला शिवल्यामुळे ते अशुद्ध झाले होते, म्हणून ते त्या दिवशी मोशे व अहरोन ह्यांच्याकडे गेले. ^७ते लोक मोशेला म्हणाले, “एका माणसाच्या प्रेताला आमचा स्पर्श झाला व आम्ही अशुद्ध झालो. त्यामुळे ठरलेल्या वेळी परमेश्वराला अर्पणे करण्यास याजकांनी आम्हाला बंदी केली. तेव्हा इतर इम्प्राएल लोकाबोरबर आम्हाला अर्पणे करिता येत नाहीत!”

^८मोशे त्यांना म्हणाला, “ह्या संबंधी परमेश्वराचे काय म्हणणे आहे, हे मी त्याला विचारितो.”

^९मग परमेश्वर मोशेला म्हणाला, ^{१०}“तू इम्प्राएल लोकांना हे सर्व सांग की हा नियम तुम्हा करिता व तुमच्या वंशजाकरिता आहे; प्रेताला स्पर्श झाल्यामुळे एखादा माणूस अशुद्ध झाला असेल किंवा एखादा माणूस त्यावेळी दूरच्या प्रवासात असेल व म्हणून त्याला ठरलेल्यावेळी वल्हांडण सण पाळता येत नसेल तरी; ^{११}त्याला वल्हांडण सण पाळता येईल; त्याने तो दुसऱ्या महिन्याच्या चौदाव्या दिवशी संध्याकाळी संधी प्रकाशात साजरा करावा. त्यावेळी त्याने अर्पण केलेले कोंकूर, बेखमीर भाकर व कडू भाजीपाला हे खावे; ^{१२}त्याने भोजनातील काहीही दुसऱ्या दिवशी सकाळपर्यंत शिल्लक ठेवू नये; तसेच त्याने कोंकन्याचे कोणतेही हाड मोडू नये. त्याने वल्हांडण सणाचे सर्व नियम पावावेत. ^{१३}परंतु जर कोणी शुद्ध आहे आणि दूरच्या प्रवासात नाही व तो सण पाळू शकतो तर अशा माणसाने वल्हांडण सण ठरलेल्या वेळी पाळला नाही तर त्याला आपल्या लोकातून काढून टाकावे. तो अपराधी आहे म्हणून त्याला अवश्य शिक्षा घ्यावी! कारण त्याने योग्य वेळी परमेश्वराला दान दिले नाही. ^{१४}तुमच्यामध्ये राहाणाऱ्या एखादा विदेशी माणसाला तुमच्याबोरबर वल्हांडण सण पाळण्याची व परमेश्वराला अर्पण देण्याची इच्छा असेल तर त्याला तसे करण्यास परवानगी आहे. परंतु तो त्याने वल्हांडण सणाचे सर्व नियम पाळून साजरा करावा. प्रत्येकासाठी स्वदेशी किंवा परदेशी सणाचे नियम सारखेव आहेत.”

द्वा व अग्नि

^{१५}ज्या दिवशी पवित्र निवास मंडप म्हणजे कराराचा कोश असलेला तंबू उभा करण्यात आला त्या दिवशी

परमेश्वराच्या ढगाने त्याच्यावर छाया केली; रात्री तो पवित्र निवास मंडपावरील ढग अग्नि सारखा दिसला.

^{१६}तो ढग सतत पवित्र निवास मंडपावर असे आणि रात्री तो अग्निसारखा दिसे. ^{१७}जेव्हा तो ढग पवित्र निवास मंडपावरील जागेवरुन हलत असे तेव्हा इम्प्राएल लोकही तळ हलवून त्याच्यामागे जात असत आणि जेव्हा तो थांवत असे तेव्हा त्याच ठिकाणी ते आपला तळ ठोकीत असत. ^{१८}अशा प्रकारे ते तळ ठोकीत असत. ^{१९}अशा प्रकारे तळ कधी थांबून तळ कोठे ठोकावा हे परमेश्वर इम्प्राएल लोकांना दाखवीत असे. जोपर्यंत ढग पवित्र निवास मंडपावर राही तोपर्यंत इम्प्राएल लोक आपला मुक्कामा तेथेच ठेवीत. ^{२०}कधी कधी ढग पवित्र निवास मंडपावर बरेच दिवस राही तेव्हा इम्प्राएल लोक परमेश्वराची आज्ञा पाळन मुक्काम हलवीत नसत.

^{२१}कधी कधी ढग थोडीच दिवस पवित्र निवास मंडपावर राही, तेव्हा इम्प्राएल लोक परमेश्वराची आज्ञा पाळीत. ढग हालला की ते ढगामागे जात असत. ^{२२}कधी कधी ढग फक्त रात्रीचाच पवित्र निवास मंडपावर राही व सकाळी तो हाले. तेव्हा इम्प्राएल लोक आपले सामान घेऊन त्याच्यामागे जात असत. ^{२३}ढग जर पवित्र निवास मंडपावर दोन दिवस, किंवा महिनाभर किंवा वर्षभर राहिला तर लोक परमेश्वराची आज्ञा मानून तेथेच राहत असत आणि ढग हाले पर्यंत तेथून हालत नसत, मग ढग जेव्हा आपल्या जोगेवरुन हाले तेव्हा लोकही तळ हलवीत.

^{२४}तेव्हा इम्प्राएल लोक परमेश्वराची आज्ञा मानीत, परमेश्वर दाखवी तेथेच ते तळ देत आणि परमेश्वर जेव्हा हालण्यास आज्ञा दई तेव्हा लोक तळ हलवून ढगाच्या मागे जात. लोक लक्ष देऊन परमेश्वराने मोशेला दिलेल्या आज्ञा पाळीत.

चांदीचे कर्णे

१० परमेश्वर मोशेला म्हणाला, ^{११}“चांदीचे दोन घडीव

कर्णे बनवा. लोकांना एकत्र जमविण्यासाठी आणि तळ कधी हलवावा हे सांगण्यासाठी त्यांचा उपयोग होईल. ^{१२}तू जर दोन्ही कर्णे बराच वेळपर्यंत वाजविले तर मग सर्व लोकांनी दर्शन मंडपासमरील अंगाणात जमावे. ^{१३}परंतु बराच वेळ एकच कर्णा वाजविला तर मग फक्त इम्प्रालांच्या बारा वंशाच्या प्रमुखांनीच तुला भेटावयास यावे.

^{१४}कर्णाचा थोडा गजर झाला म्हणजे लोकांनी आपला तळ हलवावा हे सांगण्याचा तो एक मार्ग होईल. पहिल्याच वेळी जेव्हा तू कर्णाचा थोडा गजर करशील तेव्हा दर्शनमंडपाच्या पूर्वकडील छावण्यातील वंशानी पुढे चालण्यास सुरवात करावी. ^{१५}परंतु विशेष कारणासाठी मंडळी एकत्र जमावावयाची असेल तर कर्णे वेगळ्या प्रकारे

महणे एकाच सरल सारखाच्या सुप्रत वाजवावेत. ⁸फक्त अहरोनाच्या याजक असलेल्या मुलांनीच कर्णे वाजवावीत. तुम्हाला पिब्यान्पिब्याचा कायमचा विधीनियम आहे.

⁹जर तुम्ही तुमच्या देशातच शत्रूशी लढत असाल, तर त्यांच्याशी लढावयास जाण्यापूर्वी तुम्ही मोठमोळ्याने कर्णे वाजवावेत. परमेश्वर तुमचा कण्याचा आवाज ऐकेल आणि तो तुमच्या शत्रूपासून तुम्हे रक्षण करील.

¹⁰तसेच तुम्ही सणाच्या व इतर आनंदाच्या प्रसंगी व नवीन चंद्राच्या दिवशी पौर्णिमेच्या दिवशी किंवा महिन्याच्या पहिल्या दिवशी-तुमची होमारपणे, शांत्यारपणे वाहताना तुम्ही कर्णे वाजवावेत; तुमच्या परमेश्वराला तुमची आठवण करून देण्याचा हा एक विशेष मार्गच आहे; हे तुम्ही करावे अशी मी तुम्हास आज्ञा देवो. मी तुमचा देव परमेश्वर आहे.”

इग्नाएल लोक आपला तळ हलवितात

¹¹इग्नाएल लोकांनी मिसरदेश सोडल्यानंतर दुसऱ्या वर्षी दुसऱ्या महिन्याच्या विसाच्या दिवशी कराराचा कोश असलेल्या पवित्र निवास मंडपावारील ढग वर गेला.¹²तेव्हा इग्नाएल लोकांनी आपला प्रवास सुरु केला. त्यांनी सीनायचे रान सोडले आणि ढग पारानाच्या रानात थांबेपर्यंत ते प्रवासकरीत गेले.¹³छावणी हलवण्याची इग्नाएल लोकांची ही पहिलीच वेळ होती. परमेश्वराने त्यांना मोशेकडून दिलेल्या आज्ञेप्रमाणे त्यांनी हे केले.

¹⁴युहुदाच्या छावणीतील तीन गट पहिल्याने निघाले. त्यांच्या निशाणा मारे ते चालले. पहिला गट युहुदाच्या कुळाचा होता. अम्मीनादावाचा मुलगा नहशोन त्यांचा सेनानायक होता.¹⁵त्यांनंतर इस्साखारचे कळ निघाले. सुवाराचा मुलगा नथनेल त्यांचा नेता होता.¹⁶आणि मग जबुलूनाचे कूळ निघाले. हेलोनाचा मुलगा अलीयाब त्यांचा नेता होता.

¹⁷मग पवित्र निवास मंडप उत्तरविण्यात आला आणि गेर्हंन व मरारी वंशाचे लोक पवित्र निवास मंडप घेऊन निघाले. तेव्हा ह्या वंशाचे लोक नंतरच्या रांगेत होते.

¹⁸त्यांनंतर रझबेन वंशाच्या छावणीतील तीन गट निघाले. लोक त्यांच्या निशानामारे चालले होते. त्यांतील पाहिला गट रझबेन कुळाचा होता. शदेयुराचा मुलगा अलीसूर त्यांचा सेनानायक होता.¹⁹त्यांनंतर शिमोन कुळाचे लोक निघाले. सुरीशदैचा मुलगा शलूमीयेल हा त्यांचा सेनानायक होता.²⁰नंतर गाद वंशाच्या दलाचे लोक निघाले. रगुवेलाचा मुलगा एल्यासाप त्यांचा सेनानायक होता.²¹मग कहाथी लोक पवित्र स्थानातील पवित्र वस्तू घेऊन निघाले. ते अशावेळी जाऊन पोहोचले की त्यांच्या येण्याअगोदर इतर लोकांनी पवित्र निवास मंडप उभा करून तयार ठेवला होता.

²²त्यांनंतर एफाइम वंशाच्या छावणीतील तीन गट निघाले. लोक त्यांच्या निशाणामारे चालले होते. त्यात

पहिला गट एफाइम कुळाचा होता. अम्मीहृदाचा मुलगा अलीशामा त्यांचा सेनानायक होता.²³त्यांनंतर मनश्शे कुळाचे लोक निघाले. पदाहसुराचा मुलगा गमलीयेल त्यांचा सेनानायक होता.²⁴मग बन्यामीन कुळाचे लोक निघाले. गिदोनीचा मुलगा अबीदान त्यांचा सेनानायक होता.

²⁵छावण्यांच्या रागेतील सर्वांत शेवटची तीन दले दान वंशाची होती. ती पुढे गेलेल्या दलांचे संरक्षण करणारी पिछाडीची तुकडी होती. तिच्यात पहिले दान कुळाचे लोक होते. ते त्यांचा निशाणामारे चालले होते. अम्मीशदैचा मुलगा अहीएंजर त्यांचा सेनानायक होता.²⁶त्यांनंतर आशेर कुळाचे लोक निघाले. आक्रानाचा मुलगा पारीयेल त्यांचा सेनानायक होता.²⁷मग नफताली कुळाचे लोक निघाले. एनानाचा मुलगा अंहीरा त्यांचा सेनानायक होता.

²⁸इग्नाएल लोक ठिक ठिकाणाहून प्रवास करिताना ह्या क्रमाने निघत.

²⁹मोशेचा सासरा रगुवेल ह्याचा मुलगा होबाब ह्याला मोशी म्हणाला, “देवाने आम्हाला वचन दिलेल्या देशात आम्ही जात आहोत. तू आमच्याबरोबर चल. आम्ही तुझाशी चांगले वागू; इग्नाएल लोकांना उत्तम गोष्टी देण्याचे परमेश्वराने वचन दिले आहे.”

³⁰पंतु होबाबाने उत्तर दिले, “नाही, मी तुमच्याबरोबर येणार नाही. मला माझ्या देशात व माझ्या लोकात परत गेले पाहिजे.”

³¹मग मोशे त्याला म्हणाला, “मी विनंती करितो की तू आम्हाला सोडून जाऊ नको; कारण ह्या रानाची आमच्यापेक्षा तुला अधिक माहिती आहे. तू आमच्या वायाड्या होऊ शकतोस.”³²तू आमच्याबरोबर येशील तर परमेश्वर आम्हाला ज्या ज्या चांगल्या गोष्टी देईल त्यात आम्ही तुला वाटा देक”

³³मग होबाब मान्य झाला. आणि परमेश्वराच्या पर्वतापासून ते प्रवास करीत निघाले. याजकांनी परमेश्वराचा पवित्र कराराचा कोश घेतला व ते लोकांच्यापुढे चालले. मुक्कामासाठी जागा शोधताना तीन दिवस ते पवित्र कोश त्यांनी वाहिला.³⁴प्रत्येक दिवशी परमेश्वराचा ढग त्यांच्यावर राहून त्यांना मार्ग दाखवीत असे.

³⁵लोक जेव्हा पवित्र कराराचा कोश उचलून मुक्काम हलवीत तेव्हा मोशे म्हणत असे,

“हे परमेश्वरा, ऊठ तुझ्या शत्रुंची सर्व दिशांना पांगापांग होवो, तुझे सर्व शत्रू तुजपासून पळून जावोत,”

³⁶आणि जेव्हा पवित्र कराराचा कोश त्यांच्या जागी ठेवला जाई तेव्हा मोशे म्हणत असे,

“हे परमेश्वरा, इग्नाएलाच्या लाखो लोकांकडे परत ये.”

इग्नाएल लोक पुर्वा तक्रार करतात

11 मग इग्नाएल लोक आपल्या त्रासाबहूल परत तक्रार करु लागले. ती परमेश्वराने ऐकली व ती ऐकल्यावर त्याचा राग भडकला. परमेश्वरापासूनचा अग्नि त्यांच्यात पेटला आणि त्याने छावणीच्या कडेचा काही भाग जाळून टाकिला.² तेव्हा लोकांनी मोशेकडे मर्दीसाठी आरडाओरड केली. मोशेने परमेश्वराला विनंती केली तेव्हा अग्नि शमला.³ त्यामुळे त्या ठिकाणाचे नांव तवेरा असे पडले. लोकांनी त्या ठिकाणाला तसे नांव दिले कारण परमेश्वराच्या अग्निमुळे छावणीचा भाग जळून गेला.

अधिक खावाचे सत्र नेते

4 जे विदेशी इग्नाएल लोकावरोबर राहात होते, त्यांना इतर काही पदवर्थ खावेसे वाटू लागले. लवकरच इग्नाएल लोकांनी पुन्हा कुरकुर करण्यास सुरवात केली. लोक म्हणाले, “आम्हाला मांस खावयास पाहिजे.”⁵ मिसरमध्ये असताना खाललेल्या माशयांची आम्हाला आठवण येते; तेथे ते आम्हाला फुकट खावयास मिळत. त्याच्याप्रमाणे तेथे आम्हाला काकड्या, खरवजे, भाजी, कांदे, लसूण असा चांगला भाजीपाला मिळत असे. **“परंतु आता आम्ही कमजोर झालो आहोत. मान्याशिवाय आम्हाला येथे काही ही खावयास मिळत नाही!”**⁶ (हा माना लहान धाय्यासरखा होता, आणि तो झाडाच्या डिकासारखा दिसे.) **8** लोक तो गोळ करीत, तो उखालत कुटीत, किंवा भांड्यात शिजवीत किंवा दळीत व त्याच्या भाकरी करी. उत्तम तेलात भाजलेल्या गोड पुर्या सारखी त्याची चव लागे.⁹ रात्री दव पडल्यामुळे जमीन ओली झाल्यावर मान्ना जमिनीवर पडत असे.)

10 मोशेने लोकांची कुरकुर ऐकली. प्रत्येक कुटुंबातील लोक आपापल्या तंबूसमेर बसून कुरकुर करीत होते. त्यामुळे परमेश्वराचा राग भयंकर भडकला आणि त्यामुळे मोशे खिन्न झाला.¹¹ मोशेने परमेश्वराला विचारले, “परमेश्वरा, तू माझ्यावर हे संकट का अणिले? मी तुझा दास आहे. माझे काय चुकले? तुला एवढे रागावण्यासारखे मी काय केले? ह्या सर्व लोकांची जबाबदारी तू माझ्यावर का टाकलीस?¹² तुला माहीत आहे की मी काही ह्या सर्व लोकांचा बाप नाही, की मी ह्याना जन्म दिला नाही. परंतु परिचारिका-जशी लहान बालाला छातीशी धरते तशी मी त्यांची काळजी घेतली पाहिजे अशी सक्ति तू माझ्यावर का करतोस? तू आमच्या वाडवडिलांना वचन दिलेल्या देशात त्यांना घेऊन जाण्याची सक्ति माझ्यावर का करतोस?¹³ एवढ्या लोकांना पुरेल एवढे मांस माझ्याजवळ नाही! आणि त्यांची तर माझ्यामागे कुरकुर चालूच आहे. ते म्हणतात, ‘आम्हाला खावयास मांस दे.’¹⁴ मी एकटा ह्या सर्वांची काळजी घेऊ शकत नाही. हे ओझे माझ्यावराची फारच जड आहे.¹⁵ त्यांचा त्रास मी सहन करण्याचे काम चालू ठेवावे असा जर तुझा विचार असेल तर मग तू

आजच मला मारुन टाक. तू मला दास समजत असशील तर मग आता मला मरु दे. मग माझ्या मागचा सर्व त्रास संपन्न जाईल!”

16 तेव्हा परमेश्वर मोशेला म्हणाला, “इग्नाएल मंडळीतील सतर बडील मजकडे आण. मंडळीचे नेते असलेल्या ह्या लोकांना दर्शनमंडपाच्या दारापाशी आण; व तुझ्यावरोबर त्यांना उभे कर.”¹⁷ मग मी खाली येऊन तेथे तुझ्याशी बोले न. मग तुझ्यावर असलेल्या आत्म्यातून काही भाग मी त्यांनाही देईन. मग लोकांची काळजी धृष्यास ते तुला मदत करतील. ह्या प्रकारे इग्नाएल लोकांची जबाबदारी केवळ तुझ्या एकव्यावर राहणार नाही.

18 तू ह्या गोष्टी लोकांना सांग: उद्या तुम्ही स्वतः शुद्ध राहा म्हणजे तुम्हाला मांस खावयास मिळेल. परमेश्वराने तुमचे रडाणे ऐकले आहे. ‘आम्हाला मांस खाय्यास पाहिजे! आम्ही मिसरमध्ये होतो ते बरे होते,’ असे तुम्ही म्हणाला ते शब्द्यांही परमेश्वराने ऐकले आहेत. तेव्हा आता परमेश्वर तुम्हाला मांस देईल आणि तुम्ही ते खाल. **19** तुम्ही ते एक, किंवा दोन, किंवा पाच, किंवा दहा दिवसच नव्हे तर वीस दिवस देखील खाल.

20 येवेच नव्हे तर तुम्ही ते पूर्ण महिनाभर खाल. तुम्हाला त्याचा तिटकारा येईपर्यंत ते खाल. हे असे होईल कारण तुम्ही आपल्या परमेश्वराविरुद्ध कुरकुर केली. परमेश्वर तुम्हामध्ये राहतो आणि तुम्हाला काय पाहिजे ते त्याला माहीत आहे, परंतु तुम्ही त्याच्या विरुद्ध ओरड केली आणि म्हणाला, ‘आम्ही का बरे मिसर सोडले?’”

21 मोशे म्हणाला, “परमेश्वरा येथे सहा लाख लोक आहेत आणि तू म्हणतोस की ‘ह्यांना पूर्ण महिनाभर पुरेल एवढे मांस मी खावयास देईन!’”²² आम्ही जरी सर्व शेरडेंडेंद्रे व गुणेंद्रे कापली तरी ह्या सर्व लोकांना महिनाभर खाय्यास तेवढी पुरे पडणार नाहीत.”

23 परंतु परमेश्वर मोशेला म्हणाला, “परमेश्वराचा हात असमर्थ तोकडा पडला आहे काय? मी माझे म्हणणे खरे करून दाखवीन हे तुला विस्तेल.”

24 तेव्हा मोशे लोकांची बोलण्याकरिता बाहेर गेला. परमेश्वर जे बोलला ते त्याने त्यांना सांगितले. मग मोशेने मंडळीच्या सतर बडिलांना (नेत्यांना) एकत्र जमितले; त्याने त्यांना तंबू भोवीती उभे राहण्यास सांगितले.²⁵ मग परमेश्वर डगातून खाली आला आणि मोशेशी बोलला. मोशेवर परमेश्वराचा आत्मा होता. त्यातून काही घेऊन परमेश्वराने तो त्या सतर बडिलावर (नेत्यावर) ठेवला. तो आत्मा आल्यावर ते संदेश सांगू लागले. परंतु त्यानंतर मात्र त्यांनी पुन्हा संदेश सांगीतला नाही.

26 त्यातील दोन बडील (नेते) एलदाद व मेदाद छावणीच्या बाहेर गेले नाहीत. त्यांची नांवे बडीलांच्या (नेत्यांच्या) यादीत होती. परंतु ते छावणीतच राहिले; त्यामुळे आत्मा त्यांच्यावरही आला आणि ते छावणीतच संदेश सांगू लागले.

27 तेव्हा एका तरुणाने पक्ष जाऊन मोशेला हे सांगितले.

तो म्हणाला, “एलदाद व मेदाद हे छावणीत संदेश सांगत आहेत.”

²⁸तेव्हा नूनाचा मुलगा यहोशावा मोशेला म्हणाला, “मोशे, माझे स्वामी तुम्ही त्याना बंदी घाला.” (यहोशावा तरुण असल्यापासून मोशेचा मदतनीस होता)

²⁹मोशेने त्याला उत्तर दिले, “ह्याच्या योगाने माझ्या नेतेपणाला कमीपणा येईल असे तुला वाटते काय? परमेश्वराचे सर्वच लोक संदेशे असते आणि परमेश्वराने त्या सर्वांवर आपला आत्मा ठेविला असता तर किती बरे होते.” ³⁰मग मोशे व इम्राएलांचे नेते छावणीमध्ये परत गेले.

परमेश्वर लावे पक्षी पाठवितो

³¹मग परमेश्वराने समुद्रावरुन जोरदार वारा वाहाव्यास लालिला. त्या वाच्याने लावे पक्षी त्या भागात वाहून आणिले, ते लावे पक्षी सर्व छावणीच्या भोवती उडत राहिले. ते इतके होते की छावणीचे अंगण व सारा परिसर त्यांनी भरुन गेला. त्याचा जमिनीपासून तीन फूट वरपर्यंत थर साचला. माणूस एक दिवसभरात जितका दूर चालत जाईल तेथे पर्यंत ते थर होता. ³²लोक बाहेर पडले व त्यांनी दिवसभर व रात्रभर लावे पक्षी गोळा केले आणि त्यांनी पूर्ण दुसरा दिवसभराही होते गोळा केले. कोणत्याही माणसाने गोळा केलेले पक्षी कमीत कमी साठ बुशेल भरले. मग लोकांनी लावे पक्षाचे मांस सर्व छावणी सभोवती पसरवले.

³³लोकांनी मांस खाण्यास सुरवात केली परंतु परमेश्वराचा राग भयंकर भडकला. ते मांस त्यांच्या तोंडत होते तोच म्हणजे ते पूर्ण खाऊन होण्यापूर्वी परमेश्वराने त्यांना भयंकर आजारी पाडले व मारुन टाकिले. ³⁴म्हणून लोकांनी त्या ठिकाणाला किंब्रोथ-हत्तव्या असे नांव दिले, कारण ह्याच ठिकाणी, ज्या लोकांना मांस खाण्याची अतिशय कडक इच्छा झाली होती त्याना पुरण्यात आले.

³⁵किंब्रोथ हत्तव्यापासून लोकांनी हसेरोथपर्यंत प्रवास केला व तेथे त्यांनी मुक्काम केला.

मिर्याम व अहरोन मोशेविषी तक्राकरतात

12 मिर्याम व अहरोन मोशेविषद्ध बोलू लागले. त्यांनी त्याच्यावर टीका केली कारण त्याने एका इथिओपीयन-कुशी-स्खीशी लग्नन केले. मोशेने त्या इथिओपीयन-कुशी-स्खीशी लग्नन केले ते योग्य केले नाही असे त्याना वाटले. ²ते स्वतःशीच म्हणाले, “परमेश्वराने लोकांशी बोलप्यासाठी मोशेचा उपयोग केला. पण मोशे काय असा एकच नव्हे. परमेश्वर आमच्याद्वारे ही बोलला आहे!”

परमेश्वराने हे ऐकले. ³(मोशे फार नम्र माणस होता. त्याने कधी अभिमान धरला नाही किंवा बढाई मारली नाही पृथ्वीवरील कोणत्याही माणसापेक्षा मोशे अधिक नम्र होता.) ⁴तेव्हा परमेश्वर आला आणि मोशे, अहरोन

व मिर्याम ह्यांच्याशी बोलला. परमेश्वर म्हणाला, “तुम्ही तिघे आताच्या आता दर्शनमंडपापाशी गेले.

परमेश्वर एका उंच ढगातून खाली आला दर्शनमंडपाचा दारापाशी उभा राहिला. परमेश्वराने हाक मारली, “अहरोन व मिर्याम!” तेव्हा अहरोन व मिर्याम त्याच्याकडे गेले. “परमेश्वर म्हणाला, “माझे ऐका!” तुमच्यातील संदेशांना मी परमेश्वर वृत्तांतातून दर्शन देवो, मी त्यांच्याशी स्वप्नात बोलतो ⁷परंतु मोशेचे तसे नाही. मोशे माझ्या सर्व घरण्यात विश्वासू आहे. ⁸मी त्याच्याशी बोलताना समोरासमोर बोलतो. मी त्याच्याशी दाखल्याने किंवा गुप्त अर्थ असलेल्या गोष्टीनी बोलत नाही-त्याला समजाव्यात अशा गोष्टी मी त्याला स्पष्टपणे दाखवितो. आणि मोशे परमेश्वराचे रूप स्पष्टपणे बघतो. तर असे असताना माझा सेवक मोशे ह्याच्या विरुद्ध बोलण्याची हिंमत तुम्हाला कशी झाली?”

“परमेश्वराचा राग त्यांच्यावर खूप भडकला आणि तो त्यांना सोडून निघून गेला. ¹⁰दग पक्व निवास मंडपापासून वर गेला. तेव्हा अहरोनाने बळून मिर्यामकडे पाहिले. तिचे अंग बर्फासाराखे पांढरे झाले होते. तिला भयंकर त्वचेचा रोग झाला होता!

¹¹म्हणून अहरोन मोशेला विनंती करून म्हणाला, “माझे स्वामी, आम्ही केलेल्या मुख्यणाच्या पापाबद्दल आमची क्षमा करा. ¹²मेलेल्या जन्मलेल्या बाळाच्या चामङ्ग्यासारखे तिचे चामडे होऊ देऊ नका.” (कधी कधी आपले अर्धे चामडे खाऊन टाकल्याप्रमाणे एकादे बाळ जम्बते.)

¹³म्हणून मोशेने परमेश्वराला विनंती केली, “देवा, तिला ह्या रोगापासून बरे कर.”

परमेश्वराने मोशेला उत्तर दिले, “जर तिचा बाप तिच्या तोंडावर थुंकला असता तर तिला सात दिवस लाज वाटली असती ना! तेव्हा सात दिवस तिला छावणीच्या बाहेर काढ मग ती बरी होईल; मग तिने परत छावणीत यावे.

¹⁵म्हणून त्यांनी तिला सात दिवस छावणीच्याबाहेर काढले आणि ती छावणीत परत येईपर्यंत लोकांनी आपला मुक्काम हलविला नाही. ¹⁶त्यानंतर लोकांनी हसेरोथ सोडले आणि पारानच्या रानापर्यंत त्यांनी प्रवास केला आणि तेथे रानातच त्यांनी आपला तळ ठोकला.”

हेर कनान देशात जातात

13 परमेश्वर मोशेला म्हणाला, ²“कनान देश हेरण्यासाठी काही लोकांना पाठव. हाच देश मी इम्राएल लोकांना देणार आहे, त्यांच्या बारा वंशानुसार प्रत्येकी एका नेत्याला पाठव”

तेव्हा मोशेने परमेश्वराची आज्ञा मानून, लोक पारानच्या वाळवंटात असताना हे नेते पाठविले. ⁴त्यांची नंवे अशी आहेत:

रक्खेन वंशातला जकुराचा मुलगा शम्मुवा.
 5 शिमोन वंशातला होरीचा मुलगा शाफाट.
 6 युद्ध वंशातला युफून्चा मुलगा कालेब.
 7 इसाखार वंशातला योसेफाचा मुलगा इगाल.
 8 एफ्राईम वंशातला नूनाचा मुलगा होशा.
 9 बन्यामीन वंशातला राफूचा मुलगा पलटी,
 10 जब्लून वंशातला सोदीचा मुलगा गढीयेल,
 11 योसफ वंशातला(मनशे)- सूसीचा मुलगा गढी,
 12 दान वंशातला गमल्लीचा मुलगा अम्मीयेल,
 13 आशेर वंशातला मीकालाचा मुलगा सतूर,
 14 नफताली वंशातला बाप्सीचा मुलगा नहब्बी.
 15 आणि गाव वंशातला माकीचा मुलगा गळवेल.

१६मोशेने देश हेरावयास पाठविलेल्या लोकांची ही नांवे होती. (“मोशेने नूनाचा मुलगा होशा ह्याचे नांव यहोशवा असे ठेविले.)

१७मोशेने कनान देश हेरण्यास पाठविताना लोकांना सांगितले की तुम्ही येथून नेगेवमधून निघा आणि मग डोंगराळ प्रदेशात जा. **१८**देश कसा आहे? तेथील लोक कसे आहेत? ते बलवान आहेत किंवा दुबले आहेत? ते थोडे आहेत किंवा फार आहेत? ते पाहा व समजून घ्या. **१९**ते राहतात तो देश कसा आहे? तो चांगला आहे किंवा वाईट आहे? ते लोक कशा प्रकारच्या नगरात राहतात? संरक्षणासाठी त्या नगरांभोवती कोट आहेत का? त्या नगरांची संरक्षण व्यवस्था बलवान आहे का? ह्या सर्व गोष्टी पाहा व समजून घ्या. तेथील जमीन पीक घेण्यास **२०**योग्य आहे का? त्या प्रदेशात झाडे आहेत का? तेथील काही फळे बरोबर घेऊन या.” (हे पहिली द्राक्षे पिकण्याच्या वेळी घडले.)

२१म्हणून ते तो प्रदेश शोधावयाला निघाले. त्यांनी सीन वाळवंटापसून रहोब आणि लेवोबामाथपर्यंतच्या प्रदेशाचा शोध घेतला. **२२**त्यांनी नेगेवमधून त्या प्रदेशात प्रवेश केला आणि ते हेब्रोनाला गेले. (हेब्रोन शहर मिस्र देशातल्या सोअन शहराच्या सात वर्षे आधी वांधले होते.) अहीमन शेशय आणि तलमय हे अनाकाचे चंशज तेथे राहत होते. **२३**नंतर ते लोक अष्कोलच्या खोऱ्यात गेले, तेथे त्यांनी द्राक्षाच्या वेळीची एक फांदी तोडली. त्या फांदीला द्राक्षाचा घड लागलेला होता. त्यांनी ती फांदी एका खांबावर ठेवली आणि दोघे जण ती आपल्या मध्दोमध्य ठेवून घेऊन गेले. त्यांनी बरोबर काही डाळीचे व अंजीर ही घेतली. **२४**त्या जागेला अष्कोल खोरे असे म्हणतात कारण तिथे इझाएल लोकांनी द्राक्षाचा घड तोडला होता.

२५त्या लोकांनी त्या प्रदेशाचा 40 दिवस शोध घेतला. नंतर ते आपल्या छावणीत पत गेले. **२६**इझाएल लोकांची छावणी पारानच्या वाळवंटात कादेशजवळ होती ते लोक मोशे, अहरोन आणि इझाएलच्या सर्व लोकांजवळ गेले. त्यांनी मोशे, अहरोन आणि इतर लोकांना त्यांनी पाहिलेल्या

गोष्टीविषयी सांगितले आणि त्या प्रदेशातली फळे त्यांना दाखवली.

२७ते लोक मोशेला म्हणाले, ‘तू आम्हाला पाठवलेस त्या प्रदेशात आम्ही गेलो. तो प्रदेश अनेक चांगल्या गोष्टींनी भरलेला* आहे. त्या प्रदेशात होणारी ही काही फळे पाहा. **२८**पण तेथे राहणारे लोक खूप शक्तिशाली आहेत. शहरे खूप मोठी आहेत. शहराचे रक्षण चांगल्या प्रकारे होते. काही अनाकांच्या वंशजानाही आम्ही पाहिले. **२९**अमालेकी लोक नेगेबमध्ये राहतात. हिती, यबूसी आणि अमोरी डोंगराळ भागात राहतात. आणि कनानी लोक समुद्रजवळ आणि यार्दीन नदीच्या काठावर राहतात.”

३०मोशेजवळच्या लोकांना गप्य बसायला सांगून कालेब म्हणाला, “परत जाऊन तो प्रदेश आपण घ्यायला पाहिजे. आपण तो प्रदेश सहज घेऊ शकू.”

३१पण जे लोक त्याच्यावरोबर तेथे गेले होते ते म्हणाले, “आपण त्यांच्याशी लळू शक्काणर नाही. ते आपल्यापेक्षा खूप शक्तिशाली आहेत. **३२**आणि त्या माणसांनी इझाएलच्या सर्व लोकांना सांगितले की त्या प्रदेशातल्या लोकांचा पराभव करण्याइत्के शक्तिशाली आपण नाहीत. ते म्हणाले, “आम्ही जो प्रदेश पाहिला तो शक्तिशाली लोकांनी भरलेला आहे. ते लोक तिथे जाणाऱ्या कुठल्याही माणसाचा सहज पराभव करण्याइत्के शक्तिमान आहेत. **३३**आम्ही तिथे खूप नेफीलीम लोक पाहिले. (अनाकाचे वंशज नेफीलीम लोकांपासून आलेले आहेत) त्यांनी आमच्याकडे आम्ही जण नाकतोडे आहेत अशा नजरे ने पाहिले. होय! त्यांच्या दृष्टीने आम्ही नाकतोडे च होतो.”

लोक पुऱ्हा तक्रार करतात

१४त्या रात्री छावणीतले सागळे लोक जोरजोरात आक्रोश करायला लागले. **२**इझाएल लोकांनी मोशे आणि अहरोन विरुद्ध तक्रारी केल्या. सागळे लोक एकत्र आले आणि मोशेला व अहरोनाला म्हणाले, “आम्ही मिस्रमध्ये किंवा वाळवंटात मरुन जायला हवे होते. या नवीन प्रदेशात मारले जाण्यापेक्षा ते अधिक चांगले झाले असते. **३**या नवीन प्रदेशात युद्धात जाण्यासाठीच परमेश्वराने आम्हाला इथे आणले का? शत्रु आम्हाला मारून टाकील आणि आमच्या बायका मुलांना घेऊन जाईल. मिस्र देशात परत जाणेच आमच्या दृष्टीने जास्त बरे आहे.”

४नंतर लोक एकमेकांना म्हणाले, “आपण आता दुसरा नेता निवडू. आणि मिस्र देशात परत जाऊ.”

तिथे जमलेल्या सर्व लोकांसमोरे मोशे आणि अहरोन पालथे पडले. **५**योशावा आणि कालेब यांनी आपले कपडे फाढले (तक्रारी ऐकून झालेल्या दुःखप्रदशनासाठी) नूनाचा मुलगा योशावा आणि युफून्चे मुलगा कालेब हे ही या प्रदेशाच्या शोधात गेलेल्या लोकांपैकी होते. **६**या दोघांनी

तिथे जमलेल्या इग्राएल लोकांना सांगितले, “आम्ही जो प्रदेश बघितला तो खूप चांगला आहे. ⁸ तो प्रदेश चांगल्या चांगल्या गोर्धनींनी संपन्न आहे. आणि जर परमेश्वर आपल्यावर प्रसन्न झाला तर तो आपल्याला त्या प्रदेशात नेईल आणि तो प्रदेश आपल्याला देईल. ⁹ म्हणून परमेश्वराविरुद्ध जाऊ नका. त्या प्रदेशातल्या लोकांची भीती बाळगू नका. आपण त्यांचा पराभव करु शकू. त्यांच्याकडे कसलेही संरक्षण नाही. सुरक्षित राहण्यासाठी काहीही नाही. परंतु आपल्याजवळ परमेश्वर आहे. म्हणून घाबरू नका.”

¹⁰ सर्व लोक यहोशवाला आणि कालेबला दगडांनी ठार मारण्याची भाषा बोलू लागले. परंतु परमेश्वराची प्रभा दर्शन मंडपावर दिसू लागली. तेथून ती सर्व लोकांना दिसली. ¹¹ परमेश्वर मोशेला म्हणाला, “हे लोक किती वेळ माझ्याविरुद्ध जाणार आहेत? त्यांचा माझ्यावर विश्वास नाही असे ते दाखवितात ते माझ्या सामर्थ्यावर विश्वास ठेवायला नकार देतात. मी त्यांना खूप शक्तिशाली चिन्हे दाखवली तरीही ते माझ्यावर विश्वास ठेवत नाहीत. मी त्यांच्या मध्ये खूप मोठोढ्या गोष्टी केल्या आहेत. ¹² मी त्यांना एखाद्या भयानक आजाराने मारून टाकीन. मी त्यांचा नाश करीन. मी तुझा उपयोग करून दुसरे राष्ट्र निर्माण करीन. तुझा देश या लोकांपेक्षा मोठा आणि शक्तिमान असेल.”

¹³ नंतर मोशे परमेश्वराला म्हणाला, “जर तू असे केलेस तर ते मिसर मधील लोक ऐकतील तुझ्या लोकांना मिसरमधून बाहेर आण्यासाठी तू तुझ्या महान शक्तीचा उपयोग कैलास हे त्यांना माहीत आहे. ¹⁴ मिसरमधल्या लोकांनी कनानच्या लोकांना हे सांगितले आहे. तू परमेश्वर आहेस हे त्यांना अगोदरच माहीत झालेले आहे. तू आपल्या लोकांबोराब असतोस हे त्यांना माहीत झाले आहे. लोकांनी तुला पाहिले हे त्यांना माहीत आहे. लोकांना खास ढगाविषयी माहीती आहे. तुझ्या लोकांना मार्ग दाखविण्यासाठी तू त्या डगाचा उपयोग करतोस हे त्या लोकांना माहीत आहे. रात्री त्या डगाचा अग्नी होतो आणि तुझ्या लोकांना मार्ग दाखवतो हे ही त्यांना माहीत आहे. ¹⁵ म्हणून आता तू या लोकांना मारू नकोस. जर तू त्यांना मारलेस तर सर्व देशांना ही बातमी कळेल व क ते म्हणील. ¹⁶ परमेश्वर त्या लोकांना त्याने वचन दिलेल्या प्रदेशात आणू शक्त नव्हता म्हणून परमेश्वराने त्यांना वाळवंटात मारून टाकले.”

¹⁷ “प्रभू म्हणून आता तू तुझी शक्ती दाखव. तू, मी ती दाखवीन” असे म्हणाला होतास त्याप्रमाणे दाखव. ¹⁸ तू म्हणालास, ‘परमेश्वराला रागवायला वेळ लागतो. तो महान प्रीतिने भरलेला आहे. परमेश्वर अपराधांची व अधर्मांची क्षमा करतो’ * पण जे लोक अपराधी आहेत त्यांना परमेश्वर

नेहमी शिक्षा करतो. त्यांच्या मुलांना व नातवंडांना शिक्षा करतो आणि पंतवंडाना देखील त्या वाईट गोष्टी * बदल शिक्षा करतो.’ ¹⁹ आता तुझे दिव्य प्रेम या लोकांना दाखव. त्यांच्या पापाची क्षमा कर. त्यांनी मिसर सोडल्यापासून आतापर्यंत तू जसा त्यांना क्षमा करीत आला आहेत तशीच आताही क्षमा कर.”

²⁰ परमेश्वराने उत्तर दिले, “तू सांगितलेस त्याप्रमाणे मी लोकांना क्षमा करीन.” ²¹ पण मी तुला सत्य सांगतो. मी नक्कीच जिवंत आहे आणि माझी प्रभा नक्कीच साज्या पृथ्वीवर भरून आहे. हे जसे खेरे आहे तसेच खेरेपणाने मी तुला वचन देतो. ²² मी मिसर देशातून ज्या लोकांना बाहेर काढले त्यांच्यापैकी कोणीही कनान देश कथीही बघणार नाही. त्या लोकांनी मिसर देशात माझा पराक्रम आणि मी केलेल्या महान गोष्टी पाहिल्या. आणि वाळवंटात ज्या महान गोष्टी मी केल्या त्याही त्यांनी बघितल्या. परंतु त्यांनी माझी आज्ञा पाळली नाही आणि माझी दहावा परीक्षा पाहिली. ²³ मी त्यांच्या पूर्वजांना वचन दिले. मी त्यांना तो प्रदेश देण्याचे वचन दिले. पण त्यांच्यापैकी जे लोक माझ्याविरुद्ध गेले ते कधीही त्या प्रदेशात पाऊल टाकणार नाहीत. ²⁴ पण माझा सेवक कालेब वेगवा होता. तो माझे अनुकरण पूर्णपणे करतो. म्हणून मी त्याला त्याने आधी पाहिलेल्या प्रदेशात घेऊन जाईन. आणि त्यांच्या वंशजांना तो प्रदेश मिळेले. ²⁵ अमालेकी आणि कनानी लोक खोन्यात रहात आहेत. म्हणून उद्या तुम्ही ही जागा सोडली पाहिजे. तांबड्या समुद्राकडे रस्त्यावरच्या वाळवंटात परत जा.”

परमेश्वर लोकांना शिक्षा करतो

²⁶ परमेश्वर मोशेला आणि अहरोनला म्हणाला, ²⁷ “हे वाईट लोक किती काळ माझ्याविरुद्ध तकार करीत राहणार आहेत? मी त्यांच्या तकारी आणि कुरकुरी ऐकलेल्या आहेत. ²⁸ म्हणून त त्यांना सांग, ‘ज्याविषयी तुम्ही तकार करत. त्या सर्व गोष्टी परमेश्वर तुम्हाला करील. तुम्हाला पुढील गोष्टी होतील. ²⁹ तुम्ही या वाळवंटात मराल. वीस वर्षांचा किंवा त्याहून मोठा असलेला आणि माझ्या लोकांपैकी असलेला प्रत्येक जण मरेल. तुम्ही माझ्याविरुद्ध, परमेश्वराविरुद्ध तकार केली आहे. ³⁰ म्हणून जो प्रदेश देण्याचे वचन मी तुम्हाला दिले त्या प्रदेशात तुमच्यापैकी कोणीही प्रवेश करणार नाही. आणि कोणीही राहणार नाही. फक्त यफुल्नेचा मुलगा कालेब आणि ननाचा मुलगा यहोशवा त्या प्रदेशात जातील. ³¹ त्या प्रदेशातील लोक तुमची मुले नेतील अशी भीती तुम्हाला बाटली आणि त्याविरुद्ध तुम्ही तकार केली. पण मी तुम्हाला सांगतो की

आणि पंतवंडाना ... वाईट गोष्टी किंवा परमेश्वर वडिलांच्या अपराधांची शिक्षा त्याच्या मुलांना आणि नातवंडांना तिसऱ्या किंवा चौथ्या पिढीला सुट्टा देतो.

मी ती मुले त्या प्रदेशात आणीन. तुम्ही ज्या गोष्टीचा स्वीकार करायला नकार दिला त्या गोष्टीचा ते उपयोग घेतील. ³²आणि तुमच्याबद्दल बोलायचे तर तुम्ही या वाळवंतात मराल

³³तुमची मुले इथे या वाळवंतात 40 वर्षे भटकणारे मेंढापाळ असतील. त्यांना दुःख भोगावे लागेल कारण तुम्ही माझ्याशी इमानदार नव्हता. या वाळवंतात जोर्पर्यंत तुम्ही मरणार नाही तोपर्यंत त्यांना दुःख भोगावे लागेल. ³⁴तुम्हाला तुमच्या पापाबद्दल 40 वर्षे दुःख भोगावे लागेल. (त्या माणसांना तो प्रदेश शोधायला 40 दिवस लागले. त्या प्रत्येक दिवसासाठी एक वर्ष) मी तुमच्या विरोधात असणे ही किती भयानक गोष्ट आहे हे तुम्हाला समजेल.

³⁵“मी परमेश्वर आहे आणि मी बोललो आहे. मी वचन देतो की या दुष्ट माणसांना मी या सर्व गोष्टी करीन. माझ्याविरुद्ध जाण्यासाठी ते लोक एकत्र आले म्हणून ते सर्व या वाळवंतात मरतील.”

³⁶मोशेने ज्या लोकांना नवीन प्रदेश शोधण्यासाठी पाठवले होते त्याच लोकांनी परत केतेन इम्हाएल लोकांमध्ये तक्रारी पसरायवाला सुरुवात केली. ते लोक म्हणाले की त्या प्रदेशात जाण्याइलके आपले लोक शक्तिवान नाहीत. ³⁷इम्हाएल लोकांमध्ये संकटे पसरविण्यास तेच लोक जबाबदार होते म्हणून परमेश्वराने त्या लोकांना मारण्यासाठी आजार निर्माण केला. ³⁸युफ्नेचा मुलगा कालेब आणि नूनाचा मुलगा योहोशवा हे ही तो प्रदेश शोधायला पाठवलेल्या लोकांत होते परंतु परमेश्वराने त्या दोघांना वाचवले. ज्या आजाराने इतर सर्वजंग मेले, तो आजार त्या दोघांना झाला नाही.

लोक कनानमध्ये जाण्याचा प्रयत्न करतात

³⁹मोशेने या सर्व गोष्टी इम्हाएल लोकांना सांगितल्या. लोक खूप दुःखी झाले. ⁴⁰दुसऱ्या दिवशी पहाटे लोकांनी डोंगरावर असलेल्या त्या प्रदेशात जायला सुरुवात केली. लोक म्हणाले, “आम्ही पाप केले आहे. आम्ही परमेश्वरावर विश्वास ठेवला नाही याचे आम्हाला वाईट वाताते. परमेश्वराने वचन दिलेल्या प्रदेशात आम्ही जाऊ.”

⁴¹पण मोशे म्हणाला, “तुम्ही परमेश्वराची आज्ञा का पावत नाही? तुम्हाला यश मिळाणार नाही. ⁴²त्या प्रदेशात जाऊ नका. परमेश्वर तुमच्याबरोबर नाही म्हणून तुमचा सहज पराभव होऊ शकेल. ⁴³अमालेकी आणि कनानी लोक तेथे तुमच्याविरुद्ध लढतील. तुम्ही परमेश्वरापासून दूर गेला आहात म्हणून युद्धाच्या वेळी तो तुमच्याबरोबर नसेल आणि तुम्ही सर्व युद्धात मारले जाल.”

⁴⁴परंतु लोकांनी मोशेवर विश्वास ठेवला नाही. ते उंच डोंगरावरच्या प्रदेशात गेले. परंतु मोशे आणि परमेश्वराचा आज्ञापाटाचा कोश त्यांच्याबरोबर गेला नाही. ⁴⁵डोंगरावरच्या प्रदेशात राहणारे अमालेकी आणि कनानी लोक खाली आले आणि त्यांनी इम्हाएल लोकांवर हल्ला

केला. त्यांनी इम्हाएल लोकांचा सहज पराभव केला आणि हर्मापर्यंत त्यांचा पाठलाग केला.

यज्ञासंबंधीचे नियम

15 परमेश्वर मोशेला म्हणाला, ²“इम्हाएल लोकांबरोबर बोल आणि त्यांना सांग.” मी तुम्हाला एक प्रदेश वस्ती करण्यासाठी देत आहे. तुम्ही जेव्हा तिथे प्रवेश कराल तेव्हा ³तुम्ही परमेश्वराला खास होमार्पणे द्या. त्याच्या सुवासाने परमेश्वरास आनंद होईल. तुम्ही तुमच्या गायी, मेंद्या आणि बकन्या यांचा उपयोग होमार्पण यज्ञ नवय स्वखुशीने द्यायग्याचा देणग्या किंवा नेहमीच्या यज्ञातला भाग म्हणून उपयोग कराल.

⁴एखादा माणूस जेव्हा त्याची अर्पणे आणतो तेव्हा त्याने परमेश्वराला धान्यासुधा अर्पण केले पाहिजे. हे धान्यार्पण आठ कप* सप्ती 1/4 हिनभर* तेलात मिसळून केलेले असले पाहिजे. ⁵प्रत्येक वेळी जेव्हा तुम्ही छोटी बकरी/कोकरु अर्पण कराल तेव्हा त्याच्याबरोबर 1/4 कप द्राक्षारस पेयार्पण केला पाहिजे.

⁶“जर तुम्ही मेंडा अर्पण कराणार असाल तर त्याच्या बरोबर धान्यार्पणी केले पाहिजे. हे धान्यार्पण सोळा कप* सप्ती 1/3 हिन* तेलात मिसळून दिले पाहिजे. ⁷आणि तुम्ही 1/4 कप द्राक्षारस पेयार्पण केला पाहिजे. त्याचा सुवास परमेश्वराला आनंदित करेल.

⁸“जेव्हा तुम्ही लहान बैल होमार्पण म्हणून अर्पण कराल किंवा शांत्यार्पण म्हणून द्याल किंवा परमेश्वराला दिलेले खास वचन म्हणून अर्पण कराल. ⁹तेव्हा त्या गो-च्या बरोबर तुम्ही धान्यार्पणसुधा आणले पाहिजे. हे धान्यार्पण 24 कप* सप्ती 2 कप तेलात मिसळूले असले पाहिजे.

¹⁰त्याच्याबरोबर 2 कप* द्राक्षारस पेयार्पण केला पाहिजे. हे अर्पण होमार्पण असेल त्याचा सुवास परमेश्वराला आनंदित करील. ¹¹तुम्ही परमेश्वराला जो बैल, मेंडा, मेंडी किंवा बकरी यांचे अर्पण कराल ते याप्रमाणे तयार करायला पाहिजे. ¹²तुम्ही जो प्राणी अर्पण कराल त्या प्रत्येका बरोबर हे ही अर्पण करा.

¹³“अशाप्रकारे इम्हाएल च्या प्रत्येक नागरिकाने परमेश्वराला आनंदित करण्यासाठी होमार्पण केले पाहिजे.

¹⁴परदेशी लोक तुमच्यातच राहतील. परमेश्वराला प्रसन्न करण्यासाठी त्यांनीही या प्रमाणेच होमार्पण केले पाहिजे.

¹⁵हेच नियम सर्वांना लागू आहेत. इम्हाएलचे लोक आणि

आठ कप शब्दश: एफाचे 1/10.

1/4 हिन शब्दश: 1 क्वार्ट.

सोळा कप शब्दश: एफाचे 2/10.

1/3 हिन 1 1/4 क्वार्ट.

24 कप एफाचे 3/10.

2 कप 1/2 हिन.

परदेशी लोक तुमच्या देशात राहतात. त्यांना हे नियम सर्वकाळ लागू राहील. तुम्ही आणि तुमच्यावरोबर राहणारे इतर लोक परमेश्वरापुढे समान आहात. ¹⁶याचा अर्थ असा की तुम्ही सारखाच नियमाचे व विधींचे पालन केले पाहिजे. हे नियम व विधी इम्हाएल लोकांसाठी आणि तुमच्यात राहणाऱ्या इतर लोकांसाठी आहेत.”

¹⁷परमेश्वर मोशेला म्हणाला, ¹⁸“इम्हाएल लोकांना या गोष्टी सांग: मी तुम्हाला दुसऱ्या प्रदेशात नेत आहे. ¹⁹जेव्हा तुम्ही तेथे पिकणारे अन्न खाल तेव्हा त्यातला थोडा भाग परमेश्वराला अर्पण करा. ²⁰तुम्ही धन्य गोवा करून ते दलाल आणि त्याचे भाकरीसाठी पीठ कराल. त्या पितृचा पहिला भाग तुम्ही नेहमी परमेश्वराला अर्पण केला पाहिजे. हे मळ्याच्या वेळी धान्यार्पण करतात त्याप्रमाणे हे अर्पण केले पाहिजे. ²¹हा नियम सर्वकाळ राहील. त्या पीठाचा पहिला भाग तुम्ही नेहमी परमेश्वराला अर्पण केला पाहिजे.

²²“जर तुम्ही काही चूक केली आणि परमेश्वराने मोशेला दिलेल्या एखाद्या आझेचे पालन करायला विसरलात तर तुम्ही काय कराल? ²³परमेश्वराने त्या आज्ञा तुम्हाला मोशे मार्फत दिल्या आहेत ज्या दिवसापासून त्या दिल्या तेव्हापासून त्या लागू आहेत. आणि त्या सदैव राहील. ²⁴तेव्हा जर तुम्ही चूक केलीत आणि या आज्ञांचे पालन करायला विसरलात तर तुम्ही काय कराल? जर इम्हाएलच्या सर्व लोकांनी मिळून चूक केली तर त्यानी सर्वांनी मिळून एक गोऱ्हा परमेश्वराला होमार्पण केला पाहिजे. त्याचा सुवास परमेश्वराला आनंदित करील. गोऱ्हावरोबर धन्यार्पण आणि पेर्यार्पण करायला पाहिजे. तुम्ही पापार्पणासाठी बकराही अर्पण केला पाहिजे.

²⁵“म्हणून याजकाने लोकांना शुद्ध करण्यासाठी काही गोष्टी केल्या पाहिजेत. त्याने या गोष्टी इम्हाएलच्या सर्व लोकांसाठी केल्या पाहिजेत. ते पाप करीत आहेत हे लोकांना माहित नव्हते. पण जेव्हा ते त्यांना समजले तेव्हा त्यांनी परमेश्वरासाठी भेट आणली. त्यांनी होमार्पण आणि पापार्पण आणले म्हणून लोकांना क्षमा केली जाईल. ²⁶इम्हाएलच्या सर्व लोकांना आणि त्यांच्यात राहणाऱ्या इतर लोकांना क्षमा केली जाईल. त्यांना क्षमा करण्यात येईल. कराण आपण चूक करीत आहोत हे त्यांना माहीत नव्हते.

²⁷“पण जर फक्त एकाच माणसाने चूक केली तर त्याने एक वर्ष बयाची बकरी आणली पाहिजे. ती बकरी पापासाठी अर्पण केली जाईल. ²⁸याजक त्या माणसाला शुद्ध करण्यासाठी काही गोष्टी करील. त्या माणसाने चूक केली आणि परमेश्वरापुढे पाप केले. पण याजकाने त्याला शुद्ध केले तर त्याला क्षमा केली जाईल. ²⁹जो माणसूचूक करतो आणि पाप करतो त्याच्यासाठी हा नियम आहे. इम्हाएलच्या कुटुंबात जन्मलेल्या लोकांसाठी व तुमच्या घरात राहणाऱ्या परदेशी लोकांसाठी सारखेच नियम आहेत.

³⁰“पण जर एखाद्याने पाप केले आणि आपण चूक करीत आहो हे त्याला कळत असले, तर तो माणसूपरमेश्वराविरुद्ध आहे. त्या माणसाला त्याच्या लोकांपासून वेगळे काढन याकले पाहिजे. इम्हाएलच्या वंशात जन्मलेल्या माणसासाठी किंवा तुमच्यात राहणाऱ्या परदेशी माणसासाठी सारखाच नियम आहे.

³¹“परमेश्वराचा शब्द महत्वाचा आहे असा विचार त्या माणसाने केला नाही आणि त्याने परमेश्वराची आज्ञा मोडली. तर त्या माणसाला तुमच्या सम्हापासून वेगळे केलेच पाहिजे. तो माणसूपरमेश्वराची आहेही आणि त्याला शिक्षा झालीच * पाहिजे.”

माणसूप्रिशंतीच्या दिवशी काम करते

³²“या वेळी इम्हाएल लोक अजून बाळवंटात राहत होते. एका माणसाला जळणासाठी लाकूड सापडले म्हणून तो ते गोवा करीत होता. परंतु तो शब्दावधारा दिवस होता. इतरांनी त्याला ते करताना पाहिले. ³³ज्या लोकांनी त्याला लाकडे गोवा करताना पाहिले त्यांनी त्याला मोशे व अहरोनाकडे आणले आणि सर्व लोक भोवती गोवा झारे. ³⁴त्यांनी त्या माणसाला तिथेच ठेवले कारण त्याला काय शिक्षा द्यायची ते त्यांना माहीत नव्हते. ³⁵नंतर परमेश्वर मोशेला म्हणाला, “तो माणसू मेला पाहिजे. तेव्हा सर्व लोकांनी त्याच्यावर छावणीबाहेर दगडमार करावा.” ³⁶म्हणून लोक त्याला छावणीबाहेर घेऊन गेले आणि त्याला दगडमार करून मारले. परमेश्वराने मोशेला आज्ञा केली त्याप्रमाणे त्यांनी हे केले.

नियम लक्षात ठेवण्यासाठी परमेश्वर

त्याच्या लोकांना मदत करतो

³⁷“परमेश्वर मोशेला म्हणाला, ³⁸“इम्हाएल लोकांशी बोल. त्यांना या गोष्टी सांग: माझ्या आज्ञा तुमच्या लक्षात राहण्यासाठी मी तुम्हाला काहीतरी देवळ. त्याच्याचे खुप्पे तुकडे एकत्र बांधा आणि ते तुमच्या कपड्याच्या एका टोकाला बांधून ठेवा. त्या प्रत्येक गोऱ्हाला एक निळा दोरा बांधा. या गोष्टी तुम्ही नेहमी अंगारा बांधा. ³⁹तुम्ही या गोऱ्हाकडे बघून परमेश्वराने दिलेल्या सगळ्या आज्ञा लक्षात ठेवू शकाल. म्हणजे तुम्ही आज्ञा पाळाल. तुम्ही आज्ञा विसरून काहीही चूक कराणार नाही आणि तुमच्या शरीराला व डोऱ्यांना हव्या असलेल्या गोष्टी कराणार नाही. ⁴⁰माझ्या सगळ्या आज्ञा पाळाच्या आहेत हे तुम्ही लक्षात ठेवाल. म्हणजे तुम्ही परमेश्वराचे खास लोक व्हाल. ⁴¹मी तुमचा देव परमेश्वर आहे. तुम्हाला मिसर देशातून आणारा मीच आहे. तुमचा देव होण्यासाठी मी हे केले. मीच तुमचा देव परमेश्वर आहे.”

कोणी नेते मोशेविरुद्ध उठले

16 कोरह, दाथान, अबीराम आणि ओन मोशेच्या विरुद्ध गेले. (कोरह इस्हाहरचा मुलगा होता. इस्हाहर कहाथचा मुलगा होता आणि कहाथ लेवीचा मुलगा होता. दाथान आणि अबीराम भाऊ होते आणि ती अलीयावाची मुले होती. ओन पेले थाचा मुलगा होता. दाथान, अबीराम आणि ओन रऱबेन वंशातील होते.) ^२या चार माणसांनी इम्हाएल मधून 250 माणसे एकत्र जमविली आणि ते मोशेविरुद्ध उठले. ते लोकांनी निवडलेले नेते होते, हे सर्व लोकांना माहीत होते. ^३ते मोशे विरुद्ध बोलण्यासाठी समुहाने आले. ते लोक मोशेला आणि अहरोनला म्हणाले, “तुम्ही फारच अधिकार दाखवता आता पुरे झाले! इम्हाएलचे इतर लोक ही पवित्र आहेत. त्यांच्यात अजूनही परमेश्वर राहतो. तुम्ही परमेश्वराच्या इतर लोकांपेक्षा स्वतःला अधिक महत्वाचे समजत आहात.”

^४जेव्हा मोशेने या गोष्टी ऐकल्या तेव्हा त्याने त्याचे तोंड जमिनीपर्यंत लवविले. ते गार्विष्ठ नाही हे त्याला दाखवायचे होते. ^५मग मोशे कोरह व त्याच्या सर्व अनुयायांना म्हणाला, “उद्या सकाळी परमेश्वर कोण खरोखर त्याचा माणूस आहे ते दाखवील आणि परमेश्वर त्या माणसाला त्याच्या जवळ आणिल. परमेश्वर त्या माणसाली निवड करील आणि त्याला स्वतः जवळ आणिल. ^६म्हणून कोरह तू आणि तुझ्या अनुयायांनी हे करायला हवे:

“उद्या अग्नी आणि ऊद-धूप काही खास भांड्यात ठेवा. नंतर ती भांडी परमेश्वरसमोर आणा. खरोखरच जो पवित्र असेल त्याची परमेश्वर निवड करील. लेवीच्या वंशजांनो तुम्ही फार पुढे गेलात. तुम्ही चूक केलीत.”

^७मोशे कोरहला आणखी म्हणाला, “लेवीच्या वंशजांनो तुम्ही माझे एका ^८तुमची निवड इम्हाएलच्या देवाने केली आहे आणि तुम्हाला खास दर्जा दिला आहे म्हणून तुम्ही आनंदी असायला हवे. तुम्ही इम्हाएलच्या इतर लोकांपेक्षा वेगळे आहत. परमेश्वराने तुम्हाला खास कामासाठी, इम्हाएल लोकांना परमेश्वराची भक्ती करायला मदत व्हावी म्हणून त्याच्या पवित्र निवास मंडपात त्याच्या जवळ आणिले. हे पुरेसे नाही का? ^९परमेश्वराने लेवीच्या वंशजांना याजकांच्या मदतीसाठी जवळ आणिले. परंतु आता तुम्हीच याजक व्हायचा प्रयत्न करीत आहात. ^{१०}तुम्ही आणि तुमचे अनुयायी एकत्र अलात आणि परमेश्वराच्या विरुद्ध गेलात. अहरोनाने काही चूक केली का? नाही. मग तुम्ही अहरोनाविरुद्ध का तकार करीत आहात.”

^{११}नंतर मोशेने दाथान, अबीराम, ह्या अलियावाच्या मुलांना बोलावले पण ते दोघे म्हणाले, “आम्ही येणार नाही. ^{१२}तू आम्हाला वाळवंटात दूध आणि मध असलेल्या प्रदेशातून आणिले आहेस. तू आम्हाला वाळवंटात ठार मारायला आणिले आहेस. आणि आता आमच्यावर तुझी अधिक सत्ता आहे हे तुला दाखवायचे आहे. ^{१३}आम्ही

तुझ्या मागे का यावे? तू आम्हाला चांगल्या गोष्टींनी समृद्ध असलेल्या नवीन प्रदेशात आणिले नाहीस. देवाने कवळे केलेला प्रदेश तू आम्हाला दिला नाहीस. तू आम्हाला शेते व व्राक्षमळे दिल नाहीस तू ह्या लोकांना गुलाम करणार आहेस का? नाही. आम्ही येणार नाही.”

^{१४}म्हणून मोशेला खूप राग आला. तो परमेश्वराला म्हणाला, “मी या लोकांच्या बाबतीत काहीही वाईट केले नाही. मी त्यांच्या कडून काहीही घेतले नाही-साधा गाढव देखील नाही! परमेश्वरा, त्यांची अर्पणे स्विकारु नकोस.”

^{१५}नंतर मोशे कोरहला म्हणाला, “उद्या तू आणि तुझे अनुयायी परमेश्वरापुढे उभे राहील. तिथे तू अहरोन आणि तुझे अनुयायी असतील. ^{१६}तुम्ही प्रत्येकाने एक भांडे आणावे त्यात ऊद-धूप टाकावा आणि ते परमेश्वराला रावे. नेत्यासाठी 250 भांडी असतील आणि एकेक भांडे तुझ्यासाठी व अहरोनसाठी असेल.”

^{१७}म्हणून प्रत्येकाने भांडे आणिले आणि त्यात उद धूप जावला. नंतर ते दर्शन मंडपाच्या दारात उभे राहिले. मोशे आणि अहरोनसुद्धा तिथे उभे राहिले. ^{१८}कोरहनेसुद्धा तंबूच्या दारात लोक जमा केले. नंतर प्रत्येकाला परमेश्वराची प्रभा दिसली.

^{१९}परमेश्वर मोशेला आणि अहरोनला म्हणाला, ^{२०}या लोकांपासून दूर जा. मला आता त्यांचा नाश करायचा आहे.”

^{२१}पण मोशे आणि अहरोन जमिनीवर पालथे पडले आणि ओरडले, “कृपा करून या सगळ्यांवर रागावू नकोस, सर्वच्या आत्म्यांच्या देवावा! फक्त एका माणसाने पाप केले आहे!”

^{२२}नंतर परमेश्वर मोशेला म्हणाला, ^{२३}सर्व लोकांना कोरह, दाथान, व अबीराम यांच्या तंबूपासून दूर जायला सांग.”

^{२४}मोशे उभा राहिला आणि दाथान व अबीराम यांच्याकडे गेला. इम्हाएलचे सर्व वडिलधारी त्याच्या मागे गेले. ^{२५}मोशेने सर्व लोकांना बजावले, “या दुष्टांच्या तंबू पासून दूर जा. त्यांच्या कोणत्याही वस्तूला हात लावू नका. जर तुम्ही हात लावला तर त्यांच्या पापामुळे तुमचाही नाश होईल.”

^{२६}म्हणून लोक कोरह, दाथान, व अबीराम यांच्या तंबू पासून दूर गेले. दाथान आणि अबीराम त्यांच्या तंबूकडे गेले. ते त्यांच्या तंबू बाहेर आपल्या बायका, मुले आणि तहान्या मुलांबोरवर उभे राहिले.

^{२७}नंतर मोशे म्हणाला, “परमेश्वराने मला मी तुम्हाला सांगितलेल्या गोष्टी करायला पाठवले आहे या बदलचा पुरावा मी तुम्हाला दाखवीन. या गोष्टी करण्याची कल्पना माझी नव्हती हेही मी तुम्हाला दाखवीन. ^{२८}हे इथले लोक मरतील, पण ते जर सामान्य रीतीने मेले-जासी माणसे नेहमी मरतात-तर त्यावरून असे दिसेल की परमेश्वराने मला खरंच पाठवलं नाही. ^{२९}पण जर परमेश्वराने या लोकांना वेगळ्या नव्या रीतीने मारले-तर तुम्हाला कळेल

की त्यांनी परमेश्वराकिरुद्ध पाप केले होते. हा पुरावा आहे: धरती दुभागेल आणि त्या लोकांना आपल्या पोटात घेईल. ते जिवंतपणीच त्यांच्या कबरेत जातील. आणि त्यांची सर्व चीजसर्तु त्यांच्याबरोबर जाईल.”

³¹जेव्हा मोशेचे बोलणे संपले तेव्हा त्या लोकांच्या पायाखालची जमीन दुभागली. ³²धरतीने जणू आपले तोड उघडून त्यांना गिळून टाकले, कोरहची सगळी माणसे, त्याचे संपूर्ण घराणे आणि त्यांची सर्व चीजकस्तु त्यांच्याबरोबर जमिनीत गेली. ³³ते लोक जिवंतपणी कबरेत गेले आणि त्यांची सगळी चीजवस्तूही त्यांच्या बरोबर गेली. नंतर जमीन पूर्वक टाकली, ते नष्ट झाले—लोकांतून नाहीसे झाले.

³⁴इम्राएल लोकांनी नाश होत असलेल्या लोकांचे आक्रोश ऐकले म्हणून ते सर्व सैरावैरा धावू लागले आणि म्हणाले, “पृथकी आपल्याला सुस्थिर गिळून टाकील”

³⁵नंतर परमेश्वराकडून अग्नी आला. त्याने उद्धूप जाव्याच्या 250 लोकांचा नाश केला.

³⁶परमेश्वर मोशेला म्हणाला: ³⁷⁻³⁸“याजक अहरोन याचा मुलगा एलाजार याला उदा—धूपाची सगळी भांडी अग्नी जवळून घ्यायला सांग. त्याला कोळ्सा आणि राख पसरावयला सांग. त्या लोकांनी माइयाविरुद्ध पाप केले आणि त्यांच्या पापामुळे त्यांना प्राण गमवावे लागले. पण उदा—धूपाची भांडी अजूनही पवित्र आहेत. ही भांडी पवित्र आहेत कारण ती परमेश्वराला अर्पण केली होती. भांडी ठोकून त्याचा पत्रा कर. या पत्त्याचा उपयोग वेदी झाकावयला कर. इम्राएलच्या सर्व लोकांना हा ताकीदीचा इशारा असेल.”

³⁹म्हणून याजक एलाजारने लोकांनी आणलेली काशाची* सर्व भांडी गोळा केली. ते सगळे लोक जळून गेले पण त्यांची भांडी मात्र होती. नंतर एलाजारने काही माणसांना भांडी ठोकून त्यांचा पत्रा करायला सांगितले. नंतर त्याने धातूचा पत्रा वेदीवर ठेवला. ⁴⁰परमेश्वराने मोशेला जशी आज्ञा केली होती तसेच त्याने केले. अहरोनच्या वंशातीलच कोणी तरी परमेश्वरासमोर उद्धूप जाळू शकतो, दुसऱ्या कोणी परमेश्वरासमोर उद्धूप जाळला तर तो कोरह आणि त्याच्या अनुयायाप्रमाणे मरेल, हे इम्राएल लोकांनी लक्षत ठेवायची ही एक खूण होती.

अहरोन लोकांचे रक्षण करतो

⁴¹दुसऱ्या दिवशी इम्राएलच्या सर्व लोकांनी मोशे आणि अहरोनविरुद्ध तक्रार केली. ते म्हणाले, “तुम्ही परमेश्वराची माणसे मारली.”

⁴²मोशे आणि अहरोन दर्शन मंडपाच्या दारात उभे होते. लोक मोशे आणि अहरोन विरुद्ध तक्रार करायला एकत्र जमले. पण जेव्हा त्यांनी दर्शन मंडपाकडे पाहिले

तेव्हा डगांनी त्याला झाकून टाकले आणि तिथे परमेश्वराचे तेज दिसू लागले. ⁴³नंतर मोशे आणि अहरोन तंबूच्या पुढच्या भागात आले.

⁴⁴परमेश्वर मोशेला म्हणाला, ⁴⁵“त्या लोकांपासून दूर जा म्हणजे मी त्यांचा नाश करीन ताबोडतोब. मोशे आणि अहरोन यांनी त्यांचे चेहरे जमिनीपर्यंत लववून दंडवत घातले.”

⁴⁶नंतर मोशे अहरोनला म्हणाला, “तुझे तांबाचे भांडे आणि थोडासा अग्नी वेदीवरून घे. नंतर त्यावर उद्धूप टाक. लवकर लोकांकडे जा आणि त्यांना शुद्ध करायासाठी काहीतीरी कर. परमेश्वर त्यांच्यावर रागावला आहे. आजार पसरायला सुरुवात झाली होती.”

⁴⁷⁻⁴⁸म्हणून अहरोनाने मोशेने जे सांगितले ते केले. अहरोनाने अग्निं व धूप घेतला आणि मग तो लोकांमध्ये धावत गेला. परंतु लोकात आजाराची लगाण झाली होती म्हणून अहरोन मेलेल्या आणि अजून जिवंत असलेल्या लोकांच्या मध्ये जाऊन उभा राहिला अहरोनाने लोकांना पवित्र करायासाठी प्रायशिंचत केले. आणि आजार तिथेच थांबला. ⁴⁹पण त्या आजारामुळे 14,700 लोक मेले. यात कोरहमुळे मृत्युमुखी पडलेल्यांचा समावेश नाही. ⁵⁰भयानक आजार थांबला आणि अहरोन दर्शन मंडपाच्या दाराशी असलेल्या मोशेकडे गेला.

अहरोन मुख्य याजक असल्याचे परमेश्वर सिद्ध करतो

17 परमेश्वर मोशेला म्हणाला, “इम्राएल लोकांशी बोल. त्यांच्या कडून चालण्यासाठी वापरतात ²तशा बारा काठ्या घे. बारा वंश प्रमुखांकडून प्रत्येकी एक काठी घे. प्रत्येक माणसाचे नाव त्याच्या त्याच्या काठीवर लिही. ³लेवीच्या काठीवर अहरोनचे नाव लिही. प्रत्येक वंश प्रमुखासाठी एकेक काठी असलीच पाहिजे. ⁴या काठ्या दर्शन मंडपात आज्ञापाताचा कोशाच्या वेदीजवळ ठेव. हीच मी तुला भेटण्याची जागा आहे. ⁵खरा याजक म्हणून मी एका माणसाची निवड करीन. मी कोणाची निवड केली ते तुला कळेल कारण त्याच्या काठीला पालवी फुटायला लागेल. याप्रमाणे मी लोक तुड्या आणि माइयाविरुद्ध तक्रारी करतात ते वंद पाडीन.”

“म्हणून मोशे इम्राएलच्या लोकांशी बोलला. प्रत्येक वंश प्रमुखाने त्याला काठी दिली. त्या 12 काठ्या होत्या. प्रत्येक वंश प्रमुखाकडून एकेक काठी आली. एक काठी अहरोनची होती. ⁷मोशेने त्या काठ्या कराराच्या मंडपात परमेश्वरा पुढे ठेवल्या.

⁸दुसऱ्या दिवशी मोशेने मंडपात प्रवेश केला. लेवी वंशाकडून आलेल्या अहरोनच्या काठीला पाने फुटली असल्याचे त्याला दिसले. त्या काठीला फांदाही फुटल्या होत्या आणि बदामही लागले होते. ⁹म्हणून मोशेने परमेश्वराच्या जागेतून सगळ्या काठ्या आणल्या. मोशेने

त्या काळ्या इग्राएल लोकांना दाखवल्या. त्या सर्वांनी काळ्यांकडे पाहिले आणि प्रत्येकाने आपली काठी परत घेतली.

¹⁰नंतर परमेश्वर मोशेला म्हणाला, “अहरोनची काठी परत मंडपात आज्ञापाताचा कोशाजवळ ठेव. जे लोक नेहमी माझ्याविरुद्ध जातात त्यांच्यासाठी ही ताकिदीची खूण असेल. मी त्यांचा नाश करु नये म्हणून माझ्या विरुद्ध तक्रारी करणे यामुळे बंद होईल.” ¹¹मोशेने परमेश्वराच्या आज्ञेप्रमाणे केले.

¹²इग्राएलचे लोक मोशेला म्हणाले, “आम्ही मरणार आहेत हे आम्हला माहित आहे आम्ही हरवलो आहेत. आमचा सगऱ्यांचा नाश होणार आहे.” ¹³जो कोणी माणूस नुस्ता परमेश्वराच्या पवित्र स्थानाजवळ व्येहल त्याचा नाश होईल, आम्ही मरणार हे खरे आहे का?”

याजकांचे आणि लेवीच्या वंशजांचे काम

18 परमेश्वर अहरोनला म्हणाला, “या पवित्र जागेविरुद्ध काही वाईट गोष्टी केल्या तर तू तुझी मुळे, तुझ्या वडिलांच्या कुटुंबातले सगळे लोक त्याला जबाबदार रहाल. तू आणि तुझी मुळे याजकांविरुद्ध केलेल्या वाईट गोष्टीवडल जबाबदार राहाल. ²तुझ्या कुठातील इतर लेवी लोकांना आण. तुझ्याबोरवर आणि कराराच्या मंडपात काम करण्यासाठी ते तुला आणि तुझ्या मुलांना मदत करतील. ³लेवी वंशातील लोक तुझ्या सतेखाली आहेत. मंडपात जे जे काम करायचे आहे ते ते लोक करतील. परंतु त्यांनी पवित्र स्थानाजवळ आणि वेदीजवळ जाता कामा नये. जर ते गेले तर ते मरतील आणि तू सुध्दा मरशील. ⁴ते तुझ्या बोरवर असतील आणि तुला मदत करतील. ते दर्शन मंडपाची काळजी च्यायला जबाबदार असतील. मंडपात जे काही काम करायचे असेल ते सर्व ते करतील. तू जेथे असशिल तेथे दुसरा कोणीही येऊन्ये.

⁵पवित्र जगेची आणि वेदीची काळजी घेण्याची जबाबदारी तुझ्यावर आहे. इग्राएल लोकांवर मला पुन्हा रागावयचे नाही. “इग्राएल मधल्या सर्व लोकांतून मीच लेवी लोकांना निवडले. ते तुझ्यासाठी एक भेट आहे. त्या लोकांना मी तुला दिले. ते परमेश्वराची सेवा करतील आणि दर्शन मंडपात काम करतील.” ⁶पण अहरोन फक्त तू आणि तुझ्या मुलांनीची याजकांचे काम केले पाहिजे. वेदीजवळ फक्त तुम्हीच जाऊ शकता. अति पवित्र स्थानाच्या पडव्याआड फक्त तुम्हीच जाऊ शकता. मी तुला एक भेट देत आहे—याजक म्हणून तू करावयाची सेवा. माझ्या पवित्र स्थानाजवळ दुसरा कोणी आला तर त्याला मारून टाकले जाईल.”

⁷नंतर परमेश्वर अहरोनला म्हणाला, “लोक मला ज्या खास भेटी देतात त्यांची जबाबदारी मी स्वतः तुझ्यावर टाकली आहे. इग्राएलचे लोक ज्या पवित्र भेटी मला

देतात त्या सर्व मी तुला दिल्या आहेत. तू आणि तुझी मुळे त्या बाटून घेऊ शकता. त्या नेहमीच तुमच्या राहतील.

⁸लोक होमारण, धन्यारण, पापारणे आणि अपराधासाठी करावयाची अर्पणे इत्याची बज्याच गोष्टी आणतील. ती अर्पणे पवित्र आहेत. सर्वांत पवित्र अर्पणातला न जव्हलेला भाग तुझा असेल. त्या सगऱ्या गोष्टी फक्त तुझ्यासाठी आणि तुझ्या मुलांसाठी असतील. ¹⁰त्या गोष्टी फक्त पवित्र जातेच खा. तुझ्या कुटुंबातला प्रत्येक पुरुष ते खाऊ शकतो. पण ती अर्पणे पवित्र आहेत हे ते लक्षात ठेव.

¹¹“आणि इग्राएलचे लोक ओवाळणीची अर्पणे म्हणून जी अर्पणे देतील ती सुध्दा तुझीच असतील. मी ती तुला, तुझ्या मुलांना आणि मुलींना देत आहे. हा तुझा वाटा आहे. तुझ्या कुटुंबातला प्रत्येक शुद्ध माणूस ती खाऊ शकेल.

¹²“आणि मी तुला सर्वांत चांगले जैतूनाचे तेल, नवीन द्राक्षारस आणि धान्य देत आहे. या गोष्टी इग्राएलचे लोक मला परमेश्वराला देतात. काणपीच्या वेळी या गोष्टी ते प्रथम गोळा करतात. ¹³लोक जेव्हा काणपीच्या वेळी धान्य ते गोळा करतात तेव्हा प्रथम गोळा केलेले धान्य ते परमेश्वराकडे आणतात. म्हणून मी या गोष्टी तुला देतो आणि तुझ्या कुटुंबातील शुद्ध माणूसे ते खाऊ शकतात.

¹⁴* इग्राएलमधून ज्या ज्या गोष्टी परमेश्वराला देण्यात * येतात त्या तुझ्या आहेत.

¹⁵*स्त्रिचे पहिले मूळ आणि जनावराचे पहिले पाडस परमेश्वराला अर्पण केलेच पाहिजे. ते मूळ तुझे असेल. जन्माला आलेले पहिले पाडस जर अशुद्ध असेल तर ते परत मागे विकत घेतले पाहिजे. जर ते मूळ असेल तर ते परत मागे विकत घेतले पाहिजे. ते मूळ परत त्या कुटुंबाचे होईल. ¹⁶मूळ एक महिन्याचे झाल्यानंतर त्यांनी पैसे दिले पाहिजेत. त्याची किंमत दोन औंस* चांदी इतकी असेल. तू चांदी मोजायला अधिकृत मोजामापच चापरले पाहिजेस. अधिकृत मोजामापानुसार एक शेकेल म्हणजे 20 गेरा*

¹⁷*परंतु तू प्रथम जम्मलेल्या गाय, मेंदी आणि बकीसाठी पैसे देऊ नकोस. ते प्राणी पवित्र आहेत. त्यांचे रक्त वेदीवर शिंपड आणि त्यांची चरबी जाळून टाक. ही अग्नीत दिलेली अर्पणे आहेत. त्यांचा सुवास परमेश्वराला संतोष देतो.

¹⁸*पण या प्राण्यांचे मासं तुझे असेल. ओवाळणीचा ऊर तुझा असेल आणि इतर अर्पणातली उजवी मांडी तुझीच असेल. ¹⁹लोक ज्या पवित्र गोष्टी मला अर्पण करतात त्या मी परमेश्वर तुला देतो. तो तुझ्या वाटा आहे. मी तो तुला, तुझ्या मुलांना व मुलींना देत आहे. हा नियम सदैव असिस्तिचात राहील. तो परमेश्वरावरोवर केलेला पवित्र

परमेश्वराला देण्यात देवाला दिलेल्या बस्तू त्या परत आणता येत नाहीत.

दोन औंस शब्दश: पाच शेकेल.

²⁰ गेरा किंवा औंसाच्या 2/5.

करार आहे, तो मोडता* येणार नाही. मी तुला आणि तुम्हा वंशजांना असे वचन देतो.”

²⁰परमेश्वर अहरोनाला आणखी म्हणाला, “तुला कुठलीही जमीन मिळाणार नाही आणि जे दुसऱ्या लोकांचे आहे ते तुला मिळाणार नाही. मी परमेश्वर तुझा हिस्सा आहे. इग्नाएल लोकांना मी वचन दिल्याप्रमाणे जमीन मिळेल. पण मी मात्र तुझी भेट आहे.

²¹इग्नाएलचे लोक त्यांच्या जवळच्या सर्व गोष्टीतला दहावा हिस्सा देतील. म्हणून तो दहावा भाग मी लेवीच्या सर्व वंशजांना देतो. ते दर्शन मंडपात जे काम करतील त्याचा हा मोबदला आहे. ²²परंतु इग्नाएलच्या झरन लोकांनी कथीही दर्शन मंडपावळ जाता कामा नवे. ते जर गेले तर त्यांना मारून याकण्यात यावे. ²³लेवीचे जे वंशज दर्शन मंडपात काम करतात ते त्याच्याविरुद्ध केलेल्या पापाला जबाबदार असतील. हा नियम नेहमी असतीवात राहील. मी इग्नाएल लोकांना जी जमीन देण्याचे वचन दिले आहे ती जमीन लेवींना मिळाणार नाही. ²⁴परंतु इग्नाएल लोकांजवळ जे आहे त्याचा दहावा भाग ते मला देतील. आणि तो दहावा भाग मी लेवी लोकांना देईन. म्हणून मी लेवी लोकांबद्दल असे बोललो: त्या लोकांना मी इग्नाएल लोकांना जी जमीन देणार आहे ती मिळाणार नाही.”

²⁵परमेश्वर मोशेला म्हणाला, ²⁶“तू लेवी लोकांशी बोल आणि त्यांना सांग: इग्नाएलचे लोक त्यांच्या जवळ जे जे आहे त्या सगऱ्याचा दहावा भाग परमेश्वराला देतील. तो दहावा भाग लेवी लोकांचा असेल. पण त्याचा दहावा भाग तू परमेश्वराला अर्पण केला पाहिजेस.

²⁷पिंक काढल्यानंतर तुला धान्य देण्यात येईल आणि द्राक्षरसही देण्यात येईल. म्हणून ती तुझी परमेश्वराला देण्यात येणारी अर्पणे असतील. ²⁸याप्रमाणे तू सुद्धा इग्नाएलचे लोक देतात तशी परमेश्वराला अर्पण देशील. इग्नाएलचे लोक परमेश्वराला जे देतात त्याच्या दहावा भाग ते तुला देतील आणि त्यातला दहावा भाग तू याजक अहरोनाला देशील. ²⁹इग्नाएलचे लोक जेव्हा त्यांच्याकडे असलेल्या गोष्टीतील दहावा भाग तुला देतील तेव्हा तू त्यातला सर्वांत चांगला आणि पवित्र भाग निवाडायला पाहिजेस आणि तो दहावा भाग तू परमेश्वराला अर्पण केला पाहिजेस.

³⁰“मोशे लेवी लोकांना सांग: इग्नाएलचे लोक त्यांच्या काहपणीचा आणि द्राक्षरसाचा दहावा भाग त्यांना देतील. तेव्हा तुम्ही त्यातला सर्वांत चांगला भाग परमेश्वराला द्यावा. ³¹उरलेले तुम्ही आणि तुमचे कुटुंबीय ह्यांनी खावा. तुम्ही दर्शन मंडपात जे काम करता त्याबदलची ही मजुरी आहे. ³²आणि जर तुम्ही सर्वांत चांगला दहावा भाग

परमेश्वराला द्याल तर तुम्ही कथीही अपराधी होणार नाही. तुम्हाला हे नेहमी आठवेळ की त्या भेटी म्हणजे इग्नाएल लोकांकडून पवित्र अर्पणे होत आणि तुम्ही मरणार नाही.”

लाल गायीची राख

19 परमेश्वर मोशेशी आणि अहरोनाशी बोलला. ¹ते म्हणाला, ²“परमेश्वराने इग्नाएल लोकांना जी शिकवण दिली तिचे हे नियम आहेत. काहीही दोष नसलेली एक लाल गाय घ्या. त्या गायीला कसलीही इजा डालली नसावी आणि त्या गायीने मानेवर कथीही जू घेतलेले नसावे. ³ती गाय याजक एलाजारला द्या. एलाजार ती गाय छावणी बाहेर नेईल आणि तिथे तिला मारील. ⁴नंतर एलाजार, हा याजक थोडे रक्त आपल्या बोटावर घेईल आणि काही रक्त दर्शनमंडपाकडे शिंपडेल. त्याने असे सात वेळा केले पाहिजे. ⁵नंतर संपूर्ण गाय त्याच्या समोर जाळली पाहिजे. कातडी, मास रक्त आणि आतडे सर्वकाही जाळले पाहिजे. ⁶नंतर याजकाने गंधस्वरूपी एक काठी, एजोबाची फांदी व लाल दोरी घ्यावी. याजकाने या गोष्टी गाय जवळ असलेल्या जाळात फेकाव्या. ⁷याजकाने स्वतःला आणि त्याच्या कपड्यांना स्वच्छ पाण्याने धुवावे. आणि मगच छावणीत परत यावे. याजक संध्याकाळपर्यंत अशुद्ध असेल. ⁸ज्या माणसाने गायीला जाळले असेल त्याने स्वतःला धुवावे. स्वतःचे कपडेही पाण्याने स्वच्छ धुवावे. तो संध्याकाळपर्यंत अशुद्ध असेल.

⁹“नंतर जो माणसूषुद्ध असेल तो गायीची राख गोळा करेल. तो ती राख छावणीच्या बाहेर स्वच्छ जागी ठेवील. शुद्ध होण्याचा जेव्हा लोक खास विधी करतात त्यावेळी त्यांना या राखेचा उपयोग करता येईल. एखाद्याचे पाप नाहीसे करण्यासाठी सुध्दा या राखेचा उपयोग करण्यात येईल.

¹⁰“ज्या माणसाने गायीची राख गोळा केली असेल त्याने त्याचे कपडे धुवावे. तो संध्याकाळपर्यंत अशुद्ध राहील. हे नियम नेहमी अस्तित्वात असतील.”

हा नियम इग्नाएलच्या सर्व नागरिकांसाठी आहे आणि तुमच्या बरोबर जे परदेशी लोक रहत आहेत त्यांच्यासाठीही हा नियम आहे. ¹¹जर एखाद्याने प्रेताला हात लावला तर तो सात दिवस अशुद्ध राहील. ¹²त्याने स्वतःला तिसऱ्या दिवशी व नंतर साताच्या दिवशी खास पाण्याने धुवावे. जर त्याने असे केले नाही तर तो अशुद्धच राहील. ¹³जर एखाद्याने प्रेताला हात लावला तर तो अशुद्ध होईल. जर माणसूषुद्ध असताना पवित्र निवास मंडपात गेला तर मंडपही अशुद्ध होईल. म्हणून त्या माणसाला इग्नाएल लोकांपासून दूर ठेवावे. जर अशुद्ध माणसावर खास पाणी शिंपडले नाही तर तो अशुद्ध राहील.

¹⁴“जे लोक त्यांच्या मंडपात मरतात त्यांच्यासाठी हा कायदा आहे. जर एखादा माणसूषुद्ध त्याच्या मंडपात मेला तर

त्या मंडपातले सगळे लोक आणि सगळ्या वस्तू अशुद्ध होतील. ते सात दिवस अशुद्ध राहतील. ¹⁵ आणि झाकण नसलेले प्रत्येक भांडे अशुद्ध होईल. ¹⁶ जर एखाद्याने प्रेताला हात लावला तर तो सात दिवस अशुद्ध राहील. जर ते प्रेत बाहेर उघड्यावर असेल किंवा तो माणूस युद्धात मारला गेला असेल तरच हे लागू आहे. आणि जर एखाद्याने मेलेल्या माणसाच्या अस्थीना हात लावला तरी तो माणूस सात दिवस अशुद्ध होईल.

¹⁷ “त्या माणसाला पुढा स्वच्छ करण्यासाठी जाळलेल्या गायीची राख तुम्ही वापरली पाहिजे. एखाद्या भांड्यात राखेवर ताजे पाणी* टाका. ¹⁸ शुद्ध माणसाने एजोवाची काठी घेऊन ती पाण्यात बुडवावी. नंतर ते पाणी तंबवूर, भांड्यावर आणि मंडपातल्या माणसांवर शिंपडावे. जो प्रेताला हात लावील त्याच्या बाबतीत हे करावे. तुम्ही हे प्रेतेकाला करा. जो युद्धात कबरेला हात लावील किंवा भेलेल्या माणसाच्या हाडांना हात लावील त्याच्या बाबतीत हे करा.

¹⁹ “नंतर शुद्ध माणसाने हे पाणी तिसऱ्या व सातव्या दिवशी अशुद्ध माणसाच्या अंगावर शिंपडावे. तो माणूस सातव्या दिवशी शुद्ध होईल. त्याने त्याचे कपडे पाण्यात धुवावे. तो संध्याकाळी शुद्ध होईल.

²⁰ “एखादा माणूस अशुद्ध झाल्यानंतर पुढा शुद्ध झाला नाही तर त्याला इझाएल लोकांसाठेने वेगळे देवावे. त्या माणसावर ते खास पाणी शिंपडले नाही आणि तो शुद्ध झाला नाही तर तो पवित्र निवास मंडपही अशुद्ध करील. ²¹ तुमच्यासाठी हा नियम सदैव असेल. ज्या माणसावर पाणी शिंपडणे त्या माणसाने स्वतःचे कपडे सुद्धा धुतले पाहिजेत. कुठल्याही माणसाने त्या खास पाण्याला स्पर्श केला तर तो संध्याकाळपर्यंत अशुद्ध राहील. ²² जर त्या अशुद्ध माणसाने दुसऱ्या कोणाला स्पर्श केला तर तो माणूस सुद्धा अशुद्ध होईल. तो माणूस संध्याकाळपर्यंत अशुद्ध राहील.

मिर्याम मरण पावते

20 इझाएलचे लोक सीनच्या वाळवंटात पहिल्या महिन्यात आले. त्यांनी कादेशला मुक्काम केला. मिर्याम तेथे मरण पावली आणि तिला तेथेच पुरण्यात आले.

मोशे चूक करतो

² त्या ठिकाणी लोकांना पुरेसे पाणी नव्हते. म्हणून ते मोशे आणि अहरोनजवळ तकार करण्यासाठी एकत्र आले. ³ लोकांनी मोशेशी वाद घातला. ते म्हणाऱे, “आमचे भाऊ जसे परमेश्वरा समोर मेले तसेच आम्हीही मरायला हवे होते. ⁴ तू परमेश्वराच्या लोकांना या वाळवंटात का आणलेस? आम्ही आणि आमची जनावरे इथे मरावी असं

तुला वाटतं का? ⁵ तू आम्हाला मिसर देशातून का आणलेस? तू आम्हाला या वाईट ठिकाणी का आणलेस? इथे धान्य नाही. इथे अंजीर, द्राक्षे किंवा डाळिंबंबही नाहीत आणि इथे पिण्यास पाणीही नाही.”

“म्हणून मोशे आणि अहरोन लोकांची गर्दी सोडून दर्शन मंडपाच्या प्रवेशद्वाराशी गेले. त्यांनी जमिनीपर्यंत लवून नमस्कार केला आणि त्यांना परमेश्वराचे तेज दिसले.

⁷ परमेश्वर मोशेशी बोलला. तो म्हणाला: ⁸ “चाल प्याची खास काठी घे. तुझा भाऊ अहरोन याला आणि त्या लोकांना बोरोबर घे आणि खडकाजवळ जा. लोकांसमोर खडकाशी बोल. नंतर त्या खडकातून पाणी वाहू लागेल आणि तू ते पाणी त्या लोकांना आणि त्यांच्या जनावरांना देऊ शकशील.

⁹ चाल प्याची काठी पवित्र निवास मंडपात परमेश्वरासमोर होती. परमेश्वराने संगितल्याप्रमाणे मोशेने काठी घेतली.” ¹⁰ मोशे आणि अहरोन यांनी लोकांना त्या खडकासमोर भेटायला संगितले. नंतर मोशे म्हणाला, “तुम्ही लोक नेहमी तकारी करीत असता. आता माझे एका. मी आता या खडकातून पाणी काढीन.” ¹¹ मोशेने आपला हात वर उचलला आणि काठीने खडकावर दोन वार केले. खडकातून पाणी बाहेर वाहू लागले आणि माझे व जनावरे ते पाणी पिक लागली.

¹² पण परमेश्वर मोशेला आणि अहरोनला म्हणाला, “इझाएलचे सगळे लोक एकत्र जमले होते. पण तू मला मान दिला नाहीस. पाणी निर्माण करण्याची शक्ती माझ्यामुळे आली हे तू लोकांना दाखवले नाहीस. तुझा माझ्यावर विश्वास आहे हे तू लोकांना दाखवले नाहीस. मी वचन दिल्याप्रमाणे त्या लोकांना तो प्रदेश देर्इन. पण तू त्यांना तिथे घेऊन जाणार नाहीस.”

¹³ त्या जागेला मरीबा असे नांव पडले. इझाएल लोकांनी परमेश्वराबोरोबर जिथे वाद घातला तीच ती जागा होती. याच जागेवर परमेश्वराने त्यांना तो किंती पवित्र आहे ते दाखवले होते.

अदोम इझाएल लोकांना आपल्या हृदीतून जाऊ देत नाही.

¹⁴ मोशे कादेशला हाता तेव्हा त्याने अदोमच्या राजाकडे काही लोकांना एक निरोप देऊन पाठवले. तो निरोप होता: “तुझे भाऊ, इझाएलचे लोक तुला म्हणतात: आमच्यावर जी जी संकरे आली त्याबदल तुला माहिती आहेच. ¹⁵ खूप खूप वर्षापूर्वी आमचे पर्वज मिसर देशात गेले. आणि तिथे आम्ही अनेक वर्षे राहिलो. मिसर देशाचे लोक आमच्याशी फार दुष्टपणे वागले. ¹⁶ पण आम्ही परमेश्वराकडे मदतीची याचना केली. परमेश्वराने आमची प्रथना ऐकली आणि आमच्या मदतीसाठी देवदूताला पाठविले. परमेश्वराने आम्हाला मिसर देशातून बाहेर आणले.

“आता आम्ही कादेशमध्ये आहेत. इथे तुझा प्रदेश सुरु होतो.”¹⁷ कृपा करून आम्हाला तुझ्या प्रदेशातून जाऊ दे. आम्ही कोठल्याही शेतातून वा द्राक्षाच्या मव्यातून जाणार नाही. आम्ही तुझ्या विहीरीचे पाणी पिणार नाही. आम्ही राजरस्त्यांच्या बाजूने फक्त जाऊ. आम्ही रस्ता सोडून डावीकडे अथवा उजवीकडे वळणार नाही. तुझ्या देशातून बाहेर येईपर्यंत आम्ही रस्त्यावरच राह.”

¹⁸ परंतु अदोमच्या राजाने उत्तर दिले, “तुम्ही आमच्या देशातून जाणार नाही. जर तुम्ही आमच्या देशातून जायचा प्रवत्न केला तर आम्ही येऊन तुमच्याशी तलवारीने युद्ध करू.

¹⁹ इम्हाएल लोकांनी उत्तर दिले, “आम्ही मुख्य रस्त्यावरून जाऊ, जर आमची जनावरे तुमचे पाणी प्यायले तर आम्ही तुम्हाला त्याचा मोबदला देऊ. आम्हाला फक्त तुमच्या देशातून जायचे आहे. आम्हाला तो प्रदेश आमच्यासाठी घ्यायची इच्छा नाही.”

²⁰ पण अदोमने पुन्हा उत्तर दिले, “आम्ही तुम्हाला आमच्या देशातून जाण्याची परवानारी देणार नाही.”

नंतर अदोमच्या राजाने मोठी आणि शक्तिशाली सेना गोळा केली आणि तो इम्हाएल लोकांसाठी लढण्यासाठी गेला.²¹ अदोमाने इम्हाएल लोकांना त्याच्या देशातून जाण्याची परवानारी दिली नाही. आणि इम्हाएलचे लोक तोंड फिरवून दुसऱ्या रस्त्याने निघून गेले.

अहरोन मरतो

²² इम्हाएलचे सर्व लोक कादेशहून होर पर्वताकडे गेले. ²³ होर पर्वत अदोमच्या सरहदीजवळ होता. परमेश्वर मोशेला आणि अहरोनला म्हणाला, ²⁴ “अहरोनची मरण्याची आणि त्याच्या पूर्वजांजवळ जाण्याची केळ आली आहे. मी इम्हाएल लोकांना ज्या प्रदेशात नेण्याचे वचन दिले होते तिथे अहरोन जाणार नाही. मोशे मी हे सांगत आहे कारण तुम्ही मी मरिबाच्या पाण्याजवळ दिलेल्या आज्ञा पूर्णपणे पाळल्या नाहीत.”

²⁵ आता अहरोनला आणि त्याचा मुलगा एलाजार यांना घेऊन होर पर्वतावर जा. ²⁶ अहरोनचे खास कपडे त्याच्या जवळून घे आणि ते कपडे त्याचा मुलगा एलाजार याला घाल. अहरोन तिथे त्या पर्वतावर मरुन पडेल आणि तो त्याच्या पूर्वजांकडे जाईल.”

²⁷ मोशेने परमेश्वराची आज्ञा पाळली. मोशे, अहरोन आणि एलाजार होर पर्वतावर गेले. इम्हाएलाच्या सर्व लोकांनी त्यांना जाताना पाहिले. ²⁸ मोशेने अहरोनाचे खास कपडे काढले व ते एलाजारला घाटले. नंतर अहरोन पर्वतावर मेला. मोशे आणि एलाजार पर्वतावरून खाली आले.

²⁹ इम्हाएलाच्या सर्व लोकांना अहरोन मेला हे कळले. म्हणून त्यांनी 30 दिवस दुखवटा पाळला.

कनानच्या लोकांबरोबर युद्ध

²¹ अरादच्चा कनानी राजा नेगेबमध्ये राहात होता. इम्हाएल लोक अथारीम वरून जात आहेत हे त्याने ऐकले. म्हणून राजा त्यांच्यावर हल्ला करण्यासाठी बाहेर पडला आणि त्याने त्यांच्यातील काही लोकांना कैद केले. ² नंतर इम्हाएल लोकांनी परमेश्वरला खास वचन दिले: “परमेश्वरा या लोकांचा पराभव करायला आम्हाला मदत कर. जर तू हे केले तर आम्ही तुला त्यांची शहरे देऊ. आम्ही त्यांचा संपूर्ण नाश करू.”

³ परमेश्वराने इम्हाएल लोकांचे म्हणणे ऐकले आणि त्याने इम्हाएल लोकांना कनानी लोकांचा पराभव करायला मदत केली. इम्हाएल लोकांनी कनानी लोकांचा व त्यांच्या शहरांचा संपूर्ण नाश केला. म्हणून त्या प्रदेशाला हर्मा असे नाव पडले.

पितळेचा साप

⁴ इम्हाएल लोकांनी होर पर्वत सोडला व ते तांबड्या समुद्राकडे जाण्याच्या रस्त्याला लागले. अदोम देशाला वळसा घालन जाण्यासाठी त्यांनी असे केले. परंतु लोक अधीर झाले. ⁵ त्यांनी मोशेविरुद्ध व देवविरुद्ध तक्रार करायला सुरुवात केली. लोक म्हणाले, “तू आम्हाला ह्या वळवंटात मरण्यासाठी मिसर देशातून बाहेर का आणलेस? इथे भाकीरी नाही, पाणी नाही आणि ह्या हलक्या अन्नाला आम्ही कंटाळले आहोत.”

तेव्हा परमेश्वराने लोकांमध्ये विषारी साप सोडले. साप लोकांना चावले आणि बरेच इम्हाएल लोक मेले. ⁷ लोक मोशेकडे आले आणि म्हणाले, “आम्ही तुझ्या विरुद्ध आणि परमेश्वराविरुद्ध बोललो तेव्हा आम्ही पाप केले हे आम्हाला माहीत आहे. तू परमेश्वराची प्रार्थना कर. हे साप आमच्या मधून काढून टाक.” तेव्हा मोशेने लोकांसाठी परमेश्वराची प्रार्थना केली.

⁸ परमेश्वर मोशेला म्हणाला, “एक पितळेचा साप कर आणि तो खांबावर ठेव. साप चावल्यानंतर जर एखाद्याने खांबावरच्या पितळेच्या सापाकडे पाहिले तर तो माणस मरण्याची नाही.” ⁹ मोशेने परमेश्वराची आज्ञा पाळली त्यांने पितळेचा साप बनवला व तो खांबावर ठेवला. नंतर जेव्हा जेव्हा एखाद्या साप चावलेल्या माणसाने त्या खांबावरच्या पितळेच्या सापाकडे पाहिले तेव्हा तो जिवंत राहिला.

मवाबाचा प्रवास

¹⁰ इम्हाएल लोक ते प्रदेश सोडून ओबोथ येथे आले. ¹¹ नंतर ओबोथ सोडून त्यांनी इये-आबारीमला मवाबाच्या पूर्वकडे वळवंटात तळ दिला. ¹² तो सोडून ते जरेद खो-न्यात आले व तिथे तळ दिला. ¹³ ते तेथूनही निघाले आणि आर्णेन नदीच्या पैलतीरावरच्या वळवंटात त्यांनी तळ दिला. या नदीचा उगम आमोन्याच्या सरहदीवर आहे. या नदीचे खोरे हीच मवाब आणि अमोरी यांची सरहद होती.

¹⁴म्हणून 'परमेश्वराचे युद्ध' या पुस्तकात त पुढील शब्द लिहिले आहेत:

".... आणि सुफतला वाहेब व आर्णोंनची खोरी.

¹⁵आणि आर व रस्त्यांपर्यंतचे द्व्यांजवळचे डोंगर हे प्रदेश मवाबच्या सरहदीवर आहेत."

¹⁶इम्हाएल लोकांनी तो प्रदेश सोडला व ते बएर* येथे गेले, ही जागा विहिरीने युक्त होती. या ठिकाणी परमेश्वराने मोशोला सांगितले, "इथे लोकांना एकत्र आण, व मी त्यांना इथे पाणी देईन." ¹⁷नंतर इम्हाएलचे लोक हे गाणे गाऊ लागले:

"विहिरीनो पाण्याने भरून जा, त्या संबंधी गाणे गा.

¹⁸महान लोकांनी ही विहिर खणली, त्यांनी ही विहिर त्यांच्या राजदंडानी व काढ्यांनी खणली. ही वाळवंटातील भेट* आहे."

म्हणून लोकांनी त्या विहिर असलेल्या प्रदेशाला "मताम" म्हटले. ¹⁹लोक मत्तान्हून नाहीलीयेला गेले, नंतर ते नाहीलयेलासहून बामोथेला गेले. ²⁰लोक बामोथेलन मवाबच्या खोऱ्यात गेले, या जारी पिसगा पर्वताच्या उंच माथा वाळवंटाकडे जातो. (पिसगा पर्वताच्या उंच माथ्यावरून वाळवंट दिसते)

सिहोन आणि ओग

²¹इम्हाएल लोकांनी काही माणसे आमोऱ्याचा राजा सीहोन याच्याकडे पाठकली. ते राजास म्हणाले, ²²"आम्हाला तुमच्या देशातून जाण्याची परवानगी द्या. आम्ही कुठल्याही शेतातून वा द्राक्षाच्या मळ्यातून जाणार नाही. आम्ही तुमच्या कुठल्याही विहिरीचे पाणी पिणार नाही. आम्ही केवळ राजामार्गवरूनच जाऊ."

²³पण सिहोन राजाने इम्हाएल लोकांना त्याच्या देशातून जाण्याची परवानगी दिली नाही. राजाने आपले सैन्य गोळा केले आणि तो वाळवंटाकडे कूच करीत निघाला, तो इम्हाएल लोकांवरोबर युद्ध करण्यासाठी निघाला होता. याहसला राजाच्या सैन्यान इम्हाएल लोकांशी युद्ध केले.

²⁴पण इम्हाएल लोकांनी राजाला मारले. नंतर त्यांनी अर्णोन आणि यज्बोक्र नद्यांच्या मधलाप्रदेश घेतला. त्यांनी अम्मोनी लोकांच्या सरहदीपर्यंतचा प्रदेश घेतला. ते त्या सरहदीवर थांबले कारण आम्मोनी लोक तिचे रक्षण करीत होते. ²⁵इम्हाएल लोकांनी सगळी अम्मोनी शाहरे घेतली आणि तिथे रहायला सुरुवात केली. त्यांनी हेशबोन शहराचा व आजुबाजूच्या लहान शहरांचाही पराभव केला.

बएर- या हिंबू शब्दाचा अर्थ विहिर असा आहे.

वाळवंटातील भेट हिंबू भोजेत हा "माताना" शब्दाचा अर्थ आहे.

²⁶हेशबोनमध्ये अमोऱ्यांचा राजा सीहोन रहात होता. पूर्वी सीहोनने मवाबच्या राजाशी युद्ध केले होते. सीहोनने आर्णोन नदीपर्यंतचा प्रदेश घेतला होता. ²⁷त्यावरून गायक हे गाणे गातात:

"जा व हेशबोन पुन्हा बांधा सीहोनचे शहर भवकम करार.

²⁸हेशबोनमधून आग निघाली आहे, आग सीहोनच्या शहरातून निघाली आहे. त्या आगीत मवाबमध्ये आर शहर बेचिराख झाले. आर्णोन नदीच्या वरचे डोंगर आगीत जळाले.

²⁹मवाब, तुझ्या दृष्टीने हे वाईट आहे. कमोशचे लोक नष्ट झाले. त्याची मुळे पळून गेली. त्याच्या मुलीना अमोऱ्याचा राजा सीहोन याने कैद करून पकडून नेले.

³⁰पण आम्ही अमोरी लोकांचा पराभव केला. आम्ही त्यांची शहरे उद्घवस्त केली. हेशबोन पासून दीवोनपर्यंत. नाशीम पासून मेदबाजवळच्या नोफापर्यंत."

³¹तेहा इम्हाएल लोकांनी अमोरी लोकांच्या प्रदेशात तळ ठोकला.

³²पण मोशेने याजेर शहर बघण्यासाठी काही लोकांना पाठकले. मोशेने हे केल्यानंतर इम्हाएल लोकांनी ते शहर जिंकले. त्यांनी त्या शहरालगतची छोटी शहरेही घेतली. जे अमोरी लोक तिथे रहात होते त्यांना इम्हाएल लोकांनी तिशून जायला भाग पाडले.

³³नंतर इम्हाएल लोक बाशानच्या रस्त्याला लागले. बाशानच्या राजा ओग याने त्याचे सैन्य घेतले व तो इम्हाएल लोकांशी लढण्यासाठी निघाला. तो त्यांच्याबोरवर एझई येथे लडला.

³⁴पण परमेश्वर मोशेला म्हणाला, "त्या राजाची भीती बाळू नकोस. मी तुला त्याचा पराभव करायची परवानगी देईन. तू त्याचे सगळे सैन्य व त्याचा सगळा प्रदेश घेशील. तू हेशबोनमध्ये राहाणांच्या अमोऱ्यांचा राजा सीहोन ह्याचे जे केलेस तेच याचेही कर."

³⁵म्हणून इम्हाएल लोकांनी ओगचा व त्याच्या सैन्याचा पराभव केला. त्यांनी त्याला व त्याच्या मुलांना आणि त्याच्या सैन्याला मारून टाकले. इम्हाएल लोकांनी त्याचा सर्व प्रदेश घेतला.

बालाम आणि मवाबचा राजा

²²नंतर इम्हाएल लोक मवाबमध्याया यार्देन नदीच्या खोऱ्याकडे निघाले. यरिहोच्या पलिकडे असलेल्या यार्देन नदीजवळ त्यांनी तळ दिला.

²³सिपोरोच्या मुलाने, बालाक याने इम्हाएल लोकांनी अमोरी लोकांचे काय केले ते पाहिले होते. मवाबचा राजा खूप घावरला कारण इम्हाएलचे लोक खूप होते. मवाब त्याना खरोखरच भीत होता.

⁴मवाबचा राजा मिद्यानींच्या नेत्यांना म्हणाला, “गाय जशी शेतातले सगळे गवत खाऊन टाकते तसेच हे लोक आपला नाश करतील.”

त्यावेळी सिपोराचा मुलगा बालाक मवाबचा राजा होता. ⁵त्याने बौराचा मुलगा बलाम ह्याला बोलबायला काही माणसे पाठवली. बलाम फरात नवीकाठी पथेर शहरात रहत होता. इथेच बलामचे लोक रहत असत. बालाकाचा निरोप हा होता: “एका नवीन राष्ट्राचे लोक मिसर मधून आले आहेत. ते इतके आहेत की ते सगळा प्रदेश व्यापन टाकतात. त्यांनी माझ्याजवळच तळ ठोकला आहे. ⁶ये आणि मला मदत कर. मला एकच्याला हे लोक खूप भारी आहेत. तुझ्याजवळ खूप शक्ति आहे हे मला माहीत आहे. जर तू एखाद्याला आशीर्वाद दिलास तर त्याच्या बाबतीत चांगल्या गोष्टी घडतात. आणि जर एखाद्याला शाप दिलास तर त्याच्या बाबतीत वाईट गोष्टी घडतात. म्हणून ये आणि या लोकांविरुद्ध बोल. कदाचित त्यानंतर मी त्यांचा पराभव करु शकेन. मी त्यांना माझा देश सोडावला भाग पाढू शकेन.”

⁷मवाब आणि मिद्यानचे पुढारी बलामशी बोलायला गेले. त्याच्या कामाचा* मोबदला म्हणून त्यांनी बरोबर पैसै नेले. नंतर त्यांनी बालाक काय म्हणाला ते बलामाला सांगितले. ⁸बलाम त्यांना म्हणाला, “रात्री इथे रहा. मी परमेश्वराशी बोलेन आणि तो काय उत्तर देवो ते तुम्हाला सांगेन.” मवाबचे पुढारी त्या रात्री बलामबरोबर राहिले.

⁹देव बलामकडे आला आणि त्याने विचारले, “तुझ्याकडे हे कोण लोक आले आहेत?”

¹⁰बलाम देवाला म्हणाला, “सिपोराचा मुलगा बालाकने, मवाबच्या राजाने यांना माझ्याकडे एक निरोप देऊन पाठवले आहे. ¹¹तो निरोप हा: एका नवीन राष्ट्राचे लोक मिसरमधून आले आहेत. ते इतके आहेत की ते सगळा प्रदेश व्यापून टाकतात. म्हणून ये आणि त्या लोकांविरुद्ध बोल. नंतर कदाचित मी त्या लोकांचा पराभव करु शकेन. आणि त्यांना माझ्या देशातून जायला भाग पाढू शकेन.”

¹²पण देव बलामला म्हणाला, “त्याच्याबरोबर जाऊ नकोस. तू त्या लोकांविरुद्ध बोलू नकोस. ती माझा आशीर्वाद मिळालेली माणसे आहेत.”

¹³तुझ्यांचा दिवशी बलाम उठला आणि बालाकच्या पुढायांना म्हणाला, “तुम्ही तुमच्या देशात परत जा. परमेश्वर मला तुमच्या बरोबर जाऊ देणार नाही.”

¹⁴त्यामुळे मवाबचे पुढारी बालाकाकडे परत गेले आणि त्यांनी त्याला हे सांगितले. ते म्हणाले, “बलामने आमच्या बरोबर यायला नकार दिला.” ¹⁵म्हणून बलामकने

बलामकडे दुसरे पुढारी पाठवले. यावेळी त्याने पहिल्या वेळेपेक्षा खूप जास्त पुढारी पाठवले. हे पुढारी पहिल्या पुढायांपेक्षा अधिक महत्त्वाचे होते. ¹⁶ते बलामकडे गेले आणि म्हणाले, “बालाक, सिपोराचा मुलगा तुला हे संगतो: तुझ्या इथे येण्याच्या आड कुठलीही गोष्ट येऊ देवू नको. ¹⁷मी जे सांगतो ते तू क्लेस तर मी तुला नक्कीच मान देईन आणि तू मला जे काही विनवशिल ते मी करीन* पण तू ये वा या लोकांविरुद्ध माझ्यासाठी बोल.”

¹⁸बलामने बालाकाच्या पुढायांना उत्तर दिले. तो म्हणाला, “मी माझ्या देवाची, परमेश्वराची आज्ञा पावळी पाहिजे. मी त्याच्या आज्ञे विरुद्ध काहीही करू शकत नाही. परमेश्वराने सांगितल्या खेरीज मी कुठलीही लहान-मोठी गोष्ट करणार नाही. बालाकाने मला त्याचे सुंदर घर सोन्या-चांदीने भरून दिले तरीही मी काही करणार नाही. ¹⁹परंतु आजच्या रात्रीपुरते तुम्ही इथे मागच्या सारखे राहू शकता. आणि परमेश्वर मला काय सांगतो ते मला रात्रीतन कळू शकेन.”

²⁰त्या रात्री देव बलामकडे आला. देव म्हणाला, “तुला घेऊन जाण्यासाठी हे लोक पुन्हा आले आहेत. म्हणून तू त्याच्या बरोबर जाऊ शकतोस. पण मी जे सांगेन तेवेच तू कर.”

बलाम आणि त्याचे गाढव

²¹दुसर्या दिवशी सकाळी बलाम उठला आणि त्याने आपल्या गाढवीवर खोगीर घातले. नंतर तो मवाबच्या पुढायांबरोबर चालला. ²²बलाम त्याच्या गाढवीवर बसला होता. त्याचे दोन नोकर त्याच्याबरोबर होते. बलाम प्रवास करीत होता तेव्हा देव त्याच्यावर रागावला. परमेश्वराचा दूत रस्त्यावर बलामपुढे येऊन उभा राहिला. देवदूत बलामला थांवंवणार* होता.

²³बलामच्या गाढवीने परमेश्वराच्या दूताला रस्त्यात उभे असलेले पाहिले. देवदूतने हातात तलवार घेतली होती. म्हणून गाढवी रस्ता सोडून शेतात गेली. बलामला देवदूत दिसू शकला नाही. म्हणून तो गाढवीवर खूप रागावला. त्याने गाढवीला मारले आणि जवरदतीने रस्त्यावर आणले.

²⁴नंतर परमेश्वराचा दूत रस्ता जिथे अरुंद होता तिथे थांवला. हा दोन द्राक्षांच्या मळ्यांच्या मध्दला भाग होता. रस्ताच्या दोन्ही बाजूला भिंती होत्या. ²⁵गाढवीने पुन्हा परमेश्वराच्या दूताला पाहिले म्हणून ती एका भिंतीला चिकटून चालू लागली त्यामुळे बलामचा पाय भिंतीला लागन चिरडला गेला. म्हणून बलामने गाढवीला पुन्हा मारले.

मी जे सांगतो ... मी करीन किंवा मी तुला खूप मान देईन.

थांब विरोध कर किंवा आल घालणे.

त्याच्या कामाचा किंवा शाप देण्यासाठी त्याला लागणाऱ्या गोष्टीसाठी प्राचीन काळी लोक इतरांचे वाईट चिंतीत असत आणि या गोष्टी ते बज्याच पूर्वीच्या खास भांड्यावर लिहित आणि ते समारंभ तापारीत. वाईट गोष्टी खरोखरच घडल्या म्हणून ते असे करीत.

²⁶नंतर परमेश्वराचा दूत दुसऱ्या ठिकाणी उभा राहिला. असंद रस्ता असलेले हे दुसरे ठिकाण होते. येथे बळायला सुधा मुळीच जागा नव्हती. गाढवीला त्याला वळसा घालन जाणे शक्य नव्हते. ²⁷गाढवीने परमेश्वराच्या दूताला पाहिलै म्हणून बलाम तिच्यावर बसला असतानाच ती खाली बसली त्यामुळे बलाम खूप रागावला आणि त्याने गाढवीला त्याच्या चालण्याच्या काठीने मारायला सुरुवात केली.

²⁸नंतर परमेश्वराने गाढवीला बोलते केले. गाढवी बलामला म्हणाली, “तू माझ्यावर का रागावला आहेस? मी तुला काय केले आहे? तू मला तीन वेळा मारलेस.”

²⁹बलामने गाढवीला उत्तर दिले, “तू मला मर्यू बनवलेस. जर माझ्या हातात तलवार असरी तर मी तुला मारून टाकले असते.”

³⁰पण गाढवी बलामला म्हणाली, “बघ मी तुझीच गाढवी आहे. खूप वर्षे तू माझ्यावर बसत आला आहेस. आणि या पूर्वी मी असे काही केले नाही हे तुला माहीत आहे.”

‘हे खेरे आहे’ बलाम म्हणाला.

³¹नंतर परमेश्वराने बलामचे डोक्ले उघडले, तेव्हा त्याला परमेश्वराचा दूत दिसला. तो रस्त्यात तलवार घेऊन उभा होता. त्याने परमेश्वराच्या दूताला रस्त्यात जमिनीपर्यंत वाकन नमस्कार केला.

³²परमेश्वराच्या दूताने बलामला विचारले, “तू तुझ्या गाढवीला तीनदा का मारलेस? तुला थांबवण्यासाठी मी आलो आहे. पण अगदी ऐनवेळी* ³³तुझ्या गाढवीने मला पाहिले आणि ती दूर गेली. असे तीन वेळा घडले. जर गाढवी वळली नसरी तर आतापर्यंत मी तुला मारले असते आणि तुझ्या गाढवीला जिंवत राहू दिले असते.”

³⁴तेव्हा बलाम परमेश्वराच्या दूताला म्हणाला, “मी पाप केले आहे. तू रस्त्यात उभा आहेस हे मला माहीत नव्हते. मी जर चूक करीत असेन तर मी घरी परत जाईन.”

³⁵तेव्हा परमेश्वराचा दूत बलामला म्हणाला, “नाही! तू या लोकांबरोबर जाऊ शकतोस. पण सावध रहा. मी जे सांगेन तेच शब्द बोल.” म्हणून बलाम बालाकाने पाठवलेल्या पुढाऱ्यांबरोबर गेला.

³⁶बलाम येत असल्याचे बालाकाला समजले. म्हणून तो बलामला भेटायला अर्णोन नवी जवळच्या मवाबच्या शहरात गेला. ते त्याच्या देशाच्या उत्तर सरहदीवर होते.

³⁷जेव्हा बालाकाने बलामला पाहिले तेव्हा तो त्याला म्हणाला, “मी तुला आधीच यायला सांगितले होते. हे खूप खूप महत्त्वाचे आहे असे मी तुला सांगत होतो. तू माझ्याकडे का आला नाहीस? आता मी तुला कदाचित पैसे देऊ शकणार नाही.”

पण अगदी ऐनवेळी शब्दस: माझ्या समोरचा रस्ता जणू नाहीसा झाला किंवा कारण तू याय रीतीने करत नाही हे हिंबू सुमजायला अवघड आहे.

³⁸बलामने उत्तर दिले, “पण आताच मी येथे आलो आहे. मी आलो आहे पण तू सांगितलेल्या गोष्टी मला कदाचित करता येणार नाहीत. परमेश्वर देव जेवढे सांगेत तेवढेच मी बोलू शकतो.”

³⁹नंतर बलाम बालाकाबरोबर किर्याथ-हसोथ येथे गेला. ⁴⁰बालाकाने काही गुरे व मेंद्या बळी म्हणून मारल्या. त्याने थोडे मास बलामला दिले आणि थोडे त्याच्याबरोबर असलेल्या पुढाऱ्यांना दिले.

⁴¹दुसऱ्या दिवशी सकाळी बालाक बलामला घेऊन बामोथवाल शहरी गेला. तेथून त्यांना इम्राएल लोकांच्या तव्याचा शेवटचा भाग दिसू शकत छोता.

बलामचा पहिला संदेश

23 बलाम म्हणाला, “इथे सात वेद्या बांधा आणि 2 बलामने एक मेंडा व एक बैल प्रत्येक वेदीवर मारला.

³नंतर बलाम बालाकाला म्हणाला, “या वेदीजवळ थांब. मी दुसरीकडे जातो. नंतर परमेश्वर माझ्याकडे येझेल आणि मी काय बोलायचे ते मला सांगेल” नंतर बलाम उंच जागी गेला.

“देव त्या जागी बलामकडे आला आणि बलाम म्हणाला, “मी सात वेद्या त्यावर केल्या आहेत. आणि प्रत्येक वेदीवर मी एकेक मेंडा व बैल बळी दिला आहे.”

⁵नंतर परमेश्वराने काय बोलायचे ते बलामला सांगितले. परमेश्वर म्हणाला, “बालाकाकडे परत जा आणि मी सांगतो तेच त्याला जाऊन सांग.”

“तेव्हा बलाम बालाकाकडे परत गेला. बालाक अजूनही वेदीजवळ उभा होता. आणि मवाबचे सर्व पुढारी तेथे त्याच्याजवळ उभे होते. ⁷नंतर बलामने हे सांगितले:

पूर्वेकडच्या अराम पर्वतावरून मवाबचा राजा बालाक याने मला येथे आणले. बालाक मला म्हणाला, “ये, माझ्यासाठी याकोब विरुद्ध बोल. ये इम्राएल लोकांविरुद्ध बोल.”

⁸पण देव त्या लोकांच्या विरुद्ध नाही. म्हणून मी देखील त्याच्या विरुद्ध बोलू शकत नाही. परमेश्वराने त्याचे काही वाईट व्हावे असे म्हटले नाही म्हणून मी सुधा तसे करू शकत नाही.

⁹मी त्या लोकांना पर्वतावरून बघू शकतो. मी त्यांना उंच डोंगरावरून बघतो. ते लोक एकटे राहतात. ते दुसऱ्या देशाचा भाग नाहीत.

¹⁰याकोबची माणसे कोण मोजू शकेल? ते धुळीच्या कणांइतके असंख्य आहेत. त्यांचा चौथा हिस्सा देखील कोणी मोजू शकणार नाही. मला चांगल्या माणसाप्रमाणे मरु दे. त्यांच्या प्रमाणेच माझ्या आयुष्याचा शेवट सुखी होऊ दे.

“बालाक बलामला म्हणाला, “तू हे काय केलेस? माझ्या शरूंविरुद्ध बोलण्यासाठी मी तुला येथे आणले. पण तू तर त्यांना आशीर्वाद दिलास.”

12 पण बलाम म्हणाला, “परमेश्वर जे सांगेल तेच मी बोलायला पाहिजे.”

13 नंतर बालाक त्याला म्हणाला, “म्हणून माझ्यावरोबर दुसऱ्या जागी ये. तिथून तुला ह्यातील आणखी बरेच लोक दिसू शकतील. तू त्या सगळ्यांना बघू शकणार नाहीस. पण त्यांचा काही भाग तुला दिसू शकेल. कदाचित त्या जागेवरून तू त्यांच्याविरुद्ध माझ्यासाठी काही बोलू शक शील.” 14 तेव्हा बालाक बलामला पिसगाच्या माथ्यावरील सोकिमाच्या माळ्यावर * घेऊन गेला. तेथे बालाकने सात वेदा बांधल्या. नंतर बालाकाने प्रत्येक वेदीवर एक बैल आणि एक मेंडा बळी दिला.

15 तेव्हा बलाम बालाकाला म्हणाला, “या वेदीजवळ थांब. मी तिकडे जाऊन देवाला भेटून येतो.”

16 परमेश्वर बलामकडे आला आणि काय बोलायचे ते त्याने त्याला सांगितले. नंतर परमेश्वराने बलामला बालाकाकडे जायला सांगितले. आणि त्याने सांगितलेचे बोलायला सांगितले. 17 म्हणून बलाम बलाकाकडे परत गेला. बालाक वेदीजवळच उभा होता. मवावचे पुढारी त्याच्या जवळ होते. बालाकाने बलामला येताना पाहिले. आणि तो म्हणाला, “परमेश्वराने काय सांगितले?”

बलामचा दुसरा संदेश

18 नंतर बलाम या गोष्टी म्हणाला,

“बालाका उभा रहा आणि मी काय सांगतो ते एक. सिपोरेच्या मुला, बालाका, मी सागतो ते एक:

19 देव माणसू नाही. तो खोटे बोलणार नाही. देव म्हणजे काही माणसू नाही. त्याचे निर्णय बदलणार नाहीत. जर परमेश्वराने सांगितले की तो एखादी गोष्ट करील. तर तो ती करीलच. जर परमेश्वराने वचन दिले तर तो ते वचन दिलेली गोष्ट करीलच.

20 परमेश्वराने मला त्या लोकांना आशीर्वाद द्यायला सांगितले, परमेश्वराने त्यांना आशीर्वाद दिला. म्हणून मी ते बदू शकत नाही.

21 देवाला याकोबाच्या माणसात काही चूक दिसली नाही. इझाएल लोकांमध्ये देवाला पाप दिसले नाही. परमेश्वर त्यांचा देव आहे आणि तो त्यांच्या बरोबर आहे. थोर राजा त्यांच्या बरोबर आहे.

22 देवाने त्या लोकांना मिसर देशातून आणले. ते रानबैला इतके शक्तिमान अहेत.

23 याकोबाच्या माणसांचा पराभव करू शकेल अशी कोणतीही शक्ति नाही. इझाएल लोकांना थोपवू शकेल

अशी कोणतीही जादू नाही. लोक याकोबाबद्दल आणि इझाएल लोकांबद्दल असे म्हणतील: ‘देवाने केलेल्या महान गोष्टी बघा.’

24 ते लोक सिंहसारखे शक्तिमान आहेत. ते सिंहसारखे उठत आहेत. तो सिंह शरूला खाऊन टाकल्या खेरीज विश्रांती घेणार नाही. तो सिंह त्याच्याविरुद्ध असलेल्या लोकांचे रक्त प्यावल्या खेरीज विश्रांती घेणार नाही.”

25 नंतर बालाक बलामला म्हणाला, “त्या लोकांच्या बाबतीत चांगल्या गोष्टी व्हाव्यात असे तू म्हटले नाहीस. पण त्याच्या बाबतीत वाईट घडविंचे असेही तू म्हटले नाहीस.”

26 बलाम उत्तरला, “मी तुला आधीचा सांगितले होते की परमेश्वर जे सांगेल तेच मला बोलता येईल.”

27 नंतर बालाक बलामला म्हणाला, “तेव्हा माझ्यावरोबर दुसऱ्या ठिकाणी ये. कदाचित देव आनंदी होईल आणि तुला त्या लोकांना शाप द्यायची परवानगी देर्दील.” 28 म्हणून बालाक बलामला घेऊन पौर पर्वताच्या माथ्यावर गेला. या पर्वतावरून वाळवंट दिसते.

29 बलाम म्हणाला, “इथे सात वेदा बांध. नंतर सात बैल आणि सात मेंडे बळी देवासाठी तयार कर.” 30 बलामने सांगितल्याप्रमाणे बालाकाने साज्या गोष्टी केल्या. बालाकाने वेदीवर बैल आणि मेंडे बळी दिले.

बलामचा तिसरा संदेश

24 इझाएलला आशीर्वाद द्यायची परमेश्वराची इच्छा आहे हे बलामने पाहिले. म्हणून त्याने ते कुठल्याही प्रकारची जादू वापरून थांबवाच्या प्रयत्न केला नाही. पण तो वळला आणि त्याने वाळवंटाकडे पाहिले.

2 बलामने वाळवंटाच्या कडे पाहिले आणि त्याला इझाएलचे सगळे लोक दिसले. त्यांनी आपापल्या भागात आपापल्या गटांसंह तळ दिला होता. नंतर देवाचा आत्मा बलामावर आला. 3 आणि बलामने हे शब्द उच्चारले:

“हा निरोप बौराचा मुलगा बलाम याच्याकडून आहे. मला ज्या गोष्टी स्पष्ट दिसतात त्याविषयी मी बोलतो.

4 मी हा निरोप देवाकडून ऐकला. सर्वशक्तिमान देवाने मला जे दाखिले ते मी पाहिले. मला जे दिसले त्याबद्दल मी नतमस्तक होऊन सांगत आहे.

5 “याकोबाच्या माणसांनो तुमचे तंबू सुंदर आहेत. इझाएल लोकांनो तुमचीघरे सुंदर आहेत.

6 तुम्ही झन्याच्या काठी लावलेल्या बागेसारखे आहात. नदीकाठी वाढणाऱ्या वागे प्रमाणे तुम्ही आहात. तुम्ही परमेश्वराने लावलेल्या, गोड सुंदर असणाऱ्या झुडप्रमाणे आहात. पाण्याजवळ वाढणाऱ्या सुंदर झाडप्रमाणे तुम्ही आहात.

7 तुमच्याकडे नेहमी भरपूर पाणी असेल. तुमचे बी वाढण्यासाठी लागणारे पाणी तुमच्याकडे भरपूर असेल.

तुमचा राजा अगागच्या राजापेक्षा थोर असेल. तुमचे राज्य खूप महान असेल.

⁸*देवाने त्या लोकांना मिसरमधून आणले. ते रानटी बैलासारखे शक्तिशाळी आहेत. ते त्यांच्या सर्व शक्रंचा पराभव करतील. ते त्यांची हड्डे मोडतील आणि त्यांचे बाण तोडतील.

⁹*इग्राएल सिंहासारखा आहे. तो बेटोंठे करून झोपला आहे. होय. तो लहान सिहाप्रमाणे आहे आणि त्याला उठावाची कोणीही इच्छा धरत नाही. जो माणूस तुला आशीर्वाद देईल त्याला आशीर्वाद मिळेल. जो माणूस तुड्या विरुद्ध बोलेल त्याच्यावर संकटे घेतील.”

¹⁰बालाक बलामवर खूप रागावला. तो बलामला म्हणाला, “मी तुला माझ्या शत्रूविरुद्ध बोलण्यासाठी बोलावले, पण तू त्यांना आशीर्वाद दिलास. तू त्यांना तीन वेळा आशीर्वाद दिलास. ¹¹आता इथून जा. घरी जा. मी तुला चांगला मोबदला देईन असे म्हटले होते. परंतु परमेश्वराने तुझे इनाम हिरावून घेतले.”

¹²बलाम बालाकाला म्हणाला, “तूच माझ्याकडे माणसे पाठविलीस. त्या माणसांनी मला येण्याबद्दल विचारले, पण मी त्यांना म्हणालो.” ¹³बालाक मला त्याचे सोन्ना-चांदीने भरलेले घर देऊ शकेल. पण मी परमेश्वराने आज्ञा केलेल्या गोष्टीच बोलेन. मी स्वतः काहीही चांगले अथवा वाईट करू शकत नाही. परमेश्वर जेवढी आज्ञा देईल तेव्हीच मी बोलतो.” तुला या गोष्टी नक्कीच आठवत असतील की मी हे तुड्या माणसांना सांगितले होते. ¹⁴आता मी माझ्या माणसांकडे परत जात आहे. पण मी तुला एक इशारा देतो. इग्राएलचे हे लोक भविष्यात तुला आणि तुड्या लोकांना काय करतील ते सांगतो.”

बलामचा शेवटचा संदेश

¹⁵नंतर बलामने या गोष्टी सांगितल्या:

“हा निरोप बौरचा मुलगा बलाम याचा आहे. मला ज्या गोष्टी स्पष्ट दिसतात त्याबद्दल मी बोलतो.

¹⁶ मी हा निरोप देवाकडून ऐकला. परात्पर देवाने मला जे शिकविले ते मी शिकलो. सर्वशक्तिमान देवाने मला जे दाखविले ते मी पाहिले. मला जे स्पष्ट दिसते ते मी नितमस्तक होऊन सांगतो.

¹⁷“मला परमेश्वर येताना दिसतो, पण एवढ्यात नाही. तो मला एवढ्या लवकर येताना दिसत नाही. याकोबच्या घराण्यातून एक तारा उदय पावेल इग्राएल मधून एक राजा निर्भूल. तो राजा मवाबच्या लोकांना चिरडून दाकील. सेथच्या सर्व मुलांचा तो चुराडा करील.

¹⁸*इग्राएल सर्वशक्तिमान बनेल. त्याला अदोमचा प्रदेश मिळेल. त्याला सेईरचा, त्याच्या शत्रूचा प्रदेश मिळेल.

¹⁹“याकोबच्या घराण्यातून नवा राजा येईल. त्या शहरात जे लोक जिवंत राहिले असतील त्यांचा तो नाश करील.”

²⁰नंतर बलामने अमालेकी लोकांना पाहिले आणि तो हे म्हणाला:

“सर्व अमालेकी बलिष्ठ आहेत. पण अमालेकचा सुद्धा नाश होईल.”

²¹नंतर बलामने केनी लोकांना पाहिले आणि तो म्हणाला:

“उंच पर्वतावर असलेल्या पक्ष्याच्या घराण्याप्रमाणे* तुमचा प्रदेश सुरक्षित आहे असे तुम्हाला वाटते.”

²²पण केनी लोकांचासुद्धा नाश होईल. परमेश्वराने काईनवा जसा नाश केला त्याप्रमाणे. अशशूर तुला बांदिवान करील.”

²³नंतर बलाम हे शब्द बोलला:

“देव जेव्हा असे करतो तेव्हा कोणीही जिवंत रहात नाही.

²⁴कितीच्या किनाऱ्यावरुन बोटी येतील. त्या अशशूर आणि एवर याचा नाश करतील. पण त्या बोटीचासुद्धा नाश होईल.”

²⁵नंतर बलाम उठला आणि त्याच्या घरी परत गेला. आणि बालाकही मार्गस्थ झाला.

इग्राएल लोक पौरला जातात

25 इग्राएल लोक शिंदीमात रहात असताना त्यांनी मवाबच्या बायकांबरोबर लैंगिक पाप करायला सुरुवात केली.

²⁻³मवाबच्या शिंद्यांनी पुरुषांना आमंत्रण दिले आणि त्यांच्या खोट्या देवतेच्या अर्पणात त्यांना भाग घ्यायला सांगितले. म्हणून इग्राएलचे लोक त्या खोट्या देवतेच्या उपासनेत भाग घेऊ लागले. त्या जागेत, इग्राएल लोकांनी बआल पौरङ्घात खोट्या देवताची उपासना करायला सुरुवात केली आणि परमेश्वर त्यांच्यावर खूप रागावला.

⁴परमेश्वर मोशेला म्हणाला, “त्या सर्व लोकांच्या पुढाऱ्यांना आण, नंतर त्यांना मारून टाक म्हणजे सर्व लोकांना दिसेल.* त्यांची प्रेते परमेश्वरासमोर ठेव. नंतर परमेश्वर सर्व इग्राएल लोकांना त्याचा राग दाखवणार नाही.”

घरटे केनिट, केन शब्दांचा खेळ केन किंवा केनिट या शब्दाचा हिंडू अर्थ घरटे असा आहे

लोकांना दिसेल शब्दशः सूर्या समोर.

^५मोशे इम्प्राएलच्या न्यायधिशांना म्हणाला, “तुमच्यापैकी प्रत्येकाने अशा कुंटुब प्रमुखाला शोधले पाहिजे की ज्याने लोकांना बआलपैरकू खोऱ्या देवताची उपासना करायला भाग पाडले. नंतर तुम्ही त्या माणसांना मारून टाका.”

^६त्यावेळी मोशे आणि इम्प्राएल ची वडील धारी मंडळी (पुढारी) दर्शन मंडपाच्या प्रवेशद्वाराशी जमले होते. एका इम्प्राएली माणसांने एक मिद्यानी स्त्री त्यांच्यासमोर आपल्या भाऊंच्या घरी आणली. मोशे आणि इतका बडील धारी (पुढारी) यांनी ते पाहिले आणि ते खूप दुःखी झाले. ^७फिनहास हा एलजाराचा मुलगा आणि याजक अहरोन याचा नातू होता. फिनहासने या माणसाला त्या स्त्रीला आणताना पाहिले. म्हणून फिनहासने तंबू सोडला व त्याने त्याची बरची घेतली ^८त्याने त्या इम्प्राएली माणसाचा त्याच्या तंबूपूर्यंत पाठलाग केला. नंतर त्याने त्या इम्प्राएली माणसाला व मिद्यानी स्त्रीला तिच्या मंडपात ^{*}* मारप्यासठी बरचीचा उपयोग केला. त्याने बरची त्या दोघांच्या शरीरात खुपसली. त्यावेळी इम्प्राएल लोकांमध्ये खूप मोठा आजार पसरला होता. पण फिनहासने त्या दोघांना मारल्यानंतर त्या आजाराचा प्रसार थांबला. ^९या आजारामुळे एकून 24000 लोक मेले.

¹⁰परमेश्वर मोशेला म्हणाला, ¹¹“माझ्या लोकांविषयी माझ्या भावना तीव्र आहेत. ते फक्त माझेच असावेत असे मला वाटते. एलजारच्या मुलांने, याजक अहरोनच्या नातवाने इम्प्राएल लोकांना माझ्या रागापासून वाचवले, माझ्या लोकांबदलच्या त्या भावना दाखवून त्याने हे केले म्हणून मला आधी वाटले होते त्याप्रमाणे मी आता त्या लोकांना मारणार नाही. ¹²फिनहासला सांग की मी त्याच्याबोरबर शांतिचा करार करीत आहे. ¹³तो करार हा आहे: तो आणि त्याच्या नंतरचे त्याचे वंशज याजक होतील. कारण आपल्या देवाबदलच्या त्याच्या भावना खूप तीव्र होत्या. आणि त्याने ज्या गोष्टी केल्या त्यामुळे इम्प्राएलचे लोक शुद्ध झाले.

¹⁴मिद्यानी स्त्री बरोबर जो इम्प्राएली माणसू मारला गेला होता त्याचे नाव जिसी होते. तो सलाचा मुलगा होता. तो शिमोनी वंशातील एका घराण्याचा प्रमुख होता.” ¹⁵आणि मारल्या गेलेल्या मिद्यानी स्त्रीचे नाव कजबी ^{*}* होते. ती सूरची मुलगी होती. सूर मिद्यानी कुंडुबाचा प्रमुख होता व पुढारी होता.

¹⁶परमेश्वर मोशेला म्हणाला: ¹⁷“तू त्यांना ठार मारले पाहिजेस. मिद्यानचे लोक तुझे शत्रू आहेत. ¹⁸तू त्यांना ठार मारले पाहिजेस. त्यांनी अगोदरच तुम्हाला त्यांचे शत्रू केले आहे त्यांनी तुला पिओर येथे फसवले आहे. आणि त्यांनी तुला कजबीच्या बाबतीतही नीचपणाने फसवले. ती

तिच्या मंडप वेश्या असलेल्या एका स्त्रीचा खास तंबू तेथे तो बाल घेअरे या खोऱ्या देवाची सेवा करीत असे.

कजबी माझे असत्य असा या हिंबू शब्दाचा अर्थ आहे.

मिद्यानच्या पुढाऱ्याची मुलगी होती. पण इम्प्राएल लोकांमध्ये आजार पसरला तेव्हा ती मारली गेली. बआल पौर या खोऱ्या देवतेची लोकांना फस्वून उपासना करायला लावली म्हणून तो आजार इम्प्राएल लोकांमध्ये पसरला होता.”

लोकांची मोजणी (गणना) केली
26 मोठ्या आजारानंतर परमेश्वर मोशे आणि अहरोनचा मुलगा याजक एलजार यांच्याशी बोलला: ^२तो म्हणाला, “इम्प्राएल लोकांची मोजणी करा, 20 वर्षांचे आणि 20 वर्षांवरील संगच्या पुरुषांची मोजणी करा आणि त्यांची वंशाप्रमाणे यादी करा. तेच पुरुष इम्प्राएलच्या सैन्यात काम करू शकतील.”

तेची वेळी लोकांनी मवाबमधील यार्देन नदीच्या खोऱ्यात तळ दिला होता. तो यारीहोंच्या पलिकडे यार्देन नदीजवळ होता. तेव्हा मोशे आणि याजक एलजार लोकांशी बोलले, ते म्हणाले, ^४“20 वर्षांवरील प्रत्येक माणसू तुम्ही मोजा. परमेश्वराने मोशेला ही आज्ञा केली आहे.” मिसरमधून आलेल्या इम्प्राएल लोकांची ही यादी आहे.

जे लोक रुक्केन्द्रीचा कुळातून आले (रुक्केन्द्रे हा इम्प्राएलचा (याकोब) पहिला मुलगा होता.)

ती कुळे म्हणजे: हनोरखचे हनोरखी कूळ, पल्लूचे पल्लूवी कूळ.

“हेझोनचे हेझोनी कूळ, कर्माचे कर्मी कूळ.

७रुक्केन्द्रीचा वंशातील ही कुळे. त्यात एकूण 43,730 पुरुष होते.

८पल्लूचा मुलगा अलियाब. ^९अलीयाबाची मुले नमुवेल, दाथान व अबीराम. दाथान व अबीराम हे दोन पुढारी मोशेच्या आणि अहरोनच्या विरुद्ध गेले होते. कोरह जेव्हा परमेश्वराच्या विरुद्ध गेला तेव्हा त्यांनी कोरहला पाठीबा दिला. ^{१०}त्यावेळी धरती दुंभगली आणि तिने कोरह आणि त्याचे पाठिराखचे यांना गिळकृत केले. आणि 250 माणसे मेली. तो इम्प्राएलाच्या इतर लोकांना इशारा होता. ^{११}परंतु कोरहाच्या कुळातले इतर लोक मात्र मेले नाहीत.

^{१२}शिमोनाच्या कुळातलीही काही कुळे

नमुवेलाचे नमुवेली कूळ. यामीनाचे यामीनी कुळ. याकीनाचे याकीनी कुळ.

^{१३}जेरहाचे जेरही कूळ. शौलाचे शौली कूळ.

^{१४}ही शिमोनी कुळातील कुळे. ते एकूण 22,200 पुरुष होते.

^{१५}गाद कुळातून जी कुळे निर्माण झाली ती अशी:

सफोनाचे सफोनी कुळ. हगीचे हगी कूळ. शूनीचे शूनी कूळ.

^{१६}आजनीचे आजनी कूळ. एरीचे एरी कूळ.

^{१७}अरोदचे अरोदी कूळ. अरलीचे अरेली कूळ.

¹⁸यादव्या कुळातील ही कुळे. त्यात एकूण 40,500 पुरुष होते.

¹⁹⁻²⁰युहुदाच्या कुळातून जी कुळे निर्माण झाली ती अशी:

शेलाचे शेलानी कूळ, पेरेसाचे पेरेसी कूळ, जेरहाचे जेरही कूळ. (युहुदाची दोन मुले एर आणि ओनान हे कनान मध्ये मरण पावते.)

²¹पेरेसच्या कुळातील ही कुळे: हेस्त्रोनचे हेस्त्रोनी कूळ, हामूलचे हामूली कूळ.

²²ही युहुदाच्या कुळातील कुळे. त्यात एकूण 76,500 पुरुष होते.

²³इस्साखारच्या कुळातील काही कुळे अशी:

तोलाचे तोलाई कूळ पूवाचे पुवाई कूळ.

²⁴याशूबचे याशुबी कूळ, शिंग्रोनचे शिंग्रोनी कूळ.

²⁵इस्साखारच्या कुळातील ही कुळे. त्यांत एकूण 64,300 पुरुष होते.

²⁶जुबुलूनच्या कुळातील कुळे:

सेरेदचे सेरेदी कूळ, इलोनचे इलोनी कूळ, याहलेलचे याहलेली कूळ.

²⁷जुबुलूनच्या कुळातील ही कुळे. त्यांत एकूण 60,500 पुरुष होते.

²⁸योसेपची मुले मनश्शे व एफ्राईम. या प्रत्येकापासून कुळे निर्माण झाली. ²⁹मनश्शेच्या कुळातील कुळे:

माखीरचे माखीरी कूळ (माखीर गिलादचा बाप होता.) गिलादचे गिलादी कूळ.

³⁰गिलादची कुळे होती: इयेजेराचे इयेजेरी कूळ, हेलेकचे हेलेकी कूळ.

³¹अझियेलाचे अझियेली कूळ. शोखेमाचे शोखेमी कूळ.

³²शामीदचे शामीदाई कूळ व हेफेरचे हेफेरी कूळ.

³³हेफेरचा मुलगा सलापहाद याला मुले नव्हती-फक्त मुली होत्या. त्याच्या मुलंची नावे महला, नोआ, होगला, मिल्का व तिरसा.

³⁴ही मनश्शेच्या कुळातील कुळे होती ते एकूण 52,700 पुरुष होते.

³⁵एफ्राइमच्या कुळातील घराणी पुढीलप्रमाणे होती:

शूथेलहाचे शूथेलही कूळ. बेकेराचे बेकेरी कूळ व तहनाचे तहनी कूळ.

³⁶एरान शूथेलहाच्या कुटुंबातील होता. एरानचे कूळ एरानी.

³⁷ही एफ्राइमच्या कुळातील कुळे: त्यात 32,500 पुरुष होते. ते सगळे योसेपच्या कुळातील होते.

³⁸बेन्यामीनच्या कुळातील कुळे होती:

बेलाचे बेलाई कूळ. आशबेलाचे आशबेली कूळ. अहीरामचे अहीरामी कूळ.

³⁹शाफूकामचे शाफूकामी कूळ. हुफामचे हुफामी कूळ.

⁴⁰बेलाची कुळे होती: अर्दचे अर्दी कूळ नामानचे नामानी कूळ.

⁴¹ही सगळी कुळे बन्यामीनच्या कुळातील. त्यांतील पुरुषांची संख्या 45,600 होती.

⁴²दानच्या कुळातील कुळे होती:

शूहामचे शूहामी कूळ.

हे कुळे दानच्या कुळातील होते. ⁴³शूहामीच्या कुळात अनेक कुळे होती. त्यातील पुरुषांची संख्या 64,400 होती.

⁴⁴आशोरच्या कुळातील कुळे होती:

इम्नाचे इम्नाई कूळ. इश्वीचे इश्वी कूळ. बरीयाचे बरीयाई कूळ.

⁴⁵बरीयाच्या कुळातील कुळे होती:

हेबेरचे हेबेराई कूळ. मलकीएलचे मलकीएली कूळ.

⁴⁶(आशोरला सेरा नावाची मुलगी होती) ⁴⁷ही सगळे लोक आशोरच्या कुळातील होते. त्यातील पुरुषांची संख्या 53,400 होती.

⁴⁸नफतालीच्या कुळातील कुळे होती:

यहसेलचे यहसेली कूळ. गूनीचे गूनी कूळ.

⁴⁹येसेरचे येसेरी कूळ व शिल्लेमचे शिल्लेमी कूळ.

⁵⁰ही नफतालीच्या कुळातील कुळे. त्यातील पुरुषांची संख्या 45,400 होती.

⁵¹म्हणजे इझाएलमधील एकूण पुरुषांची संख्या सहा लाख एक हजार सातशे तीस होती.

⁵²परमेश्वर मोरेला म्हणाला, ⁵³जमिनीचे भाग करून

ते लोकांना दिले जातील. प्रत्येक कुळातील गणती केलेल्या सर्व लोकांना पुरे शी इतकी जमीन मिळेल.

⁵⁴भोद्या कुळाला जास्त जमीन मिळेल आणि लहान कुळाला कमी जमीन मिळेल. त्यांना जी जमीन मिळेल ती त्या कुळात मोजलेल्या माणसांच्या समप्रमाणात असेल. ⁵⁵पण त कुठल्या कुळाला कुठली जमीन द्यायवी ते ठरवण्यासाठी चिठ्ठुयाफासे टाक. प्रत्येक कुळाला त्याच्या जमिनीचा भाग मिळेल

आणि त्या जमिनीला त्या कुळाचे नाव दिले जाईल.⁵⁶ प्रत्येक लहान अणि मोळ्या कुळाला जमीन मिळेल आणि निर्णय करण्यासाठी तू चिक्क्या टाकशील.

⁵⁷ त्यांनी लेव्याच्या कुळातील कुळांचीही गणती केली. लेव्याच्या कुळातील कुळे ही होती:

गेर्झेनाचे गेर्झेनी कूळ. कहाथर्चे कहाथी कूळ मरारीचे मरारी कूळ.

⁵⁸ लेव्याच्या कुळात ही कुळे सुद्धा होती:

लीऱ्यांनी कूळ. हेब्रोनी कूळ. महली कूळ. मूशी कूळ. कोरही कूळ.

अग्राम कोहाथच्या कुळातील होता.⁵⁹ अग्रामच्या बायकोचे नाव योखबेद होते. ती सुद्धा लेव्याच्या कुळातील होती. ती मिसर देशात जन्मली. अग्राम आणि योखाबेदला दोन मुळे: अहरोन आणि मोशे. त्यांना एक मुळगीही होती. तिचे नाव मिर्याम.

⁶⁰ नादाब, अबीहू, एलाजार व इथामार यांचे अहरोन वडील होते.⁶¹ पण नादाब व अबीह मेले. ते मेले कारण त्यांनी परमेश्वराने परवानगी न दिलेल्या अग्नीने अर्पणे केली.

⁶² लेव्याच्या कुळातील एकूण पुरुषांची संख्या 23000 होती. परंतु यांची गणती इग्नाएलच्या इतर लोकांबोरबर केली नाही. परमेश्वराने इतर लोकांना जमीन दिली त्यात यांना हिस्सा मिळाला नाही.

⁶³ मोशे आणि याजक एलाजार यांनी ते यार्देन नदीच्या खोऱ्यात मवाब येथे होते तेव्हा लोक मोजले. हे यरीहोच्या पलिकडे यांदेन नदीजवळ होते.⁶⁴ खूप वर्षापूर्वी सीनायाच्या वाळवंटात मोशे आणि याजक अहरोन यांनी इग्नाएल लोकांची गणती केली होती. पण ते सगळे लोक आता मेले होते. त्यापैकी कोणीही आता जिंवत नव्हते.⁶⁵ कारण इग्नाएल लोकांना तुम्ही वाळवंटात मराल असे परमेश्वराने सांगितले होते. फक्त दोन पुरुषांना परमेश्वराने जिंवत ठेवले होते. ते होते युक्नेचा मुलगा कालेब व नूनचा मुलगा यहोशवा.

सलाफहादची मुलगी

27 सलाफहाद हेफरचा मुलगा होता. हेफर गिलादचा मुलगा होता. गिलाद माखिरचा मुलगा होता. माखिर मनशेशोचा मुलगा होता. मनशेश योसेफचा मुलगा होता. सलाफहादला पाच मुली होत्या. त्यांची नावे महला, नोआ, होग्ला, मिल्का व तिरसा.² या पाच खिळ्या दर्शन मंडप प्रवेशद्वारापाशी गेल्या आणि मोशे, याजक एलाजार, पुढारी आणि इग्नाएलचे लोक यांच्यासमोर जाऊन उभ्या राहिल्या.

त्या पाच मुली म्हणाल्या,³ “आम्ही वाळवंटातून प्रवास करीत असताना आमचे वडील गेले. त्यांना नैसर्गिक मरण आले. ते कोरहाच्या समूहाला मिळण्यापैकी नव्हते (कोरह हा परमेश्वराच्या विरुद्ध जाणाऱ्यापैकी होता.) पण आमच्या वडिलांना एकही मुलगा नव्हता.⁴ याचा अर्थ असा की आमच्या वडिलांचे नाव पुढे चालू राहणार नाही. आमच्या वडिलांचे नाव पुढे चालू राहणार नाही हे योग्य नाही. त्यांचे नाव संपून जाईन कारण त्यांना मुले नाहीत. म्हणून आम्ही तुम्हाला विनंती करायला आलो की आमच्या वडिलांच्या भावांना जी जमीन मिळेल त्यातली थोडी आस्ताला या.”

तेव्हा मोशेने परमेश्वराला त्याने काय करायला हवे ते विचारले. ⁶ “परमेश्वर त्याला म्हणाला,⁷ ‘सलाफहादच्या मुलींचे म्हणणे बरोबर आहे. त्यांच्या वडिलांच्या भावांना मिळाऱ्याच्या जमिनीत त्यांचाही वाटा असायला पाहिजे. म्हणून त्यांच्या वडिलांना जी जमीन मिळाली असती ती त्यांना दे.’”

⁸ इग्नाएल लोकांसाठी हा नियम कर: ‘जर एखाद्याला मुलगा नसला आणि तो मेला तर त्याच्या मुलींना त्याचे सर्व काही मिळावे.⁹ जर त्याला मुलीही नसल्या तर त्याची मिळकत त्याच्या भावांना मिळावो.¹⁰ जर त्याला भाऊही नसला तर त्याच्या वस्तू त्याच्या वडिलांच्या भावाला मिळावा.

¹¹ जर त्याच्या वडिलांना भाऊ नसेल तर त्याची सगळी मिळकत घरातल्या सगळ्यात जबळच्या नातेवाईकाला मिळावी.” इग्नाएल लोकांमध्ये हा कायदा असावा अशी आज्ञा परमेश्वराने मोशेला केली. हा इग्नाएली लोकांचा कायदा व्हावा.

यहोशवा नवीन पुढारी ज्ञाली

¹² नंतर परमेश्वर मोशेला म्हणाला, “यार्देन नदीच्या पूर्वकडच्या वाळवंटातील डोंगरावर जा. मी इग्नाएल लोकांना जी जमीन देणार आहे ती तुला तेथे दिसेल.” ¹³ तु ही जागा बघितल्यानंतर तू तुझ्या भावाप्रामाणे, अहरोनाप्रामाणे मरशील.¹⁴ जेव्हा लोक त्सीनच्या वाळवंटात पाण्यासाठी रागावरे होते तेव्हा तुम्ही दोघांनी, तू आणि अहरोनाने माझ्या आज्ञा पाळायला नकार दिला. तुम्ही मला मान दिला नाही आणि लोकांना मी पवित्र आहे असे दाखवले नाही.” (हे त्सीनच्या वाळवंटात काढेश जवळ मरिबाच्या पाण्याजवळ घडले.)

¹⁵ मोशे परमेश्वराला म्हणाला:¹⁶ “लोक काय विचार करतात ते परमेश्वर देवाला कवळे.” ¹⁷ परमेश्वरा, मी प्रार्थना करतो की तू या लोकांसाठी * नेता निवडशील.”

¹⁸ तेव्हा परमेश्वर मोशेला म्हणाला, “नूनाचा मुलगा

ते ... लोकांसाठी शब्दश: परमेश्वर सर्व लोकांच्या आत्म्याचा देव या समाजासाठी एका माणसाची नेमणूक करो.

यहोशवाला, तो खूप शहाणा* आहे, त्याला नवीन नेता कर. ¹⁹त्याला याजक एलाजार आणि इतर लोकांसमोर उभे रहायथला सांग आणि नंतर त्याला नेता कर.

²⁰“लोकांना असे दाखव की तू त्याला नेता करीत आहेस. नंतर सर्व लोक त्याच्या आज्ञा पाळतील. ²¹जर यहोशवाला काही निर्णय घ्यायचे असतील तर तो याजक एलाजारकडे जाईल. एलाजार उरीमचा उपयोग करून परमेश्वराचे उत्तर माहीत करून घेईल. नंतर यहोशवाला आणि इग्नाएलचे सर्व लोक देवाच्या संगण्याप्रमाणे करतील. जर तो म्हणेल की, ‘युद्ध करा’, तर ते युद्ध करतील. आणि त्याने सांगितले की ‘घरी जातील.’”

²²मोशेने परमेश्वराची आज्ञा पाळली. त्याने यहोशवाला एलाजारच्या आणि लोकांच्या पुढे उभे राहाण्यास सांगितले. ²³नंतर मोशेने तो नवीन नेता आहे हे दाखवण्यासाठी त्याच्या डोक्यावर आपले हत ठेवले. परमेश्वराने त्याला जसे सांगितले होते तसेच त्याने केले.

रोजची अर्पणे

28 नंतर परमेश्वर मोशेशी बोलला. तो म्हणाला, ²“इग्नाएल लोकांना ही आज्ञा दे. योग्यवेळी धान्यार्पणे आणि बब्ली न विसरता मला अर्पण करायथला त्यांना सांग. अग्नी बरोबर देण्याची ती अर्पणे आहेत. त्यांचा सुवास परमेश्वराला आनंदित करतो. ³अग्नीबरोबरची अर्पणे त्यांनी परमेश्वराला दिलीच पाहिजेत. त्यांनी रोज एक वर्षाची दोन कोकरे दिली पाहिजेत. ती दोषरहित असली पाहिजेत. ⁴एक कोकरू सकाळच्या वेळी आणि दुसरे संधिप्रकाशाच्या वेळी अर्पण करावे.

*शिवाय आठ कप पीठ पाव कप हीन तेलात मिसळून केलेले धान्यार्पणी द्यावे.”

⁶(ही रोजची अर्पणे देणे त्यांनी सीनाय पर्वतावर सुरु केले, ही अग्नी बरोबर दिलेली अर्पणे होती. त्यांचा सुवास परमेश्वराला प्रसन्न करीत असे.) ⁷“लोकांनी धान्यार्पणाबरोबरच दिली जाणारी पेयाअर्पणेसुद्धा द्यावीत. त्यांनी एक पाव द्राक्षाचा रस प्रत्येक मेंडी बरोबर द्यावा. हे पेय वेदीवर एका पवित्र जागेवर ओतावे. ती परमेश्वराला द्यावायाची भेट आहे.

⁸दुसरी मेंडी संधिप्रकाशाच्या वेळी अर्पणे करावी. ही शिजवलेली असावी हे अर्पण सकाळच्या अर्पणाप्रमाणेच द्यावे. तसेच त्याबरोबरची पेयार्पणेही करावीत. हे होमार्पण असेल. त्याचा सुवास परमेश्वराला आनंद देतो.”

तेव्हा ... शहाणा शब्दश: तुमचा मुलगा यशया याला घे ते आत्मा असलेला माणूस आहे याचा अर्थ यशया खूप राहाणा होता असा असेल किंवा देवाचा आत्मा त्याच्यात होता असाही असू शकेल.

शब्दाथची अर्पणे

⁹“शब्दाथच्या वेळी तुम्ही एक वर्षाच्या दोन मेंड्या दिल्या पाहिजेत. त्या दोषरहित असाव्यात. तुम्ही 16 कप पीठ हीन तेलात मिसळून केलेले धान्याचे अर्पण आणि पेयाचे अर्पणीही दिले पाहिजे. ¹⁰विश्रांतीच्या दिवसाचे हे खास अर्पण आहे. रोज देण्यात येणारे अर्पण आणि पेयार्पण व्यातिरिक्त हे अर्पण आहे.”

महिन्याच्या सभा

¹¹“प्रत्येक महिन्याच्या पहिल्या दिवशी तुम्ही परमेश्वराला खास होमार्पणे द्याल. या अर्पणात दोन बैल, 1 मेंडा आणि 1 वर्षाच्या सात मेंड्या असतील. त्या मेंड्या दोषरहित असाव्यात. ¹²प्रत्येक बैलाबरोबर तुम्ही 24 कप पीठ हीन तेलात मिसळून अर्पण करा. आणि मेंड्याबरोबर 16 कप पीठ हीन तेलात मिसळून द्या. ¹³प्रत्येक मेंडीबरोबर आठ कप पीठ हीन तेलात मिसळून अर्पण करा. ही अग्नीबरोबर द्यावीची अर्पणे असतील. त्याचा सुवास परमेश्वराला आनंदित करतो. ¹⁴तसेच प्रत्येक बैलाबरोबर 2 हिन द्राक्षारस, 1 1/2 हिन द्राक्षारस प्रत्येक मेंड्याबरोबर आणि 1 हिन प्रत्येक कोकराबरोबर अर्पण करा. ही होमार्पणे प्रत्येक वर्षाच्या प्रत्येक महिन्याला अर्पण केली पाहिजेत. ¹⁵प्रत्येक दिवशी करण्यात येणाऱ्या अर्पणा व्यातिरिक्त तुम्ही 1 बकरा परमेश्वराला अर्पण केला पाहिजे. तो पार्पणण म्हणून द्यावा.

कल्हांडण

¹⁶“परमेश्वराचा कल्हांडण महिन्याच्या 14 व्या दिवशी असेल. ¹⁷बेखमीर भाकरीचा सण महिन्याच्या 15 व्या दिवशी सुरु होतो. हा सण सात दिवस असेल. ख्यारीशिवाय (वीस्ट) केलेली भाकरीच फक्त तुम्ही खाऊ शकता. ¹⁸या सणाच्या पहिल्या दिवशी तुम्ही खास सभा बोलावली पाहिजे. त्या दिवशी तुम्ही कुठलेही काम करायचे नाही. ¹⁹तुम्ही परमेश्वराला होमार्पणे द्याल. या अर्पणात दोन बैल, 1 मेंडा आणि 1 वर्षाची सात कोकरे असतील. ती दोषरहित असावीत.

²⁰⁻²¹या बरोबरच 24 कप पीठ तेलात मिसळून केलेले धान्यार्पण प्रत्येक बैलाबरोबर, 16 कप पीठ मेंड्याबरोबर व आठ कप पीठ प्रत्येक कोकरा बरोबर द्या. ²²तुम्ही एक बकराही अर्पण केला पाहिजे. तुम्हाला शुद्ध करण्यासाठी देण्यारे ते पापार्पण असेल. ²³ही अर्पणे नेहमीच्या सकाळच्या अर्पणाव्यतिरिक्त करायची आहेत.

²⁴“त्याचबरोबर सात दिवस दररोज ही होमार्पणे आणि पेयार्पणे तुम्ही परमेश्वराला दिली पाहिजेत. त्याच्या सुवासाने परमेश्वराला आनंद होईल. ही अर्पणे म्हणजे लोकांचे अन्न असेल. ही अर्पणे नेहमीच्या होमार्पणाव्यतिरिक्त असतील.

25-नंतर या सणाच्या सातव्या दिवशी तुम्ही एक खास सभा घ्याल, तुम्ही त्या दिवशी काहीही काम करणार नाही.

सप्ताहांचा सण

26*“पहिल्या फलाच्या हंगामाच्या सणाला (सप्ताहांचा सण) परमेश्वराला धान्यार्पणे देण्यासाठी नवीन धान्य वापरा, त्यावेळी तुम्ही एक खास सभाही बोलवा त्या दिवशी तुम्ही काहीही काम करायचे नाही.”²⁷तुम्ही होमार्पणे द्यावे, अग्नीबोरोबर दिलेली ही अर्पणे असतील, तुम्ही दोन बैल, एक मेंडा व 1 वर्षाची सात कोकरे अर्पण करा. हि सर्व दोषरहित असावीत.²⁸तुम्ही प्रत्येक बैलाबरोबर 24 कप पीठ तेलात मिसळून द्यावे. 16 कप पीठ मेंद्याबरोबर²⁹व आठ कप पीठ प्रत्येक कोकऱ्या बोरोबर द्यावे.³⁰स्वतःला शुद्ध करण्यासाठी तुम्ही एक बकरा बळी द्या.³¹रोजच्या होमार्पणाशिवाय व धान्यार्पणाशिवाय तुम्ही ही अर्पणे द्या. प्राणी आणि पेय दोषरहित आहेत याची खात्री करा.

कर्षण्याचा सण

29 “सातव्या महिन्याच्या पहिल्या दिवशी खास सभा असेल. त्या दिवशी तुम्ही काहीही काम करणार नाही. हा कर्णा* वाजवण्याचा दिवस आहे.”²तुम्ही होमार्पणे द्याल, त्याचा सुवास परमेश्वराला आनंदित करील. तुम्ही एक बैल, 1 मेंडा आणि 1 वर्षाची सात कोकरे अर्पण करा. ती सर्व दोषरहित असावीत.³तुम्ही 24 कप पीठ तेलात मिसळून बैलाबरोबर, 16 कप पीठ⁴मेंद्याबरोबर व आठ कप पीठ प्रत्येक कोकराबरोबर अर्पण कराल.⁵एक बकरासुद्धा पापार्पण म्हणून द्या. त्यामुळे तुम्ही शुद्ध व्हाल.⁶अमावास्यावे होमार्पण आणि धान्यार्पण ही नेहमीच्या अर्पणांव्यतिरिक्त असतील. आणि ही रोजच्या धान्यार्पणे व पेयार्पण यांच्या व्यतिरीक्त असतील. हे सर्व नियमाप्रमाणे केले पाहिजे. ही सर्व अग्नीबोरोबर करायाची अर्पणे आहेत. त्याचा सुवास परमेश्वराला आनंदित करील.

प्रायश्चित्ताचा दिवस

7*“सातव्या महिन्याच्या दहाव्या दिवशी एक खास सभा बोलावण्यात येईल. त्या दिवशी तुम्ही अन्न घ्यायचे नाही आणि काही कामही करायचे नाही.”⁸तुम्ही होमार्पणे द्यायची. त्याचा सुवास परमेश्वराला आनंदित करील. तुम्ही एक बैल, एक मेंडा आणि एक वर्ष वयाचे सात कोकरे अर्पण करावेत. ते दोषरहित असले पाहिजे.⁹त्याबरोबर तुम्ही 24 कप पीठ तेलात मिसळून बैलाबरोबर, 16 कप पीठ¹⁰मेंद्या बरोबर आणि आठ कप पीठ प्रत्येक कोकरा बरोबर अर्पण केले पाहिजे.¹¹पापार्पण म्हणून तुम्ही एक

बकराही अर्पण कराल. प्रायश्चित्ताच्यादिवशी करावयाच्या पापार्पणाबरोबरच ही अर्पणे द्यायची. तसेच रोजच्या बळीच्या, धान्याच्या व पेयाच्या अर्पणाबरोबर ही अर्पणे करावीत.

मंडपाचा सण

12*“सातव्या महिन्याच्या पंधराच्या दिवशी एक खास सभा असेल. तो मंडपाचा सण असेल. त्या दिवशी तुम्ही काहीही काम करायचे नाही आणि परमेश्वरासाठी सात दिवसांची खास सुट्टी साजरी करायची.¹³तुम्ही होमार्पणे करावीत. ही अग्नीबोरोबर करायाची अपणे आहेत. त्याचा सुवास परमेश्वराला आनंदित करील. तुम्ही 13 बैल, 2 मेंडे, 14 कोकरे अर्पण कराल. ते सर्व दोषरहित असले पाहिजेत.¹⁴तुम्ही 24 कप पीठ तेलात मिसळून प्रत्येक बैलाबरोबर, 16 कप पीठ प्रत्येक मेंद्याबरोबर¹⁵आठ कप पीठ प्रत्येक कोकरा बरोबर अर्पण करावे.¹⁶तुम्ही एक बकराही अर्पण केला पाहिजे. रोजच्या अर्पणाव्यातिरिक्त आणि त्याबरोबरच्या धान्य व पेय यांच्या अर्पणाव्यातिरिक्त असली पाहिजे.

17*“या सुट्टीच्या दुसऱ्या दिवशी तुम्ही 12 बैल, 2 मेंडे आणि 1 वर्षाचे 14 कोकरे अर्पण करावेत. ती दोषरहित असावी. ¹⁸बैल, मेंडे आणि कोकरे यांच्याबरोबर तुम्ही योग्य प्रमाणात धान्यार्पण आणि पेयार्पण केले पाहिजे.¹⁹एक बकरा पापार्पण म्हणून द्यावा. ही सर्व रोजच्या बळीच्या व धान्य व पेय यांच्या अर्पणाव्यातिरिक्त असली पाहिजे.

20*“या सुट्टीच्या तिसऱ्या दिवशी तुम्ही 11 बैल, 2 मेंडे आणि एक वर्षाचे 14 कोकरे अर्पण करावेत. ते दोषरहित असले पाहिजेत.²¹बैल, मेंडे आणि कोकरे यांच्याबरोबर तुम्ही योग्यप्रमाणात धान्यार्पण व पेयार्पण केले पाहिजे.²²पापार्पण म्हणून एक बकराही द्यावा. हे सर्व रोजच्या बळीच्या व धान्य व पेय यांच्या अर्पणाव्यातिरिक्त असले पाहिजे.²³सुट्टीच्या चौथ्या दिवशी तुम्ही 10 बैल, 2 मेंडे व 1 वर्षाचे 14 कोकरे अर्पण करावेत. ते निर्दोष असले पाहिजेत.

24बैल, मेंडे व कोकरे यांच्याबरोबर तुम्ही योग्यप्रमाणात धान्यार्पण व पेयार्पणही केले पाहिजे.²⁵एक बकरा पापार्पण म्हणून दिला पाहिजे. हे सर्व रोजच्या बळी, धान्य व पेय यांच्या अर्पणाव्यातिरिक्त असले पाहिजे.

26*“सुट्टीच्या पाचव्या दिवशी तुम्ही 9 बैल, 2 मेंडे व एक वर्षाचे 14 कोकरे अर्पण केले पाहिजे. ते दोषरहित असावेत.²⁷बैल, मेंडे व कोकरे यांच्याबरोबर तुम्ही योग्यप्रमाणात धान्यार्पण व पेयार्पण ही केले पाहिजे.²⁸एक बकरा पापार्पण म्हणून दिला पाहिजे. हे सर्व रोजच्या बळी, धान्य व पेय यांच्या अर्पणाव्यातिरिक्त असले पाहिजे.

29*“सुट्टीच्या सहाव्या दिवशी तुम्ही 8 बैल, 2 मेंडे व एक वर्षाचे 14 कोकरे अर्पण केले पाहिजेत. ते दोषरहित असावेत.³⁰बैल, मेंडे व कोकरे यांच्याबरोबर तुम्ही योग्यप्रमाणात धान्यार्पण, व पेयार्पणही केले पाहिजे.³¹एक

बकरा पापार्पण म्हणून द्यावा. हे सर्व रोजच्या बळी, धान्य व पेय यांच्या अर्पणाव्यतिरिक्त असले पाहिजे.

³²*सुट्टीच्या सातव्या दिवशी तुम्ही 7 बैल, 2 मेंडे व एक वर्षाचे 14 कोंकरे अर्पण करावेत. ते दोषरहित असावेत. ³³बैल, मेंडे व कोंकरे यांच्याबरोबर तुम्ही योग्यप्रमाणात धान्यार्पण व पेयार्पणाही केले पाहिजे. ³⁴एक बकरा पापार्पण म्हणून द्यावा. हे सर्व रोजच्या बळी, धान्य व पेय यांच्या अर्पणाव्यतिरिक्त असले पाहिजे.

³⁵*या सुट्टीच्या आठव्या दिवशी तुमच्यासाठी एक खास सभा भरावावी. त्या दिवशी तुम्ही कोणतेही काम करू नये. ³⁶तुम्ही होमार्पण करावे. ते अग्नीबरोबर करायचे अर्पण असेल. त्याचा सुवास परमेश्वराला आनंदित करील. तुम्ही एक बैल, 1 मेंडा व एक वर्षाचे सात कोंकरे अर्पण करावेत. ते दोषरहित असावेत. ³⁷प्रत्येक बैल, मेंडा व कोंकरा यांच्याबरोबर तुम्ही योग्यप्रमाणात धान्यार्पण व पेयार्पण दिले पाहिजे. ³⁸एक बकरा पापार्पण म्हणून दिला पाहिजे. हे सर्व रोजच्या बळी, धान्य व पेय यांच्या अर्पणाव्यतिरिक्त असले पाहिजे.

³⁹*या खास सुट्टीत तुम्ही होमार्पण व पेयार्पण ही नवस व शांत्यर्पणाची अर्पणे म्हणून आणली पाहिजेत. ही सर्व अर्पणे तुम्ही परमेश्वराला करावीत. ही सर्व अर्पणे तुम्हाला परमेश्वराला खास भेट द्यायची असेल किंवा परमेश्वराला काही खास वचन दिले आहे म्हणून द्यावयाच्या अर्पणाव्यतिरिक्त असतील.”

⁴⁰*मोशेने परमेश्वराच्या या सर्व आज्ञा इमाएल लोकांना सांगितल्या.

खास वचने

30 मोशे इमाएलच्या सर्व वंशप्रमुखांशी बोलला. त्याने त्यांना परमेश्वराकडून आलेल्या आशांबद्दल सांगितले:

²*जर एखाद्याला देवाला काही खास वचन द्यायचे असेल किंवा त्याने देवाला खास वस्तू द्यायचे वचन दिले असेल तर त्याला ती गोष्ट करू द्या. पण त्या माणसाने जे वचन दिले असेल तेच नेमके केले पाहिजे. ³*एखादी तरुण स्त्री असून तिच्या वडिलांच्या घरात रहात असेल आणि तिने परमेश्वराला खास वस्तू देयायचे वचन दिले असेल. ⁴*जर तिच्या वडिलांनी या वचनाबद्दल ऐकले आणि ते सहमत झाले तर त्या स्त्रीने वचनाप्रमाणे केले पाहिजे.

⁵पण जर तिच्या वडिलांनी वचनाबद्दल ऐकले आणि ते सहमत झाले नाहीत तर ती तिच्या वचनातून मुक्त होईल. तिने जे वचन दिले ते तिला पूर्ण करावे लगाणर नाही.

⁶*तिला तिच्या वडिलांनी तिला मना केले म्हणून परमेश्वर तिला माफ करील.

⁷तिच्या नवज्याने त्या वचनाबद्दल ऐकले आणि तो त्याच्याशी सहमत झाला तर त्या स्त्रीने वचनाची पूर्ती करील पाहिजे. ⁸पण जर नवज्याने वचनाबद्दल ऐकले

आणि तो सहमत झाला नाही तर तिला वचन पूर्ण करण्याची गरज नाही. तिच्या नवज्याने वचन मोडले-तिने जे सांगितले ते पूर्ण करण्याची त्याने परवानगी दिली नाही-म्हणून परमेश्वर तिला क्षमा करील.

⁹*विधवा किंवा घटस्फोटिता स्त्रीने परमेश्वराला वचन दिले असेल तर तिने वचनाप्रमाणे केले पाहिजे. ¹⁰लग्न झालेल्या स्त्रीने परमेश्वराला काही वचन दिले असेल.

¹¹तिच्या नवज्याने त्यावचनाबद्दल ऐकले आणि त्याची पूर्ती करण्याची त्याने तिला परवानगी दिली तर तिने त्याप्रमाणे केले पाहिजे. ¹²पण जर तिच्या नवज्याने वचनाबद्दल ऐकले आणि त्याने तिला त्याप्रमाणे करण्याची परवानगी दिली नाही तर तिने वचनाप्रमाणे वागण्याची गरज नाही. तिने काय वचन दिले होते त्याला महत्त्व नाही. तिच्या नवरा वचन मोडू शकतो. तिच्या नवज्याने वचन मोडले तर परमेश्वर तिला क्षमा करील. ¹³लग्न झालेल्या स्त्रीने परमेश्वराला काही वचन दिले असेल किंवा काही गोष्टी सोडण्याचे* वचन तिने दिले असेल किंवा तिने देवाला काही खास वचन दिले असेल. ¹⁴नवरा यापैकी कुठल्याही वचनाला मनाई करू शकतो. किंवा त्यापैकी कुठल्याही वचनाची पूर्ती करण्याची परवानगी तो देऊ शकतो. ¹⁵पण जर नवज्याने वचनाबद्दल ऐकले आणि त्याच्याबाबर त्याने बंदी आणली तर तिने दिलेले वचन मोडण्याला तो जबाबदार असेल.*”

¹⁶*परमेश्वराने मोशेला या आज्ञा दिल्या. या एक पुरुष आणि त्याची बायको यांच्याबद्दलच्या आज्ञा आणि बडील व बडीलांच्या घरी राहणारी मुलगी यांच्याबद्दलच्या या आज्ञा आहेत.

31 इमाएल मिद्यान्यांच्या विरुद्ध लढतात परमेश्वर मोशेशी बोलला. तो म्हणाला: ²*मी इमाएल लोकांना मिद्यान्यांचा सूड घ्यायला मदत करीन. मोशे, त त्यानंतर मरशील.*”

³तेव्हा मोशे लोकांशी बोलला. तो म्हणाला, “तुमच्यातल्या काहीची सैनिक म्हणून निवड करा. परमेश्वर त्यांचा उपयोग मिद्यान्याचा सूड घेण्यासाठी करील. ⁴इमाएलच्या प्रत्येक वंशातून 1000 लोक निवडा. ⁵म्हणजे इमाएलमधून 12,000 सैनिक होतील.”

⁶*मोशेने त्या 12,000 लोकांना लढाईवर पाठवले. त्याने त्याच्याबरोबर याजक एलाजारचा मुलगा फिनहास याला पाठवले. फिनहासने बरोबर पवित्र गोष्टी, रणशिंगे आणि तुताज्या घेतल्या. ⁷लोक परमेश्वराच्या आज्ञेप्रमाणे

काही गोष्टी सोडण्याचे शब्दश: तिच्या आत्मा विनम्र होईल समान्यत: याचा अर्थ शारीराल काहीही करून उदा. उपास करून कट्टविणे असा आहे.

तो ... असेल शब्दश: तो तिच्या अपराध वागवको.

तू त्यानंतर मरशील शब्दश: लोक तुड्यासाठी गोळा होतील.

मिद्यान्यांबरोबर लळले. त्यांनी सर्व मिद्यानी पुरुषांना मारले. ⁸त्यांनी जे लोक मारले त्यांत अवी, रेकेम, सूर, हूर व रेवा हे मिद्यानाचे राजे होते. त्यांनी बौरचा मुलाग बलामलांही तलवारीने मारले.

⁹इम्हाएल लोकांनी मिद्यानाच्या स्त्रियांना व मुलांना कैद करून नेले. त्यांनी त्यांच्या गायी, मेंद्या व इतर गोष्टीही नेल्या. ¹⁰त्यांनी त्यांची सर्व शहरे व खेडीही जाळी.

¹¹त्यांनी त्यांची सर्व माणसे, पशु घेतले आणि त्यांना ¹²मोशे, याजक एलाजार आणि इम्हाएलच्या इतर लोकांकडे आणले. त्यांनी युद्धात ज्या गोष्टी घेतल्या त्या सर्व इम्हाएलींच्या तलवार आणल्या. इम्हाएलच्या एक तल यार्देन नदीच्या खोऱ्यात मवाबमध्ये होता. हा तल यार्देन नदीच्या पूर्वला यरीहोपलीकडे होता. ¹³नंतर मोशे, याजक एलाजार आणि लोकांचे पुढारी सैनिकांना भेटण्यासाठी छावणीबाहेर गेले. ¹⁴मोशे सैनिकांच्या प्रमुखावर खूप रागावला. तो युद्धावरुन परतलेल्या 1000 सैनिकांच्या प्रमुखावर खूप रागावला. ¹⁵मोशे त्यांना म्हणाला, “तुम्ही ख्रियांना जिंवत का ठेवले? ¹⁶या ख्रिया इम्हाएलच्या पुरुषांसाठी वाईट आहेत. लोक परमेश्वरा पासून दूर जातील. बलामच्या वेळी झाले तसे होईल. परमेश्वराच्या लोकांना पुन्हा रोगराई येईल. ¹⁷आताच मिद्यानाच्या सर्व मुलांना ठार मारा आणि पुरुषावरोबर राहिले ल्या सर्व ख्रियांना मारून टाका. कुठल्याही पुरुषावरोबर लैंगिक संबंध असलेल्या सर्व ख्रियांना मारून टाका.

¹⁸आणि नंतर तुमच्या पैकी ज्यांनी दुसऱ्यांना मारले असेल त्यांनी सात दिवस तलवाचा बाहेर राहावे. ¹⁹तुम्ही प्रेताला केवळ हात जरी लावला असला तरीही तुम्ही बाहेर राहावे. तिसऱ्या दिवशी तुम्ही स्वतःला आणि तुमच्या कैद्यांना शुद्ध करा. हीच गोष्ट पुन्हा सातव्या दिवशीही करा.

²⁰तुम्ही तुमचे सर्व कपडे धुवा. लाकूड, लोकर आणि चामडे यांपासून बनवलेल्या वस्तू धुवा. तुम्ही शुद्ध झालेच पाहिजे.”

²¹नंतर याजक एलाजार सैनिकांनी बोलला. तो म्हणाला, “परमेश्वराने मोशेला सांगितले ते हे नियम आहेत. युद्धावरुन परत आलेल्या सैनिकांसाठी हे नियम आहेत. तुम्ही सोने, चांबी, तांबे, ²²⁻²³लोखंड, पत्रा किंवा सिसे अग्नीत टाकले पाहिजे. नंतर त्या वस्तू खास पाण्याने धुवाव्यात म्हणजे त्या शुद्ध होतील. जर काही वस्तू अग्नीत टाकता येत नसतील तर त्या तुम्ही तुमचे सर्व कपडे धुवा. नंतर तुम्ही शुद्ध व्हाल त्यांनंतर तुम्ही तलवार येके शकता.”

²⁵नंतर परमेश्वर मोशेला म्हणाला, ²⁶“सैनिकांनी जे कैदी, प्राणी आणि इतर गोष्टी युद्धावरुन आणल्या आहेत त्यांची मोजदाद एलाजार याजक, तू आणि नेत्यांनी करावी. ²⁷नंतर युद्धावर गेलेल्या सैनिकांत आणि इम्हाएलच्या इतर

लोकांत त्यांची वाटणी करा. ²⁸युद्धावर गेलेल्या सैनिकांच्या हिश्यातून काही भाग वेगळा करा. तो भाग परमेश्वराचा आहे. परमेश्वराचा 500 वस्तू 1 वस्तू असा भाग आहे. त्यात माणसे, गायी, गाढवे व मेंद्या यांचा समावेश आहे.

²⁹युद्धावरुन सैनिकांनी आणलेल्या लुटीचा त्यांच्यातला अर्धा भाग घ्या. नंतर त्या वस्तू याजक एलाजारला द्या. तो भाग परमेश्वराचा आहे. ³⁰नंतर लोकांच्या अर्धा भागातील प्रत्येक 50 वस्तू मधील एक वस्तू घ्या. त्यात माणसे, गायी, गाढवे, बकऱ्या व इतर प्राणी यांचा समावेश आहे. तो भाग लेवी लोकांना द्या. कारण लेवी लोक परमेश्वराच्या पवित्र निवास मंडपाची काळजी घेऊता.”

³¹म्हणून मोशे आणि एलाजारने परमेश्वराने मोशेला दिलेल्या आज्ञेप्रमाणे केले. ³²सैनिकांनी 675000 बकऱ्या, ³³72000 गायी, ³⁴81,000 गाढवे ³⁵आणि 32000 ख्रियां आणल्या. (यांत कोणत्याही पुरुषावरोबर लैंगिक संबंध न आलेल्या ख्रियांचाच फक्त समावेश आहे) ³⁶युद्धावर गेलेल्या सैनिकांना 337500 मेंद्या मिळाल्या.

³⁷त्यांनी 675 मेंद्या परमेश्वराला दिल्या. ³⁸सैनिकांना 36,000 गायी मिळाल्या. त्यांतील 72 गायी त्यांनी परमेश्वराला दिल्या. ³⁹सैनिकांना 30,500 गाढवे मिळाली. त्यांतील 61 गाढवें त्यांनी परमेश्वराला दिले. ⁴⁰सैनिकांना 16,000 स्त्रीया मिळाल्या. त्यांपैकी 32 त्यांनी स्त्रीया परमेश्वराला दिल्या. ⁴¹मोशेने परमेश्वराच्या या सर्व भेटी त्याच्या आज्ञेनुसार याजक एलाजारला दिल्या.

⁴²नंतर मोशेने लोकांतल्या हिश्याच्या अर्धा भागाची मोजणी केली. हा युद्धावर गेलेल्या सैनिकांकडून मोशेने घेतलेला अर्धा भाग होता. ⁴³लोकांना 337,500 मेंद्या, ⁴⁴36,000 गायी, ⁴⁵गाढवे 30,500 ⁴⁶आणि 16,000 ख्रिया मिळाल्या. ⁴⁷प्रत्येक 50 वस्तूमागे मोशेने एक वस्तू परमेश्वरासाठी घेतली. त्यांत पशु आणि माणसे याचा समावेश होता. नंतर त्याने या वस्तू लैवीना दिल्या. कारण त्यांनी परमेश्वराच्या पवित्र निवास मंडपाची काळजी घेतली.

⁴⁸नंतर सैनिकांने पुढारी (1000 सैनिकांचे व 100 सैनिकांचे पुढारी) मोशेकडे आले. ⁴⁹त्यांनी मोशेला सांगितले, “आम्ही तुझ्या सेवकांनी आमचे सैनिक मोजले. आम्ही एकही सैनिक सोडला नाही.

⁵⁰म्हणून आम्ही प्रत्येक सैनिकांकडून परमेश्वराची भेट आणत आहेत. आम्ही सोन्याच्या वस्तू आणत आहेत—बाजूबंद, बांगड्या, आंगड्या, कुड्या आणि हार. आम्हाला शुद्ध करण्यासाठी या परमेश्वराच्या भेटी आहेत.”

⁵¹मोशेने सोन्याच्या सर्व वस्तू घेतल्या आणि त्या याजक एलाजारला दिल्या. ⁵²हजार आणि शंभर सैनिकावरच्या प्रमुखांनी जे सोने परमेश्वरला दिले त्याचे वजन 420 पॉड * होते. ⁵³सैनिकांनी त्यांना युद्धात मिळालेल्या इतर वस्तू स्वतःजवळ ठेवल्या.

⁵⁴मोशे आणि एलाजार यांनी हजार आणि शंभर सैनिकांवरच्या प्रमुखांकडून सोने घेतले. नंतर त्यांनी ते सोने दर्शन मंडपात ठेवले. ही भेट म्हणजे इम्प्राएल लोकांनी परमेश्वराला आठवणी खातर दिलेली भेट होती.

32 रुजुबेन आणि गाद या घराण्यांकडे खूप गायी होत्या. त्यांनी याजेर व गिलाव येथील जमिनी पाहिल्या. ही जमीन आपल्या गायींसाठी चांगली आहे असे त्यांना वाटले.² म्हणून रुजुबेन व गाद यांच्या घराण्यातील लोक मोशेकडे आले. ते मोशे, याजक एलाजार आणि लोकांचे पुढारी यांच्याशी बोलले. ³⁻⁴ते म्हणाले, “आम्ही तुमचे गुलाम आहोत. आमच्याकडे खूप गायी आहेत आणि इम्प्राएलच्या लोकांसाठी देवाने जी जमीन जिंकली ती खूप चांगली आहे. या जमिनीत अटारोथ, दीबोन, याजेर, निप्रा, हेशबोन, एलाले, सबाम, नबो व बौन यांच्या आसपास असलेल्या प्रदेशाचा समावेश होतो. ⁵जर तुम्हाला योग्य वाट असेल तर तो प्रदेश आम्हाला देण्यात यावा असे आम्हाला वाटते. आम्हाला यार्देन नदीच्या पलिकडे नेज नका.”

“रुजुबेन आणि गादच्या घराण्यातील लोकांना मोशे म्हणाला, “स्वतः इथे राहून तुम्ही तुमच्या भावाना लढायला पाठवाल का? ⁷तुम्ही इम्प्राएल लोकांना का निरुत्साहित करीत आहात? तुम्ही त्यांना नदी पार करण्याच्या इच्छेपासून परावृत्त करल आणि परमेश्वराने त्यांना दिलेली जमीन तुम्ही घ्याल. ⁸तुमच्या वाडविडलांनी हीच गोष्ट माझ्याबाबतीत केली होती. कांदेस-बर्णाला मी काही हेरांना जमीन बघण्यासाठी पाठवले. ⁹ते लोक अष्कोले खोन्यार्पत गेले. त्यांनी जमीन बघितली आणि त्या लोकांनी इम्प्राएल लोकांना परमेश्वराने दिलेल्या प्रदेशात जाण्याच्या इच्छेपासून परावृत्त केले. ¹⁰परमेश्वर त्या लोकांवर खूप रागावला. परमेश्वराने ही शपथ घेतली: ¹¹मिसर देशातून आलेल्या 20 वर्षांवरील कुठल्याही माणसाला हा प्रदेश बघू दिला जाणार नाही. मी अब्राहाम, इस्हाक व याकोब यांना वचन दिले होते. त्याना मी ही जमीन द्यायचे कबूल केले होते. परंतु त्यांनी मला मनापासून अनुसरले नाही. म्हणून त्यांना हा प्रदेश मिळाणार नाही. ¹²फक्त युफ्नेचा मुलगा कालेब आणि नूनाचा मुलगा यहोशावा हे मनापासून परमेश्वराला अनुसरले.”

¹³“परमेश्वर इम्प्राएल लोकांवर खूप रागावला होता. म्हणून परमेश्वराने त्यांना 40 वर्षे वाळवंटात ठेवले. ज्या लोकांनी परमेश्वराविरुद्ध पाप केले त्या लोकांना परमेश्वराने मरण येहीप्रत तिथे ठेवले. ¹⁴आणि आता तुमच्या वाडविडलांनी जी गोष्ट केली तीच तुम्ही करीत आहात. पायांनो, परमेश्वराने त्याच्या लोकांवर आणखी रागवावे अशी तुम्ही इच्छा आहे का? ¹⁵जर तुम्ही

परमेश्वराची भक्ति करायचे सोडले तर परमेश्वर इम्प्राएल लोकांना अधिक काळ वाळवंटात ठेवील आणि नंतर तुम्ही त्या सर्व लोकांचा नाश कराल.”

¹⁶पण रुजुबेनच्या आणि गादच्या घराण्यातील लोक मोशेकडे गेले. ते म्हणाले, “आम्ही या जागेवर आमच्या मुलंसाठी शहरे आणि आमच्या जनावरंसाठी गोठे उभारू.

¹⁷त्यामुळे आमची मुले या ठिकाणी राहणाऱ्याच्या इतर लोकांपासून सुरक्षित राहतील. पण आम्ही इम्प्राएलच्या इतर लोकांना मदत करण्यासाठी आनंदाने येऊ. आम्ही त्यांना त्यांच्या प्रदेशात आण. ¹⁸इम्प्राएलमध्येत्या प्रत्येकाने त्याच्या वाव्याची जमीन घेतल्याशिवाय आम्ही परत येणार नाही.

¹⁹यार्देन नदीच्या पश्चिमेकडी कुठलीही जमीन आम्ही घेणार नाही. आमच्या वाव्याची जमीन यार्देन नदीच्या पर्वेला आहे.”

²⁰तेह्वा मोशे त्यांना म्हणाला, “जर तुम्ही या सर्व गोष्टी केल्या तर हा प्रदेश तुमचा होईल. परंतु तुमच्या सैनिकांनी परमेश्वरासमोर लढाईत उत्तरले पाहिजे. ²¹तुमच्या सैन्याने यार्देन नदी पार करून शत्रु सैन्याला या प्रदेशातून हाकलले पाहीजे. ²²सगळा प्रदेश घेण्यासाठी परमेश्वराने आपल्याला मदत केली की तुम्ही घरी जाऊ शकता. नंतर परमेश्वराला आणि इम्प्राएलला तुम्ही पापी आहत असे वाटार नाही. नंतर परमेश्वर तुम्हाला ही जमीन देईल. ²³पण जर तुम्ही या गोष्टी केल्या नाहीत तर तुम्ही परमेश्वराविरुद्ध पाप कराल आणि तुमच्या पापाबद्दल तुम्हाला शासन होईल याची खात्री बाळागा. ²⁴तुमच्या मुलंसाठी शहरे बसवा आणि जनावरंसाठी गोठे बाधा. पण तुम्ही वचन विल्याप्रमाणे सरे काही करा.”

²⁵नंतर रुजुबेन आणि गादच्या कुटुंबातील लोक मोशेला म्हणाले, “आम्ही तुझे नोकर आहोत. तू आमचा मालक आहेस म्हणून तू जे सांगतोस ते आम्ही करु. ²⁶आमच्या बायका, मुले आणि आमची सर्व जनावरे गिलाद शाहरात राहतील. ²⁷पण आम्ही, तुझे नोकर यार्देन नदी पार करु. आम्ही परमेश्वरापुढे लढाईस जाऊ, जसे आमचा धनी संगत आहे.”

²⁸याप्रमाणे त्यांनी वचन दिले, ते मोशे, याजक एलाजार, नूनाचा मुलगा यहोशावा आणि इम्प्राएलचे सर्व कुटुंबप्रमुख या सर्वांनी ते ऐकले. ²⁹मोशे त्यांना म्हणाला, “गाद आणि रुजुबेनचे लोक यार्देन नदी पार करतील. ते लढाईत परमेश्वराच्या पुढे चालतील. ते तुम्हाला प्रदेश जिकायला मदत करतील आणि तुम्ही गिलादचा प्रदेश त्यांच्या वाटेचा भाग म्हणून द्याल. ³⁰पण ते तुमच्या सैन्यावरोबर जाण्यात अपव्यापी ठरले तर कनानमध्ये तुमच्यामध्ये त्यांना जमीन मिळेल.”

³¹गाद आणि रुजुबेनच्या लोकांनी उत्तर दिले, “आम्ही परमेश्वराच्या आज्ञेप्रमाणे सर्वकाही करण्याचे वचन देऊ. ³²आम्ही यार्देन नदी पार करु आणि लढाईत परमेश्वरापुढे

कनानच्या प्रदेशात जाऊ. आमच्या देशाचा प्रदेश यार्देन नदीच्या पूर्वका आहे.”

³³तेव्हा मोशेने ती जमीन गादच्या, रुजबेनच्या लोकांना आणि मनशेशेच्या कुटुंबातील अर्धां लोकांना दिली. (मनशेशेच्या सोसेफचा मुलगा होता.) त्या प्रदेशात अमोळ्याचा राजा सीहोन आणि वाशानाचा राजा ओग यांच्या राज्याचा त्या भूमीत समावेश होता. त्यात आजुवाजूच्या प्रदेशातील शहरे होती.

³⁴गादच्या लोकांनी दीवोन, अटारोथ, अरोएर. ³⁵अटारोथ-शोफान, याजेर, यागवहा, ³⁶वेथनिमा आणि बेथ-हारान ही शहरे वसवली. त्यांनी शहराखोक्ती तटवंदी उभारली आणि त्यांच्या जनावरांसाठी गोठे बांधले.

³⁷रुजबेनच्या लोकांनी हेशवोन, एलाले, किर्याथाईम. ³⁸न्वो व बाल-मौन आणि सिबमाह ही शहरे वसवली. त्यांनी पुहा वसवलेल्या शहरांना जुनीच नावे दिली. पण नेबो आणि बाल-मोनचे नाव त्यांनी बदलले.

³⁹माखीरच्या कुटुंबातील लोक गिलादला गेले (माखीर मनशेशेचा मुलगा होता.) त्यांनी त्या शहराचा पराभव केला. तेथे राहणाऱ्या आमोरी लोकांचा त्यांनी पराभव केला. ⁴⁰मोशेने गिलाद मनशेशेच्या कुटुंबातील माखीरला दिले, म्हणून त्याचे कुटुंब तेथे राहिले. ⁴¹मनशेशेच्या कुटुंबातील वाईर याने छोड्या शहरांचा पराभव केला. नंतर त्याने त्यांना याईरची शहरे असे म्हटले.

⁴²नोबहने कनाथ व त्याच्या असपासच्या छोड्या शहरांचा पराभव केला. नंतर त्याने त्या जागेला आपले नाव दिले.

इम्हाएलचा मिसरपासूनचा प्रवास

33मोशे आणि अहरोन यांनी इम्हाएल लोकांना मिसरामधून लहान लहान टोळ्यांनी बाहेर काढले, त्यांनी ज्या ज्या देशांतून प्रवास केला ते या प्रमाणे: ²त्यांनी जेथे जेथे प्रवास केला त्याबद्दल मोशेने लिहिले आहे. परमेश्वराला जे हवे होते तेच मोशेने लिहिले. ते ज्या ठिकाणी गेले ती ठिकाणे आणि तेथून ते कधी गेले त्या वेळा या प्रमाणे:

³पहिल्या महिन्याच्या पंधराच्या दिवशी त्यांनी रामसेस सोडले, वल्हांडाणाच्या दुसऱ्या दिवशी इम्हाएलचे लोक विजयोत्सवत हात वर करून बाहेर पडले. मिसर देशाच्या सगळ्या लोकांनी त्यांना पाहिले. ⁴मिसर देशाचे लोक परमेश्वराने मारलेल्या लोकांचे दफन करीत होते. ते त्याच्या पहिल्या मुलांचे दफन करीत होते. परमेश्वराने मिसर देशाच्या देवतांना कडक शासन केले.

⁵इम्हाएल लोकांनी रामसेस सोडले आणि ते सुक्कोथला गेले. ⁶ते सुक्कोथलून एथामला गेले. लोकांनी तेथे वाळवंटाच्या काठावर तंबू ठोकले. ⁷त्यांनी एथाम सोडले आणि ते पीहीरोथला गेले. ते बाल-सफोन जवळ होते. लोकांनी मिगदोलसम्मेर तंबू ठोकले.

⁸लोकांनी पीहीरोथ सोडले आणि ते समुद्रामधून चालत गेले, ते वाळवंटाकडे गेले. नंतर ते तीन दिवस वाळवंटातून चालत होते. लोकांनी मारा येथे तळ दिला.

⁹लोकांनी मारा सोडले व ते एलिमला जाऊन राहिले. तिथे 12 पाण्याचे झारे होते आणि 70 खंजुराची झाडे होती. ¹⁰लोकांनी एलिम सोडले व त्यांनी तांबड्या समुद्राजवळ तंबू ठोकले.

¹¹त्यांनी तांबडा समुद्र सोडला आणि त्यीन वाळवंटात तळ दिला.

¹²त्यीन वाळवंट सोडून ते दफकाळा आले.

¹³लोकांनी दफका सोडले व ते आलूश येथे राहिले.

¹⁴लोकांनी आलूश सोडले व रफिदिमला तळ दिला. त्या जारी पिण्यासाठी पाणी नव्हते.

¹⁵लोकांनी रफिदिम सोडले व त्यांनी सीनाय वाळवंटात तळ दिला.

¹⁶त्यांनी सीनाय वाळवंट सोडले व किंब्रोथ-हत्तवा येथे तळ दिला.

¹⁷किंब्रोथ-हत्तवा येथन ते हसेरोथला राहिले.

¹⁸हसेरोथ येथून त्यांनी रिथमाला तंबू ठोकले.

¹⁹रिथमा सोडून ते रिम्मोन-पेरेसला आले.

²⁰रिम्मोन-पेरेस सोडल्यावर त्यांनी लिब्नाला तळ दिला.

²¹लोकांनी लिब्ना सोडले व रिस्सा येथे तळ दिला.

²²रिस्सा सोडून ते कहेलाथा येथे तळ दिला.

²³लोकांनी कहेलाथा सोडले व त्यांनी शेफेर पर्वतावर तंबू ठोकले.

²⁴शेफेर पर्वत सोडून लोक हरावत आले.

²⁵लोकांनी हरावा सोडले व मकहेलोथ येथे तळ दिला.

²⁶मकहेलोथ सोडून ते तहथाला आले.

²⁷लोकांनी तहथा सोडले व ते तारहला आले.

²⁸तारह सोडून त्यांनी मिथकाला तळ दिला.

²⁹लोकांनी मिथका सोडले व हशमोना येथे तंबू ठोकले.

³⁰हशमोना सोडून ते मोसेरोथला आले.

³¹त्यांनी मोसेरोथ सोडले व बनेयाकानला तळ दिला.

³²बनेयाकान सोडून ते होर-हागिंदागला आले.

³³होर-हागिंदाग सोडून त्यांनी याटबाथाला तंबू ठोकले.

³⁴याटबाथा येथून ते अब्रोनाला आले.

³⁵अब्रोनाहन त्यांनी एसयोन-गेवेर येथे तळ दिला.

³⁶लोकांनी एसयोन-गेवेर सोडले व त्यांनी त्यीन वाळवंटात काढेश येथे तंबू ठोकले.

³⁷लोकांनी काढेश सोडले व त्यांनी होरला तंबू ठोकले.

अद्येम देशाच्या सीमेवरील हा एक पर्वत होता. ³⁸याजक अहरोनने परमेश्वराची आज्ञा पाळ्याची व तो होर पर्वतावर गेला. अहरोन त्याजगी मरण पावला. हा इम्हाएल लोकांनी मिसर देश सोडल्याचा चाळीसाच्या वर्षांच्या पाचव्या महिन्याचा पहिला दिवस होता.

³⁹अहरोन होर पर्वतावर मेला तेव्हा तो 123 वर्षांचा होता.

⁴⁰कनान देशातील नेगव जवळ अराद शहर होते. अर्द येथे असलेल्या कनानी राजाने इम्माएलचे लोक येत असल्याबद्दल ऐकले. ⁴¹लोकांनी होर पर्वत सोडला व सलमोनाला तंबू ठोकले.

⁴²त्यांनी सलमोना सोडले व ते पुनोनला आले.

⁴³पुनोन सोडून त्यांनी ओबोथला तळ दिला.

⁴⁴लोकांनी ओबोथ सोडले व ते इये-अबारिमला आले. हे मवाब देशाच्या सीमेवर होते.

⁴⁵मग ईयीमाहून (इये-अबारिम) ते दीबोन-गादला आले.

⁴⁶लोकांनी दीबोन-गाद सोडले व अलमोन-दिबलाथाईमला आले.

⁴⁷अल मोन-दिलाथाईमहून त्यांनी नबोजवळच्या अबारीम पर्वतावर तंबू ठोकले.

⁴⁸लोकांनी अबारीम पर्वत सोडला व ते यार्देन खोज्यातल्या मवाब येथे आले. हे यरीहोच्या समोर यार्देन नदीजवळ होते. ⁴⁹त्यांनी यार्देन नदीच्या यार्देन खोज्यात तंबू ठोकले. त्यांचे तंबू बेथ-यारीमोथापासून अकाशीयाच्या शेतार्पयंत होते.

⁵⁰त्या ठिकाणी परमेश्वर मोशेशी बोलला. तो म्हणाला, ⁵¹“इम्माएल लोकांशी बोल. त्यांना या गोट्यी सांग: तुम्ही यार्देन नदी पार कराल. तुम्ही कनान देशात जाल. ⁵²तिथे जे लोक तुम्हाला आढळतील त्यांच्यापासून तुम्ही तो प्रदेश घ्याल. तेव्हा तुम्ही त्यांच्या कोरीव पूतळ्याचा आणि मूर्तीचा नाश करा. त्यांच्या उंचावरच्या पुंजेच्या ठिकाणांचा नाश करा. ⁵³तुम्ही तो प्रदेश घ्या आणि तिथेच रहा. कराण मी हा प्रदेश तुम्हाला देत आहे. तो तुमच्या कुटुंबाचा होईल. ⁵⁴तुमच्यातील प्रत्येक कुळाला जमिनीचा काही भाग मिळेल. तुम्ही चिठुया टाकून कोणाला कुठली जमीन मिळेते ते ठरवाल. मोर्या कुळाला जमिनीचा मोठा भाग मिळेल. लहान कुळाला लहान भाग मिळेल. चिड्यां कुठल्या कुळाला कुठली जमीन मिळाली ते कळेल. प्रत्येक कुळाला त्याचा स्वतःचा जमिनीचा तुकडा मिळेल.

⁵⁵तुम्ही त्या लोकांना जबरदस्तीने बाहेर काढा. जर तुम्ही त्यांना तिथेच राहू दिले तर ते तुमच्यावर अनेक संकटे आणतील. ते तुमच्या डोऱ्यातील कुसळासारखे आणि शरीरातल्या काळायापारखे बोचतील. तुम्ही ज्या देशात रहाल त्या देशात ते अनेक संकटे आणतील. ⁵⁶मी तुमच्याबाबत काय करणार आहे ते मी तुम्हाला दाखवले आहे. आणि जर तुम्ही त्यांना त्या देशात राहू दिले तर मी ते सर्व तुमच्याबाबतीत करीन.”

कनानच्या सीमा

34 परमेश्वर मोशेशी बोलला. तो म्हणाला, ²“इम्माएल लोकांना ही आज्ञा दे: तुम्ही कनान देशात येत आहात. तुम्ही त्या देशाचा पराभव करा. तुम्ही सर्व कनान

देश घ्या. ³दक्षिणे कडे अदोमजवळच्या त्सीन वाळवंटाचा काही भाग तुम्हाला मिळेल. तुमची दक्षिणेकडची सीमा मृत समुद्राच्या दक्षिण टोकापासून सुरु होईल. ⁴तेथून अक्रब्यीम चढावाचे दक्षिण टोक पार करून ती त्सीन वाळवंटातून कादेश-बण्याला जाईल. आणि नंतर हसर-अद्दार पर्यंत जाऊन असमोनाला पोहोचेल. ⁵असमोन्हून ती मिसर देशाच्या नदीपर्यंत जाईल आणि भूमध्यसमुद्रात तिची समाप्ती होईल. ⁶तुमची पश्यिंगेकडची सीमा म्हणजे भूमध्य समुद्र(महासुमद). ⁷तुमची उत्तरेकडची सीमा भूमध्यसमुद्रात सुरु होईल व होर पर्वताकडे जाईल (ले बानान मध्ये). ⁸होर पर्वतावरून ती लेबो-हमासला जाईल व तेथून सदादला. ⁹नंतर ती सीमा जिप्रोनला जाईल व हसर-एनानला ती संपेल. तेव्हा ती तुमची उत्तर सीमा. ¹⁰तुमची पूर्व सीमा एनाजवळ सुरु होईल व ती शाकामपर्यंत जाईल. ¹¹शफामपासून ती अर्ईनच्या पूर्वेकडे रिभ्लाला जाईल. ती सीमा गालीली तलावाजवळच्या पर्वताच्या रांगांपर्यंत जाईल. ¹²आणि नंतर ती यार्देन नदीच्या काठाने जाऊन मृतसमुद्रात तिची समाप्ती होईल. तुझ्या देशाच्या या सीमा आहेत.”

¹³तेव्हा मोशेने इम्माएल लोकांना या आज्ञा दिल्या, “तुम्हाला हा प्रदेश मिळेल. तुम्ही नजु कुळात आणि मनशेच्या अर्ध्या कुळात जमिनीची विभागणी करण्यासाठी चिठुया टाकाल. ¹⁴रुज्बेन आणि गादची कुळे आणि मनशेच्या अर्ध्या कुळांनी आर्धीच त्यांची जमीन घेतली आहे. ¹⁵त्या अदीच कुळांनी यरीहोजवळ यार्देन नदीच्या पर्वेकडची जगा घेतली आहे.”

¹⁶नंतर परमेश्वर मोशेशी बोलला. तो म्हणाला, ¹⁷“जमिनीची विभागणी करण्यासाठी तुला या माणसांची मदत होईल: याजक एलाजार आणि नूनाचा मुलगा योंशेवा. ¹⁸आणि सर्व कुळांचे प्रमुख. प्रत्येक कुळाचा एक प्रमुख असेल. ते लोक जमिनीची विभागणी करतील. ¹⁹प्रमुखांची ही नावे आहेत:

- युहुदाच्या वंशातला यफुन्नेचा मुलगा कालेब.
- ²⁰ शिमोनेच्या कुटुंबातील अम्मीहुदाचा मुलगा शमुवेल.
- ²¹ बन्यामिनच्या कुटुंबातील किसलोनच्या मुलगा अलीदाव.
- ²² दानी कुटुंबातील यागलीचा मुलगा बुककी.
- ²³ योसेफच्या वंशातील मनशेच्या कुटुंबातील एकोदचा मुलगा हन्नीएल.
- ²⁴ एफ्राईम कुटुंबातील शिफटानचा मुलगा कमुवेल.
- ²⁵ जबुलून वशातील पर्नाकचा मुलगा अलीसाफान.
- ²⁶ इस्साबार वंशातील शलोमीचा मुलगा पलटीवेल.
- ²⁷ आशेशी वंशातील शलोमीचा मुलगा अहीहूद.
- ²⁸ आणि नफताली वंशातील अम्मीहुदाचा मुलगा पदवाहेल.”

²⁹परमेश्वराने कनानच्या भूमीची इम्राएल लोकांमध्ये वाटणी करण्यासाठी या माणसांची निवड केली.

लेवींची शहरे

35 परमेश्वर मोशेशी बोलला. हे मवाबमधील यार्दनच्या खोज्यात यरीहोसमोर यार्दन नदीजवळ घडले. परमेश्वर म्हणाला, ²⁴“इम्राएल लोकांना सांग की त्यांनी त्याच्या भागातील काही शहरे लेवी लोकांना दिली पाहिजेत. इम्राएल लोकांनी काही शहरे आणि त्याच्या आजूबाजूची कुरणे लेवी लोकांना दिली पाहिजेत. ³लेवी लोक त्या शहरात राहू शकतील आणि लेवी लोकांच्या गायी आणि इतर जनावरे शहराभोवतालच्या कुरणात चरु शकतील.

⁴तुम्ही तुमच्या प्रदेशातील किती भाग लेवी लोकांना देणार? ⁵शहरांच्या टटबंदीपासून 1500 फूट भाग लेवी लोकांच्या मालकीचा असेल. 3000 फूट पूर्वेला आणि 3000 हात दक्षिणेला, 3000 हात पश्चिमेला आणि 3000 हात उत्तरे पर्यंतची जागा लेवींना मिळेल. (शहर या सर्व प्रदेशाच्या मध्यभागी असेल) ⁶त्यापैकी सहा शहरे शरणपुरे असतील. जर एखाद्या माणसाने चुकून कुणाला मारले तर तो माणस संरक्षणासाठी त्या शहरात जाऊ शकतो. त्या सहा शहरांवरीज आणखी 42 शहरे तुम्ही लेवींना द्या. ⁷म्हणजे तुम्ही एकूण 48 शहरे लेवींना द्या. त्या शहराभोवतालची जमीनही तुम्ही लेवींना द्या. ⁸इम्राएलच्या मोर्क्या कुटुंबांना जमिनीचे मोठे तुकडे मिळतील आणि लहान कुळांना लहान तुकडे मिळतील. म्हणून मोठी कुळे जास्त शहरे आणि लहान कुळे थोडी शहरे लेवींना देतील.”

⁹नंतर परमेश्वर मोशेशी बोलला. तो म्हणाला, ¹⁰“लोकांना या गोष्टी सांग: तुम्ही लोक यार्दन नदी पार करून कनानच्या प्रदेशात जाल. ¹¹तेव्हा तुम्ही शरणपुरे निवडा. जर एखाद्या ने चुकून कुणाला ठार मारले तर तो संरक्षणासाठी त्यापैकी एखाद्या शहरात जाऊ शकतो. ¹²तेथे तो माणस बदला घेणाऱ्या मृत माणसाच्या कुटुंबांयांपासून सुरक्षित राहू शकतो. त्या माणसाचा कोर्टांत न्याय होईपर्यंत तो तेथे सुरक्षित राहू शकतो.

¹³अशी 6 संरक्षक शहरे असतील. ¹⁴यापैकी तीन शहरे यार्दन नदीच्या पर्वेला असतील आणि तीन शहरे कनानच्या प्रदेशात यादेन नदीच्या पश्चिमेला असतील. ¹⁵ही शहरे इम्राएलच्या नागरिकांसाठी, परदेशी नागरिकांसाठी आणि प्रवाशांसाठी शरणपुरे असतील. यांच्यापैकी कुणीही चुकून कुणाला ठार मारले तर ते संरक्षणासाठी या शहरात जाऊ शकतात.

¹⁶जर एखादा माणस कुणाला मारण्यासाठी लोखंडी शस्त्राचा उपयोग करत असेल तर त्याने मेले पाहिजे. ¹⁷आणि जर एखाद्याने दगड घेऊन कुणाला मारले तर त्यानेसुद्धा मेले पाहिजे. (पण त्या दगडाचा आकार एखाद्याला

मारण्यासाठी वापरण्यात येणाऱ्या दगडाएवढा असला पाहिजे.) ¹⁸आणि जर एखादा माणस कुणाला मारण्यासाठी लाकडाच्या तुकऱ्याचा उपयोग करते असेल तर तो माणस सुद्धा मेला पाहिजे. (हा लाकडाचा तुकडा म्हणजे सामान्यतः कोणाला तरी मारण्यासाठी उपयोगत आणतात तसे लाकडाचे शस्त्र असले पाहिजे.) ¹⁹मेलेल्या माणसाच्या कुटुंबातील कुणीही त्या खुन्याचा पाठलाग करून त्याला ठार मारू शकतो.

²⁰⁻²¹“माणस एखाद्याला हाताने मारून सुद्धा ठार मारू शकतो. किंवा एखाद्याला डकळून देऊन सुद्धा ठार मारू शकतो, किंवा कुणाला काही फेकून मारून सुद्धा त्याला ठार करू शकतो. जर कुणी ते हेतूपूर्वक द्वेषबुद्धीने केले असेल तर तो खुनी ठरतो. त्या माणसाला ठार मारलेच पाहिजे. मेलेल्या माणसाच्या कुटुंबातील कुणीही त्या खुन्याचा पाठलाग करून त्याला मारू शकतो.

²²“एखादा माणस अपघाताने दुसऱ्याला मारू शकेल. मेलेल्या माणसाचा त्याने द्वेष केला नाही—त्याला त्याने चुकून मारले असेल. किंवा त्याने एखादी वस्तू चुकून फेकली असेल आणि ती चुकून एखाद्याला लागून तो मेला—तर त्याने ते विचारपूर्वक केले असे नाही. ²³किंवा एखाद्या माणसाने दगड फेकला आणि तो त्याला न विस्तलेल्या माणसाला लागला वा तो मेला तर त्या माणसाने योजनापूर्वक मारले असे नाही. तो माणस मेलेल्या माणसाचा द्वेष करत नव्हता. तो केवळ योगायोगाने मेला. ²⁴जर असे घडले तर काय करायचे ते समाजाने ठरवायचे. मेलेल्या माणसाच्या कुटुंबातील एखादा माणस त्याला मारू शकतो की नाही ते लोक न्यायालयाने ठरवायचे. ²⁵जर लोकांनी खुन्याचे त्या कुटुंबापासून रक्षण करायचे असे ठरवले तर समाजाने खुन्याला संरक्षक शहरात परत न्यावे आणि जोपर्यंत मुख्य याजक मरत नाही तोपर्यंत खुन्याने तिथेच रहावे.

²⁶⁻²⁷“त्या माणसाने संरक्षक शहराच्या बाहेर जायचे नाही. जर त्याने त्या सीमा ओलांडल्या आणि मृत माणसाच्या कुटुंबाने त्याला पकडले आणि मारले तर त्या कुटुंबातील तो माणस खुनाचा अपराधी ठराण नाही. ²⁸एखाद्या माणसाने चुकून कोणाला मारले असेल तर त्याने मुख्य याजक मरेपैकी शरणपुरातच राहिले पाहिजे. मुख्य याजक मेल्यानंतर तो माणस त्याच्या स्वतःच्या प्रदेशात जाऊ शकतो.

²⁹तुम्हा लोकांच्या सर्व शहरांमध्ये हाव नियम सदैव लाग राहील.

³⁰“मारणाऱ्याला मरणाची शिक्षा जर साक्षीदार असेल तर तरच दिली जाईल. जर एकच साक्षीदार असेल तर कोणालाही मरणाची शिक्षा दिली जाणार नाही.

³¹जर एखादा माणस खुनी असेल तर त्याला मारलेच पाहिजे. पैसे घेऊन त्याची शिक्षा बदलून कका. त्या खुन्याला मारलेच पाहिजे.

³²“जर एखाद्याने कुणाला मारले आणि तो संरक्षक शहरात पळून गेला तर घरी जाण्यासाठी त्याच्याकडून पैसे घेऊ नका. मुख्य याजक मरेपर्यंत त्याने शरणपुरातच राहिले पाहिजे.

³³“तुमच्या प्रदेशाला निष्पाप रक्ताने भ्रष्ट करु नका जर एखाद्याने कुणाचा खून केला तर त्या अपराधासाठी असलेली एकमेव शिक्षा म्हणजे त्या खुन्याला ठार मारणे. त्याशिवाय त्याप्रदेशाची त्या अपराधापासून सुटका होऊच शकत नाही. ³⁴मी परमेश्वर आहे. मी तुमच्या देशांत इम्राएल लोकांबरोबर राहीन. मी तिथे राहणार आहे. म्हणून ती जागा निष्पाप लोकांच्या रक्ताने अशुद्ध करू नका.”

सलाफहादच्या मुर्लींची जमीन

36 मनशे योसेफच्या मुलगा होता. माखिर मनशेचा मुलगा होता. गिलाद माखिरचा मुलगा होता. गिलादच्या कुटुंबातील प्रमुख लोक मोरेशी व इम्राएलच्या कुटुंबातील प्रमुखांशी बोलायला गेले. ²ते म्हणाले, “परमेश्वराने आम्हाला चिक्का टाकून आमची जमीन घेण्याची आज्ञा केली आहे. आणि परमेश्वराने सलाफहादची जमीन त्याच्या मुर्लीना द्यावची आज्ञा केली आहे. सलाफहाद आमचा भाऊ होता. ³कदाचित दुसऱ्या कुटुंबातील एखादा माणूस सलाफहादच्या एका मुर्लीशी लग्न करील तर ती जमीन आमच्या कुटुंबातून जाईल. ती जमीन त्या दुसऱ्या कुटुंबाकडे जाईल का? चिक्का टाकून मिळालेली आमची जमीन आम्हाला दुरावणार

का? ⁴लोक त्यांची जमीन विकतील सुद्धा. पण पन्नासव्या वर्षात सर्व जमीन ज्या कुटुंबाची होती त्या कुटुंबाला परत केली जाते त्यावेळी सलाफहादची जमीन कोणाला मिळेल? ती जमीन आमच्या कुटुंबाकडून काळामवीच जाईल का?”

⁵मोशेने इम्राएल लोकांना ही आज्ञा केली: ही परमेश्वराची आज्ञा होती, “योसेफच्या कुटुंबातील ह्या लोकांचे म्हणणे बरोबर आहे. सलाफहादच्या मुर्लींसाठी परमेश्वराची ही आज्ञा आहे: “जर तुम्हाला कोणाशी लग्न करायचे असेल तर तुम्ही तुमच्या कुलातील कोणाशी तरी लग्न करा. ⁷यामुळे इम्राएल लोकांमध्ये जमीन एका कुलाकडून दुसऱ्या कुलाकडे जाणार नाही. आणि प्रत्येक इम्राएली माणसाला त्याच्या पूर्वजांकडून मिळालेली जमीन ठेवता येईल. ⁸आणि जर एखादा, स्त्रीला तिच्या वडिलांकडून जमीन मिळाली तर तिने तिच्या कुलातील एखाद्याशीच लग्न केले पाहिजे. यामुळे प्रत्येकला पूर्वजांकडून मिळालेली जमीन ठेवता येईल. ⁹तेव्हा इम्राएल लोकांमध्ये जमीन एक कुलाकडून दुसऱ्या कुलाकडे जाऊ शकणार नाही. प्रत्येक इम्राएली माणस त्याच्या पूर्वजांकडून मिळालेली जमीन जवळ बाळगू शकेल.” ¹⁰सलाफहादच्या मुर्लीनी परमेश्वराने मोशेला दिलेल्या आज्ञांचे पालन केले.

¹¹म्हणून सलाफहादच्या महाला, तिरसा, होग्ला, मिळ्का व नोआ यांनी त्यांच्या चुलत भावांसी लग्न केले. ¹²त्यांचे नवरे मनशेशेच्या कुलातील होते. म्हणून त्याची जमीन त्यांच्या वडिलांच्या कुलाकडेच राहिली. ¹³परमेश्वराने यार्देन नदीजवळ मवाबमधील यार्देन खोन्यात यरीहोच्या पलीकडे मोशेला दिलेल्या या आज्ञा आहेत.

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center
Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center
All rights reserved.

These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online add space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center
P.O. Box 820648
Fort Worth, Texas 76182, USA
Telephone: 1-817-595-1664
Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE
E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: <http://www.wbtc.org>

Order online – To order a copy of our texts online, go to: <http://www.wbtc.org>

Current license agreement – This license is subject to change without notice. The current license can be found at: <http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm>

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from:
<http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html>

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from:
<http://www.adobe.com/products/acrobat/acrasianfontpack.html>